II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2019/1344

(2019. gada 12. augusts),

ar ko nosaka pagaidu kompensācijas maksājumu Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]), un jo īpaši tās 12. pantu,

apspriedusies ar dalībvalstīm,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) Pamatojoties uz 10. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulā (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ("pamatregula"), Eiropas Komisija ("Komisija") 2018. gada 6. decembrī sāka antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz Indonēzijas ("attiecīgā valsts") izcelsmes biodīzeļdegvielas importu Eiropas Savienībā ("Savienība"). Paziņojumu par procedūras sākšanu ("paziņojums par procedūras sākšanu") tā publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]).

(2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad 2018. gada 22. oktobrī sūdzību iesniedza Eiropas Biodīzeļdegvielas padome ("EBP" jeb "sūdzības iesniedzējs") to ražotāju vārdā, kuri saražo 32 % no kopējās produkcijas Savienībā. Sūdzību atbalstīja ražotāji, kas pārstāv 63 % no biodīzeļdegvielas kopējā ražošanas apjoma Savienībā.

(3) Pirms antisubsidēšanas izmeklēšanas sākšanas Komisija paziņoja Indonēzijas valdībai ("IV"), ka tā ir saņēmusi pienācīgi dokumentētu sūdzību, un aicināja IV apspriesties saskaņā ar pamatregulas 10. panta 7. punktu. IV pieņēma piedāvājumu apspriesties, un apspriede notika 2018. gada 3. decembrī. Apspriedes laikā un turpmākā saziņā ar IV tās iesniegtās piezīmes tika pienācīgi ņemtas vērā. Tomēr nebija iespējams panākt savstarpēji saskaņotu risinājumu.

(4) Pēc paziņojuma par procedūras sākšanu publicēšanas Komisija saņēma piezīmes par procedūras sākšanu no Wilmar grupas — ražotāja eksportētāja ("Wilmar"). Wilmar savās piezīmēs norādīja, ka:

(a) sūdzībā nav ietverti pietiekami pierādījumi par subsidēšanu, kas pamatotu procedūras sākšanu;

(b) IV nav ieviesusi nekādu subsīdiju shēmu par labu biodīzeļdegvielas nozarei, un

(c) pat ja tiktu konstatēts, ka IV ir ieviesusi subsīdiju shēmu, Wilmar nav saņēmis nekādu subsīdiju atbilstoši šādai shēmai.

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.
([2]) OV C 439, 6.12.2018., 16. lpp.

(5) Vēlākā izmeklēšanas posmā IV līdzīgi apgalvoja, ka sūdzībā nav ietverti pietiekami pierādījumi par subsidēšanu, lai pamatotu procedūras sākšanu.

(6) Attiecībā uz dažādajām subsīdiju shēmām, kas norādītas sūdzībā, Wilmar sākotnēji apgalvoja, ka EBP nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus par jebkādas subsīdijas esamību, tāpēc sūdzība ir nepamatota.

(7) Īpaši attiecībā uz izvedmuitas nodokli un nodevu, ko IV piemēroja neapstrādātai palmu eļļai ("NPE"), Wilmar apgalvoja, ka sūdzībā nav pietiekamu pierādījumu par IV veiktu uzticēšanu Indonēzijas NPE ražotājiem vai to norīkošanu, kādai jābūt, lai konstatētu subsīdijas esību.

(8) Wilmar arī apgalvoja, ka neviena no sūdzībā norādītajām subsīdiju shēmām nav eksporta subsīdija. Turklāt, kā norādīja Wilmar, iespējamās subsīdiju shēmas nepiespieda Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājus pārdot biodīzeļdegvielu eksportam — tās drīzāk ir vērstas uz Indonēzijas vietējiem mērķiem, kas paredz biodīzeļdegvielas sajaukšanu ar minerālo dīzeļdegvielu ([3]).

(9) Visbeidzot, Wilmar apgalvoja, ka sūdzībā nav pietiekamu pierādījumu par būtiska kaitējuma draudiem, ko izraisa Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports Savienībā, un ka jebkurā gadījumā Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports nav radījis šādu kaitējumu.

(10) Attiecībā uz pierādījumiem par kaitējumu radošo subsidēšanu procedūras sākšanas posmā Komisija darīja pieejamu sūdzības atklāto versiju un memorandā par to pierādījumu pietiekamību, pamatojoties uz kuriem izmeklēšana tika sākta, sniedza analīzi par šajā posmā pieejamiem pierādījumiem. Tāpēc pretēji Wilmar apgalvojumiem Komisija uzskatīja un paskaidrojuma rakstā pamatoja, ka ir pietiekami pierādījumi par to, ka ir notikusi kaitējumu izraisoša subsidēšana.

(11) Komisija 2019. gada 19. jūnijā saņēma dokumentu no Wilmar, kurā inter alia bija apgalvots, ka Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports nebija radījis būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei.

(12) Tomēr paziņojumā par procedūras sākšanu bija norādīts, ka jebkāda informācija, kas paredzēta pagaidu konstatējumu posmam, jāsniedz 70 dienu laikā no paziņojuma publicēšanas dienas. Minētais termiņš beidzās 2019. gada 14. februārī. Tāpēc dokumenta daļu, kas attiecas uz kaitējuma draudiem, nevarēja iztirzāt pagaidu posmā, tomēr tā tiks iztirzāta izmeklēšanas galīgajā posmā. Turklāt paziņojuma par procedūras sākšanu 5.2. iedaļā bija norādīts, ka visas piezīmes par sūdzību, tostarp jautājumiem, kas saistīti ar kaitējumu un cēloņsakarību, būtu jāiesniedz 37 dienu laikā no paziņojuma publicēšanas dienas. Ieinteresētās personas, kas nav iesniegušas rakstiskas piezīmes vai jebkādus datus līdz 2019. gada 14. februārim, ir aicinātas kopā ar savām piezīmēm par pagaidu pasākumiem norādīt, vai tās joprojām uzskata, ka iesniegtā informācija ir būtiska pašreizējā izmeklēšanā, norādot, kā šāda informācija būtu jāņem vērā galīgā posma vajadzībām.

1.2. **Izmeklēšanas laikposms un attiecīgais laikposms**

(13) Subsidēšanas un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. septembrim ("izmeklēšanas laikposms" jeb "IL"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām ("attiecīgais laikposms"). Attiecīgā gadījumā Komisija arī pārbaudīja datus par laikposmu pēc IL.

1.3. **Ieinteresētās personas**

(14) Paziņojumā par procedūras sākšanu ieinteresētās personas tika aicinātas sazināties ar Komisiju, lai piedalītos izmeklēšanā. Komisija turklāt īpaši informēja sūdzības iesniedzēju, citus zināmos Savienības ražotājus, zināmos ražotājus eksportētājus un IV, zināmos importētājus, piegādātājus, lietotājus un tirgotājus, kā arī zināmās attiecīgās asociācijas par izmeklēšanas sākšanu un aicināja tos piedalīties.

(15) Ieinteresētajām personām bija iespēja izteikt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un pieprasīt uzklausīšanu Komisijā un/vai pie tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonas.

([3]) Šajā regulā "minerālā dīzeļdegviela" nozīmē no fosilajiem resursiem iegūtu parasto dīzeļdegvielu.

1.4. **Atlase**

(16) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka tā varētu atlasīt ieinteresētās personas saskaņā ar pamatregulas 27. pantu.

1.4.1. *Savienības ražotāju atlase*

(17) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka tā bija izveidojusi Savienības ražotāju provizorisku izlasi. Komisija izveidoja izlasi, pamatojoties uz lielāko reprezentatīvo ražošanas apjomu, ko noteiktajā termiņā būtu iespējams izmeklēt.

(18) Provizoriskajā izlasē bija trīs Savienības ražotāji, un tā nodrošināja plašu ģeogrāfisko pārklājumu. Atlasīto Savienības ražotāju ražošanas apjoms veidoja vairāk nekā 18 % no Savienības ražošanas nozares kopējā ražošanas apjoma. Komisija aicināja ieinteresētās personas paust savu viedokli par pagaidu izlasi.

(19) Komisija saņēma piezīmes par pagaidu izlasi no Wilmar. Wilmar sniedza piezīmes par izlases lielumu, norādot, ka trīs izlasē iekļauti ražotāji nav pietiekami lieli, un lūdza, lai Savienības ražotāju izlasei pievieno vēl vienu uzņēmumu grupu, kas sastāv no diviem ražotājiem, proti, Biopetrol grupu.

(20) Komisija uzskatīja, ka izlase, kurā ietverti trīs lielākie biodīzeļdegvielas ražotāji Savienībā, ir reprezentatīva (arī ģeogrāfiskā ziņā) un ka lielāku izlasi nav iespējams izmeklēt laika ierobežojuma dēļ. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

1.4.2. *Importētāju atlase*

(21) Lai lemtu par to, vai ir jāveic atlase, un vajadzības gadījumā veidotu izlasi, Komisija lūdza nesaistītos importētājus sniegt informāciju, kas norādīta paziņojumā par procedūras sākšanu.

(22) Divi nesaistīti importētāji sniedza pieprasīto informāciju un piekrita, ka tos iekļauj izlasē. Viens no tiem importēja nenozīmīgus apjomus un neveica tālākpārdošanu IL, tāpēc Komisija veica izmeklēšanu tikai par otru nesaistīto importētāju. Ņemot vērā nesaistīto importētāju, kas sadarbojās, nelielo skaitu, Komisija nolēma, ka atlase nav nepieciešama.

1.4.3. *Indonēzijas ražotāju eksportētāju atlase*

(23) Lai izlemtu, vai ir nepieciešama atlase, un attiecīgā gadījumā izveidotu izlasi, Komisija aicināja visus Indonēzijas ražotājus eksportētājus sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu norādīto informāciju. Turklāt Komisija lūdza Indonēzijas iestādēm apzināt citus ražotājus eksportētājus, kas varētu būt ieinteresēti piedalīties izmeklēšanā, ja tādi ir, un/vai sazināties ar tiem.

(24) Četri ražotāji eksportētāji attiecīgajā valstī sniedza pieprasīto informāciju un piekrita iekļaušanai izlasē. Uzņēmumi vai uzņēmumu grupas, kas atsaucās, izmeklēšanas laikposmā veidoja 100 % no eksporta uz Savienību. Ražotāju eksportētāju ierobežotā skaita dēļ un ņemot vērā augsto sadarbības līmeni, Komisija nolēma nevis veidot izlasi, bet veikt izmeklēšanu par visiem Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem.

1.4.4. *Atbildes uz anketas jautājumiem un pārbaudes apmeklējumi*

(25) Komisija nosūtīja anketas IV, četriem ražotājiem eksportētājiem, trim atlasītajiem Savienības ražotājiem un diviem nesaistītiem biodīzeļdegvielas importētājiem.

(26) Komisija saņēma atbildes uz anketas jautājumiem no IV, visām ražotāju eksportētāju grupām, visiem atlasītajiem Savienības ražotājiem un abiem nesaistītajiem importētājiem.

(27) Komisija pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu, lai noteiktu subsidēšanu, no tās izrietošo kaitējumu (tostarp kaitējuma draudus) un Savienības intereses. Pārbaudes apmeklējums notika IV telpās, Indonēzijas Republikas Tirdzniecības ministrijā Džakartā, un tajā piedalījās arī citu attiecīgo ministriju ierēdņi.

(28) Pārbaudes apmeklējumi saskaņā ar pamatregulas 26. pantu tika veikti šādu uzņēmumu telpās:

Savienības ražotāji un saistītie uzņēmumi:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) un Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Spānija;

— Saipol, Grand-Couronne, Francija;

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Vācija.

Nesaistīts importētājs:

— Gunvor BV, Geneva, Šveice ([4]).

Ražotāji eksportētāji Indonēzijā un saistītie uzņēmumi:

— Wilmar grupa:

  — PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan;

  — PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan;

  — Wilmar Trading Pte. Ltd., Singapore;

— Musim Mas grupa:

  — PT Intibenua Perkasatama, Medan;

  — PT Musim Mas, Medan;

  — Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Singapore;

  — Campa Iberia S.A.U., Barcelona, Spānija;

  — IM Biofuel Italy S.R.L., Milan, Itālija;

— PT Ciliandra Perkasa, Jakarta, un First Resources Trading Pte. Ltd., Singapore;

— Permata grupa:

  — PT Pelita Agung Agrindustri, Medan;

  — PT Permata Hijau Palm Oleo, Medan;

  — Virgoz Oils & Fats Pte. Ltd., Singapore.

(29) Pēc tam, kad bija saņemtas atbildes uz anketas jautājumiem, nosūtītas vēstules par trūkstošo informāciju un veikti pārbaudes apmeklējumi, Komisija konstatēja, ka IV un Wilmar pilnībā nesadarbojas izmeklēšanā, kā plašāk paskaidrots 219.–227. apsvērumā. Konkrētāk,

(a) PT Perkebunan Nusantara ("PTPN") — NPE ražotājs, kas pilnībā pieder IV — nesniedza atbildes uz IV anketas B papildinājuma jautājumiem noteiktajā termiņā, lai gan tas ir viens no uzņēmumiem, kam tika prasīts sniegt atbildi, un

(b) Wilmar nesniedza pilnīgu atbildi uz vēstules par trūkstošo informāciju 2. tabulu, proti, tas sniedza prasītos datus tikai daļēji.

(30) Tāpēc Komisija nosūtīja 28. pantā paredzēto vēstuli gan IV, gan Wilmar grupai konkrēti attiecībā uz informāciju, kuru tās nebija sniegušas. Tādējādi Komisija attiecībā uz trūkstošo informāciju izmantoja pieejamos faktus.

2. ATTIECĪGAIS IZSTRĀDĀJUMS UN LĪDZĪGAIS IZSTRĀDĀJUMS

2.1. **Attiecīgais izstrādājums**

(31) Attiecīgais izstrādājums ir Indonēzijas izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteru un/vai parafīna gāzeļļas, kas iegūtas sintēzes un/vai destilācijas procesā, parasti dēvētas par "biodīzeļdegvielu", tīrā veidā vai maisījumā ("attiecīgais izstrādājums").

(32) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka Indonēzijā ražotā biodīzeļdegviela pārsvarā ir palmu eļļas metilesteris ("PME"), kas iegūts no palmu eļļas. Turpretī Savienībā ražotā biodīzeļdegviela ir galvenokārt rapšu eļļas metilesteris ("RME"), bet to ražo arī no citām izejvielām, tostarp atstrādātas eļļas, kā arī neapstrādātas eļļas.

([4]) Nesaistītā importētāja, kura mītnesvieta ir Šveicē, pārbaude tika veikta saistībā ar importu ES.

(33) Gan PME, gan RME pieder pie taukskābju monoalkilesteru kategorijas. Termina daļa "esteris" attiecas uz augu eļļu pāresterifikāciju, proti, eļļas sajaukšanu ar spirtu, kā rezultātā tiek iegūta biodīzeļdegviela un blakusprodukts glicerīns. Termina daļa "metil-" attiecas uz metanolu – šajā procesā visbiežāk izmantoto spirtu. Taukskābju monoalkilesteri ir zināmi arī kā "taukskābju metilesteri" jeb "FAME".

(34) Gan PME un RME ir taukskābju monoalkilesteri, tomēr tiem ir daļēji atšķirīgas fizikālās un ķīmiskās īpašības, un jo īpaši atšķiras to zemākā filtrējamības temperatūra ("CFPP"). CFPP ir temperatūra, kurā degviela izraisa degvielas filtra aizsērēšanu dažu degvielas komponentu kristalizācijas vai sarecēšanas dēļ. RME gadījumā CFPP var būt – 14 °C, savukārt PME gadījumā tā ir aptuveni 13 °C. Tirgū biodīzeļdegvielu ar konkrētu CFPP bieži apzīmē kā FAMEX, piemēram, FAME0 vai FAME5.

(35) Attiecīgo izstrādājumu patlaban klasificē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (TARIC kodi 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 un 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodi 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 un 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kodi 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodi 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 un 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodi 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 un 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodi 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 un 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodi 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 un 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC kodi 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 un 3824 99 92 20), 3826 00 10 un ex 3826 00 90 (TARIC kodi 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 un 3826 00 90 30).

2.2. **Līdzīgais izstrādājums**

(36) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka visiem turpmāk minētajiem izstrādājumiem ir vienas un tās pašas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības un vieni un tie paši lietojumi:

(a) attiecīgais izstrādājums;

(b) Indonēzijā ražotais un tās iekšzemes tirgū pārdotais izstrādājums;

(c) izstrādājums, ko Savienības ražošanas nozare ražo un pārdod Savienībā.

(37) Komisija nolēma, ka šīs izmeklēšanas nolūkos minētie izstrādājumi tādējādi ir līdzīgi izstrādājumi pamatregulas 2. panta c) punkta nozīmē.

3. **SUBSIDĒŠANA**

3.1. **Subsīdijas un subsīdiju programmas šīs izmeklēšanas tvērumā**

(38) Pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp informāciju, kas ietverta sūdzībā, paziņojumā par procedūras sākšanu un atbildēs uz Komisijas anketas jautājumiem, Komisija izmeklēja iespējamo IV veikto subsidēšanu ar šādām subsīdiju programmām:

(a) naudas līdzekļu tieša nodošana, piemēram, tiešas subsīdijas, ko piešķir ar Biodīzeļdegvielas subsīdiju fonda starpniecību;

(b) valdības atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei, tostarp nodrošinot NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību;

(c) valdības atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei, tostarp tās nesaņemtu vai neiekasētu ieņēmumu, piemēram, ienākuma nodokļa atvieglojumu par biržas sarakstos iekļautiem ieguldījumiem, rūpniecisko kompleksu subsīdiju, pioniernozaru nodokļu atvieglojumu, ievedmuitas nodokļu atvieglojumu un PVN atbrīvojumu veidā;

(d) eksporta finansējuma un garantiju nodrošināšana ar izdevīgiem nosacījumiem, ko veic Indonesian Eximbank.

3.2. **Valdības atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei naudas līdzekļu tiešas nodošanas veidā ar Biodīzeļdegvielas subsīdiju fonda starpniecību**

3.2.1. *Sūdzība un subsīdiju shēma*

(39) Sūdzībā bija apgalvots, ka IV atbalsta biodīzeļdegvielas nozari, piešķirto dotācijas Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem par summu, kas vienāda ar starpību starp IV noteikto biodīzeļdegvielas atsauces cenu un cenu, par kādu naftas uzņēmumi iepērk dīzeļdegvielu, proti, dīzeļdegvielas atsauces cenu.

(40) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka Biodīzeļdegvielas subsīdiju fonds, kas ir daļa no Eļļas palmu audzēšanas fonda ("OPPF"), tika izveidots 2015. gadā ar Prezidenta noteikumiem Nr. 61/2015.

(41) Ar Prezidenta noteikumiem Nr. 61/2015 Eļļas palmu audzēšanas fonda pārvaldības aģentūrai ("pārvaldības aģentūra") tika uzticēts iekasēt izvedmuitas nodevas par palmu eļļas preču eksportu, pamatojoties uz Finanšu ministra noteikumiem Nr. 133/PMK.05/2015.

(42) Naudas līdzekļi, ko muitas dienesti iekasē kā izvedmuitas nodevas par palmu eļļas produktiem, veido OPPF naudas līdzekļus, kurus oficiāli kontrolē pārvaldības aģentūra.

(43) Jo augstāk vērtības ķēdē atrodas katrs konkrētais izstrādājums, jo lielāka ir izvedmuitas nodeva — izvedmuitas nodeva par NPE izmeklēšanas laikposmā bija noteikta 50 USD apmērā par tonnu, savukārt atvasinājumiem, tostarp biodīzeļdegvielai, tā bija 20 USD par tonnu.

(44) Prezidenta noteikumos Nr. 24/2016 un Nr. 26/2016 IV precizēja, ka Biodīzeļdegvielas subsīdiju fonda pilnvarās ietilpst biodīzeļdegvielas iepirkšana un izmantošana iekšzemes tirgū. IV jo īpaši ir noteikusi, ka OPPF izmanto, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas iepirkumus, ko veic valdības struktūru izraudzītas vienības.

(45) Konkrētāk, Prezidenta noteikumu Nr. 26/2016 9. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "EBTKE ģenerāldirektors ieceļ Naftas degvielas vienību, kas veic nepieciešamo biodīzeļdegvielas iepirkumu, kā minēts 4. pantā, Fonda pārvaldības aģentūras finansējuma ietvaros, ievērojot Fonda pārvaldības aģentūras Koordinācijas komitejas politiku", savukārt 9. panta 8. punktā ir noteikts, ka "[p]amatojoties uz ministra apstiprinājumu, kā minēts 7. punktā, EBTKE ģenerāldirektors ministra vārdā izraugās: a. biodīzeļdegvielas ražotājus, kas piedalīsies biodīzeļdegvielas iepirkumā, un b. biodīzeļdegvielas apjoma sadalījumu katram biodīzeļdegvielas ražotājam". Turklāt pārvaldības aģentūras koordinācijas komitejas sastāvu veido tikai dažādu IV ministriju amatpersonas.

(46) Biodīzeļdegvielas ražotājiem, kas izvēlas piedalīties un kam ir piešķirta kvota atbilstoši minētajiem noteikumiem, ir pienākums pārdot mēneša biodīzeļdegvielas apjomu tā dēvētajai "Naftas degvielas vienībai". Līdz šim IV iecēlusi šādus uzņēmumus par Naftas degvielas vienību:

(a) PT Pertamina ("Pertamina"), kas ir valstij piederošs naftas un gāzes uzņēmums, un

(b) PT AKR Corporindo Tbk ("AKR"), kas ir privāts naftas un gāzes uzņēmums.

(47) OPPF paredz īpašu norēķinu mehānismu, saskaņā ar kuru Pertamina (un par nelieliem apjomiem arī AKR) samaksā biodīzeļdegvielas ražotājiem dīzeļdegvielas atsauces cenu (atšķirībā no faktiskās biodīzeļdegvielas cenas, kas IL būtu bijusi augstāka), savukārt pārvaldības aģentūra no OPPF līdzekļiem samaksā biodīzeļdegvielas ražotājiem starpību starp šādu dīzeļdegvielas atsauces cenu un biodīzeļdegvielas atsauces cenu.

(48) Dīzeļdegvielas un biodīzeļdegvielas atsauces cenu nosaka enerģētikas un minerālu resursu ministrs atbilstoši Prezidenta noteikumu Nr. 61/2015 19. pantam šādi:

(a) dīzeļdegvielas atsauces cenu nosaka, pamatojoties uz cenām, ko Platts Singapore paziņo attiecībā uz naftas cenām (MOPS) ([5]), un dīzeļdegvielas ražošanas izmaksām Indonēzijā;

(b) Atbilstoši Finanšu ministra dekrētam Nr. 2026/2017 biodīzeļdegvielas atsauces cenu nosaka, pamatojoties uz NPE cenu iekšzemes tirgū, kurai pieskaita pārveidošanas izmaksas (125 USD/MT līdz 2017. gada 5. maijam, 100 USD/MT kopš minētā datuma). Pārbaudes apmeklējuma laikā IV paskaidroja, ka pārveidošanas izmaksu summa, ko pieskaita NPE cenai iekšzemes tirgū, tiek pārskatīta reizi gadā, tomēr ne vienmēr tā rezultātā minētā summa mainās. IV faktiski paskaidroja, ka tad, ja ikgadējā pārskatīšanā tiek secināts, ka pārveidošanas izmaksu summa joprojām ir atbilstoša, izmaiņas netiek veiktas.

(49) Konkrētāk, katrs biodīzeļdegvielas ražotājs, tostarp visi ražotāji eksportētāji, izraksta rēķinu Pertamina (vai — attiecīgā gadījumā — AKR) par biodīzeļdegvielas apjomu, kas pircējam ir jāizmanto atbilstoši piejaukšanas pienākumam, un Pertamina (vai AKR) samaksā ražotājam dīzeļdegvielas atsauces cenu par attiecīgo laikposmu. Izmeklēšanā tika konstatēts, ka lielāko daļu biodīzeļdegvielas ražotāju veikto pārdevumu veido pārdevumi Pertamina, bet neliela daļa tiek pārdota AKR. Turklāt pārdevumi AKR ir pilnībā identiski pārdevumiem Pertamina gan cenu, gan visu citu saistīto nosacījumu ziņā. Attiecīgi Komisija savu analīzi, kas izklāstīta turpmāk, vērsa uz pārdevumiem Pertamina.

([5]) *MOPS* (saīsinājums no "*Mean of Platts Singapore*") ir Singapūras eļļas produktu cenas novērtējumu kopuma vidējā vērtība, ko publicē *S&P Global Platts*.

(50) Tad biodīzeļdegvielas ražotājs, lai saņemtu atlīdzību par cenas starpību starp cenu, ko samaksājuši Pertamina un AKR (pamatojoties uz dīzeļdegvielas atsauces cenu), un biodīzeļdegvielas atsauces cenu, nosūta pārvaldības aģentūrai papildu rēķinu par to pašu apjomu, rēķinam pievienojot dokumentu sarakstu. Kad pārvaldības aģentūra ir saņēmusi rēķinu un pārbaudījusi tajā ietvertās pozīcijas, tā samaksā attiecīgajam biodīzeļdegvielas ražotājam starpību starp dīzeļdegvielas atsauces cenu (ko samaksājis Pertamina vai — attiecīgā gadījumā — AKR) un biodīzeļdegvielas atsauces cenu, kura noteikta attiecīgajam laikposmam.

(51) Šajā izmeklēšanā Komisija pārbaudīja, vai pasākumu kopums, ko pieņēma IV, lai ar pārvaldības aģentūras maksājumiem atbalstītu Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozari, ir uzskatāms par kompensējamu subsīdiju.

(52) Lai konstatētu kompensējamu subsīdiju, ir jābūt trim šādiem elementiem: a) finansiāls ieguldījums vai ienākumu/cenu atbalsts; b) ieguvums un c) īpašas iezīmes (pamatregulas 3. pants).

3.2.2. *Analīze*

3.2.2.1. Finansiāls ieguldījums

(53) Vispirms Komisija konstatēja, ka izmeklēšanas laikposmā visi ražotāji eksportētāji izvēlējās piedalīties biodīzeļdegvielas iepirkumā, tāpēc tiem bija pienākums pārdot biodīzeļdegvielu Pertamina un AKR. Komisija arī konstatēja, ka izmeklēšanas laikposmā biodīzeļdegvielas atsauces cena bija augstāka nekā minerālās dīzeļdegvielas atsauces cena. Tā rezultātā izmeklēšanas laikposmā visi ražotāji eksportētāji saņēma maksājumus no OPPF.

(54) Pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā ir noteikts, ka finansiāls valdības ieguldījums ir tad, ja valdības prakse ietver naudas līdzekļu tiešu nodošanu. Atbilstoši PTO Nolīgumam par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem ("SKP nolīgums") pamatregulas 2. pantā ir noteikts, ka "valdība" nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā.

(55) PTO Apelācijas institūcija ziņojumā "ASV antidempinga un kompensācijas maksājumi (Ķīna)" konstatēja, ka jēdziens "valsts iestāde" nozīmē vienību, kam "ir valdības pilnvaras, kas īsteno valdības pilnvaras vai kam uzticētas valdības pilnvaras" ([6]).

(56) Komisija konstatēja, ka OPPF tika izveidots ar IV aktu un ka IV skaidri uzticēja OPPF pārvaldības aģentūrai pienākumu veikt maksājumus biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(57) Pirmkārt, Prezidenta noteikumu Nr. 66/2018 11. pantā bija definēts OPPF uzdevums, to paplašinot šādi: "1) iekasētos fonda naudas līdzekļus izmanto: a. eļļas palmu audzēšanā iesaistīto cilvēkresursu attīstīšanai; b. eļļas palmu audzēšanas pētniecībai un attīstīšanai; c. eļļas palmu audzēšanas veicināšanai; d. eļļas palmu audžu atjaunošanai un e. eļļas palmu audzētavām un infrastruktūrām. 2) Iekasētos fonda naudas līdzekļus izlieto 1. punktā minētajās interesēs, tostarp pārtikai paredzēto eļļas palmu produktu īstenošanai, lejupējās eļļas palmu audzēšanas nozares attīstīšanai un biodīzeļdegvielas iepirkšanai un izmantošanai."

(58) Otrkārt, minēto noteikumu 18. panta 1. punktā ir skaidri noteikts, ka "fonda naudas līdzekļu izmantošana biodīzeļdegvielas nodrošināšanai un izmantošanai, kā minēts 11. panta 2. punktā, ir paredzēta, lai segtu starpību starp dīzeļdegvielas tirgus indeksa cenu un biodīzeļdegvielas tirgus indeksa cenu".

(59) Tādējādi Komisija konstatēja, ka tiesību akti, ar kuriem īsteno OPPF, skaidri apliecina, ka tā līdzekļi tiek izmantoti par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(60) Šim nolūkam IV atbilstoši Prezidenta noteikumu Nr. 61/2015 1. panta 4. punktam piešķīra pārvaldības aģentūrai tiesības izmantot izvedmuitas nodevas un izvedmuitas nodokļus, kas noteikti palmu eļļai un tās atvasinājumiem, un noteica pienākumu iepirkt un izmantot dīzeļdegvielu. Tomēr praksē iekasēšanu veic muitas dienesti. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka pārvaldības aģentūrai ir valdības pilnvaras, tā īsteno valdības pilnvaras vai tai ir uzticētas valdības pilnvaras.

([6]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States — Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, 2011. gada 11. marts, 317. punkts. Sk. arī Apelācijas institūcijas ziņojumu, United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS437/AB/RW, pieņemts 2019. gada 16. jūlijā, 5.96. punktu.

(61) Attiecīgi Komisija secināja, ka iepriekš izklāstītais tiesiskais regulējums faktiski pilnvaro pārvaldības aģentūru īstenot valdības funkcijas attiecībā uz biodīzeļdegvielas nozari. Tāpēc Komisija secināja, ka pārvaldības aģentūra rīkojas kā valsts iestāde pamatregulas 2. panta b) punkta nozīmē, to lasot saistībā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļu un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru.

(62) Attiecībā uz "naudas līdzekļu tiešu nodošanu", kādai jābūt, izmeklēšanā tika konstatēts, ka pēc rēķina un visas attiecīgās dokumentācijas ([7]) saņemšanas no biodīzeļdegvielas ražotājiem un atbilstošo pārbaužu veikšanas pārvaldības aģentūra tieši samaksā maksājamo summu (t. i., starpību starp dīzeļdegvielas atsauces cenu un biodīzeļdegvielas atsauces cenu) biodīzeļdegvielas ražotājiem. Komisija arī konstatēja, ka ne IV, ne kāds no ražotājiem eksportētājiem nav apstrīdējuši to, ka pārvaldības aģentūra veica tiešus naudas maksājumus / bankas pārskaitījumus tiem ražotājiem, kas pārdod biodīzeļdegvielu Pertamina un AKR, lai segtu starpību starp minerālās dīzeļdegvielas atsauces cenu, kuru maksāja Pertamina un AKR, un biodīzeļdegvielas atsauces cenu. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka pārvaldības aģentūras piešķirumi ir "naudas līdzekļu tieša nodošana" pamatregulas 3. panta a) punkta i) apakšpunkta nozīmē.

(63) Šajā saistībā IV arguments, ka finanšu resursi, ko pārvaldības aģentūra izmantoja, lai veiktu maksājumus biodīzeļdegvielas ražotājiem, tika iegūti tikai no privātiem avotiem un tāpēc finansiāla ieguldījuma nav bijis, ir jānoraida. Komisija faktiski atzīmēja, ka pamatregulā saskaņā ar SKP nolīgumu nav ņemta vērā valdības nodoto naudas līdzekļu izcelsme vai veids (valsts vai privāti līdzekļi). Drīzāk finansiāla ieguldījuma esības izvērtējumā ņem vērā tā darījuma veidu, ar kura starpniecību valdība nodevusi kaut ko, kam ir ekonomiska vērtība. Citiem vārdiem sakot, nozīme ir tam, ka līdzekļu nodošana ir piedēvējama valstij (atšķirībā no privātajiem līdzekļiem, ko izmanto pēc privāto uzņēmēju ieskatiem) ([8]). Jēdzienu "finansiāls ieguldījums" 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta nozīmē var attiecināt uz plašu darījumu klāstu. Saskaņā ar 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta i) un ii) apakšpunktu finansiāls ieguldījums var būt sniegts, valdībai veicot naudas līdzekļu tiešu nodošanu vai tai atsakoties no ieņēmumiem vai neiekasējot ieņēmumus, kas citādi būtu iekasējami ([9]). Kā jau paskaidrots, pārvaldības aģentūra kā valsts iestāde veica naudas līdzekļu tiešu nodošanu biodīzeļdegvielas ražotājiem no OPPF, kas tiek uzturēts, obligātā kārtā iekasējot izvedmuitas nodevas un izvedmuitas nodokļus no valsts un privātajiem uzņēmējiem, tāpēc šāda līdzekļu nodošana pilnībā atbilda Apelācijas institūcijas noteiktajai finansiālā ieguldījuma definīcijai.

(64) Papildus iepriekš minētajam Komisija arī konstatēja, ka OPPF pieejamie naudas līdzekļi tika iegūti, iekasējot izvedmuitas nodevas un izvedmuitas nodokļus, ko piemēro NPE un tās atvasinājumiem. Pārbaudes apmeklējuma laikā IV paskaidroja, ka izvedmuitas nodevu iekasē muitas dienesti pirms preču eksportēšanas, un, lai gan tā apgalvoja, ka minēto nodevu iekasē vienīgi OPPF finansēšanas mērķiem, tā nevarēja pierādīt, ka to iekasē ārpus IV budžeta īpašajiem kontiem. Tā kā nebija pierādījumu par pretējo, Komisija secināja, ka nodeva tiek iekasēta kā daļa no valsts vispārējā budžeta. Nodevas vēlāka novirzīšana OPPF ir tikai veids, kā IV izmanto no izvedmuitas nodevām un izvedmuitas nodokļiem gūtos valsts ieņēmumus. Jebkurā gadījumā OPPF sastāv no naudas līdzekļiem, ko iekasē kā izvedmuitas nodevas un izvedmuitas nodokļus, kurus piemēro IV, un naudas līdzekļus kontrolē pārvaldības aģentūra. Tāpēc tie ir valsts līdzekļi neatkarīgi no tā, vai tie ir valsts budžeta sastāvdaļa.

(65) Attiecībā uz IV argumentu, ka naudas līdzekļu nodošana biodīzeļdegvielas ražotājiem no OPPF nepiešķir nekādu ieguvumu saņēmējiem, jo biodīzeļdegvielas ražotāji iemaksāja OPPF vairāk, nekā tie saņēma, Komisija atzīmē turpmāk izklāstīto. Pirmkārt, OPPF uzdevums ir plašāks nekā tikai biodīzeļdegvielas nozares atbalstīšana. OPPF drīzāk ir plašākas, visu palmu eļļas vērtības ķēdi aptverošas IV politikas izpausme. Visi NPE (un pārstrādes

([7]) Atbilstoši Enerģētikas un minerālu resursu ministra noteikumu Nr. 26/2006 13. pantam biodīzeļdegvielas ražotājs pievieno rēķinam šādu dokumentāciju: i) Jauno un atjaunojamo energoresursu un energotaupības ģenerāldirektorāta ("EBTKE") lēmuma, kas pieņemts ministra vārdā, kopiju, kurā norādīts, ka uzņēmumam ir atļauts piedalīties biodīzeļdegvielas iepirkumā, kā arī norādīts iedalītais biodīzeļdegvielas apjoms, pamatojoties uz attiecīgo ražotāju jaudu; ii) starp Pertamina un attiecīgo biodīzeļdegvielas ražotāju noslēgtā biodīzeļdegvielas iepirkuma līguma kopija; iii) Pertamina un attiecīgā biodīzeļdegvielas ražotāja parakstīts un IV apzīmogots apliecinājums, kurā ietverta informācija par nodrošinātās/izplatītās biodīzeļdegvielas piegādes vietu, apjomu un veidu, kā arī transportēšanas maksu summa, un v) starp Fonda pārvaldības aģentūru un attiecīgo biodīzeļdegvielas ražotāju noslēgtās vienošanās kopija.

([8]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States — Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB/R, pieņemts 2011. gada 25. martā, DSR 2011:V, 2869. lpp., 284. un 309. punkts.

([9]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States — Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada — Recourse by Canada to Article 21.5 of the DSU*, WT/DS257/AB/RW, pieņemts 2005. gada 20. decembrī, DSR 2005:XXIII, 11357. lpp., 52. punkts.

produktu) eksportētāji faktiski iemaksā nodevu fondā, kad to produkts tiek eksportēts. NPE ir dažādi pielietojumi, piemēram, to var lietot uzturā, izmantot kosmētikas ražošanā un ķīmiskajā rūpniecībā. Tāpēc izvedmuitas nodevas, ko iekasēja OPPF vajadzībām, nav ekskluzīvi saistītas ar līdzekļu nodošanu biodīzeļdegvielas nozarei, kā arī nevar veikt automātisku mijieskaitu.

(66) Otrkārt, kā jau paskaidrots 64. apsvērumā, pārvaldības aģentūras izmantotie naudas līdzekļi tiek pilnībā iegūti no IV vispārējā budžeta (kas tiek iedalīts OPPF). Izvedmuitas nodevu iekasē muita, un nodevas iemaksā valsts vispārējā budžetā. Tāpēc izmantotie naudas līdzekļi nav tas pats, kas biodīzeļdegvielas ražotāju brīvprātīgi maksājumi, kurus vēlāk pilnībā izmanto tikai attiecīgo biodīzeļdegvielas ražotāju labā (kuriem šajā ziņā nav rīcības brīvības, jo tie nekādā veidā nevar ietekmēt to, kā tiek izmantoti OPPF līdzekļi). IV iekasē naudas līdzekļus kā obligātas izvedmuitas nodevas un izvedmuitas nodokļus, no kuriem dažus maksā biodīzeļdegvielas ražotāji, kā arī NPE ražotāji un citi ar NPE produktiem saistīti ražotāji. Tad IV nolemj šādus līdzekļus izmantot par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem ar OPPF starpniecību.

(67) Komisija arī konstatēja, ka ražotāji eksportētāji savās atbildēs uz anketas jautājumiem norādīja, ka lielākā daļa NPE, ko izmanto biodīzeļdegvielas ražošanā, tiek iegūta no vietējiem avotiem, tāpēc tai nepiemēro ne izvedmuitas nodokli, ne izvedmuitas nodevu. Tāpēc Komisija pieņēma, ka NPE eksports, par ko ražotāji eksportētāji (vai, precīzāk, ar tiem saistītie NPE ražotāji) maksāja izvedmuitas nodokļus un nodevas, bija saistīts ar citām vērtības ķēdēm, bet ne ar biodīzeļdegvielas vērtības ķēdi.

(68) Komisija attiecīgi secināja, ka izvedmuitas nodokļi un izvedmuitas nodevas, ko IV iekasē no šāda eksporta, nav saistīti ar biodīzeļdegvielas nozari kā tādu, tāpēc IV arguments, ka OPPF nepiešķir nekādu ieguvumu saņēmējiem, jo biodīzeļdegvielas ražotāji iemaksāja OPPF vairāk, nekā tie saņēma, tiek noraidīts. Faktiski pretēji tam, ko apgalvoja IV, attiecībā uz biodīzeļdegvielas vērtības ķēdi ražotāji eksportētāji bija izdevīgākā situācijā tādā ziņā, ka tie saņēma no OPPF vairāk, nekā bija tajā iemaksājuši.

(69) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija secināja, ka pārvaldības aģentūras piešķirumi biodīzeļdegvielas ražotājiem ir "finansiāls ieguldījums valdības īstenotas naudas līdzekļu tiešas nodošanas veidā" atbilstoši pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktam. Nav apstrīdēts, ka Pertamina un AKR veiktajos biodīzeļdegvielas iepirkumos atbilstoši piejaukšanas prasībām pārvaldības aģentūra sedza starpību starp cenu, ko samaksāja Pertamina un AKR (pamatojoties uz minerālās dīzeļdegvielas atsauces cenu), un (lielāko) biodīzeļdegvielas atsauces cenu. Šajā saistībā biodīzeļdegvielas ražotāji saņēma no IV piešķirumu šādas starpības apmērā ([10]).

3.2.2.2. Ieguvums

(70) Turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka ar pārvaldības aģentūras līdzekļu tiešo nodošanu tiek radīts ieguvums ražotājiem eksportētājiem.

(71) Patiesi, ražotāji eksportētāji ir izdevīgākā situācijā nekā tad, ja shēmas nebūtu. Vienkārši izsakoties, pārvaldības aģentūras līdzekļu nodošana ir dotācijas, savukārt tirgus neparedz bezmaksas dotācijas. Šādu dotāciju dēļ biodīzeļdegvielas ražotāji ir izdevīgākā situācijā, salīdzinot ar situāciju, kādā tie citkārt būtu bijuši tirgū ([11]). Ja šīs shēmas nebūtu, biodīzeļdegvielas ražotāji saņemtu tikai maksājumu no Pertamina un AKR par minerālās dīzeļdegvielas cenu.

(72) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija uzskatīja, ka naudas līdzekļi, ko pārvaldības aģentūra maksāja biodīzeļdegvielas ražotājiem par pārdoto biodīzeļdegvielu, lai segtu starpību starp dīzeļdegvielas atsauces cenu, kuru maksāja Pertamina, un biodīzeļdegvielas atsauces cenu, rada ieguvumu minētajiem ražotājiem pamatregulas 3. panta 2. punkta nozīmē.

([10]) Sk. Apelācijas institūcijas ziņojumus, *Canada — Certain Measures Affecting the Renewable Energy Generation Sector / Canada — Measures Relating to the Feed-in Tariff Program*, WT/DS412/AB/R / WT/DS426/AB/R, pieņemti 2013. gada 24. maijā, DSR 2013:I, 7. lpp., 5.119. un 5.120. punkts.

([11]) Ekspertu grupas ziņojums, United States — Subsidies on Upland Cotton, WT/DS267/R, 1–3. papildinājums un 1. kļūdu labojums, pieņemts 2005. gada 21. martā, grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu WT/DS267/AB/R, DSR 2005:II, 299. lpp., 7.1116. punkts.

3.2.2.3. Īpašas iezīmes

(73) Vispirms Komisija konstatēja, ka OPPF ir pieejams ierobežotam tādu nozaru skaitam, kas visas ir saistītas ar NPE vērtības ķēdi. Šāds ierobežojums tieši izriet no piemērojamiem tiesību aktiem. Pirmām kārtām, atbalsts palmu eļļas vērtības ķēdei ir galvenais mērķis, kas skaidri noteikts Prezidenta noteikumos Nr. 61/2015, ar kuriem izveido OPPF. Noteikumu preambulā ir norādīts, ka OPPF ir vajadzīgs, "lai nodrošinātu eļļas palmu audzēšanas pastāvīgu attīstību; tam ir vajadzīga valsts stratēģija, ko atbalsta fonda vadība, eļļas palmu audzēšanas pastāvīgai attīstīšanai". Minēto noteikumu 1. pantā ir arī precizēts, ka ""eļļas palmu audzēšana" nozīmē visas darbības, kas saistītas ar dabas resursu, cilvēkresursu, ražotņu, aprīkojuma un iekārtu pārvaldību, kā arī eļļas palmu kultivēšanu, novākšanu, apstrādi un tirdzniecību".

(74) Noteikumu 11. pantā ir paredzēts, ka "iekasētos fonda naudas līdzekļus izmanto: a. eļļas palmu audzēšanā iesaistīto cilvēkresursu attīstīšanai; b. eļļas palmu audzēšanas pētniecībai un attīstīšanai; c. eļļas palmu audzēšanas veicināšanai; d. eļļas palmu audžu atjaunošanai un e. eļļas palmu audzētavām un infrastruktūrām."

(75) Tāpēc Komisija secināja, ka OPPF ir de jure "īpašs" atbilstoši pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktam, jo tiesību akti, saskaņā ar kuriem šī piešķīrēja iestāde darbojas, skaidri ierobežo piekļuvi subsīdijai, nosakot, ka tā ir pieejama vien konkrētiem uzņēmumiem, proti, tiem, kas aktīvi darbojas NPE piegādes ķēdē.

(76) Jebkurā gadījumā, pat tad, ja nebūtu *de jure* īpašu iezīmju, Komisija uzskatīja, ka IV liek pārvaldības aģentūrai atbalstīt tikai *de facto* biodīzeļdegvielas nozari. Pierādījumi, kas savākti faktu izmeklēšanas gaitā un ir minēti 122. punktā turpmāk, liecina, ka lielākā daļa naudas līdzekļu, ko maksā pārvaldības aģentūra, ir paredzēta, lai samaksātu biodīzeļdegvielas ražotājiem starpību starp *MOPS* un biodīzeļdegvielas atsauces cenu.

(77) Tāpēc Komisija uzskatīja, ka IV pārvalda OPPF tādā veidā, ka OPPF faktiski ir īpašs. Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu subsīdija var būt de facto īpaša, ja ir izpildīti konkrēti kritēriji, piemēram, "tas, ka subsīdiju programmu izmanto ierobežots zināmu uzņēmumu skaits"; "tas, ka to pārsvarā izmanto zināmi uzņēmumi"; "neproporcionāli lielu subsīdiju apjomu piešķiršana zināmiem uzņēmumiem"; "veids, kādā piešķīrēja iestāde ir izmantojusi savu rīcības brīvību, lemjot par subsīdijas piešķiršanu". Šajā gadījumā Komisija konstatēja, ka OPPF rīcība pilnībā atbilst šim uzskaitījumam. Jo īpaši, kā paskaidrots iepriekš, fondu izmanto pārsvarā biodīzeļdegvielas nozare, un piešķīrēja iestāde šajā sakarā ir izmantojusi savu rīcības brīvību.

(78) Šīs konstatējums arī atbilst PTO judikatūrai. Lietā "EK un dažas dalībvalstis — Lieli civilās aviācijas gaisa kuģi" ekspertu grupa paskaidroja, ka "vārda "pārsvarā [esošs]" parastā nozīme ir "tāds, kas veido galveno vai dominējošo elementu; noteicošs". Tādējādi frāzi "[subsīdiju programmu] pārsvarā izmanto zināmi uzņēmumi" var vienkārši saprast kā tādu, ar ko apzīmē situāciju, kad subsīdiju programmu pārsvarā vai lielākoties izmanto zināmi uzņēmumi" ([12]). Minētajā lēmumā ekspertu grupa arī paskaidroja, ka "ja subsīdiju programma darbojas ekonomikā, ko veido tikai dažas nozares, fakts, minētās nozares, iespējams, ir bijušas subsīdiju programmas galvenie saņēmēji, vēl pilnībā nepierāda, ka programmu "pārsvarā izmanto" zināmi uzņēmumi. Tas, ka attiecīgās nozares ir izmantojušas subsīdiju programmu, drīzāk var vienkārši atspoguļot saimniecisko darbību ierobežoto diversifikāciju piešķīrējas iestādes jurisdikcijā. No otras puses, ja to pašu subsīdiju programmu, kas darbojas īpaši diversificētā ekonomikā, izmanto galvenokārt vai lielākoties tikai dažas nozares, tas varētu liecināt par to, ka programmu "pārsvarā izmanto" zināmi uzņēmumi ([13]). Konkrētajā gadījumā subsīdija ir pieejama tikai palmu eļļas vērtības ķēdei, bet plašam lietojumu klāstam šajā nozarē. Tomēr Komisija uzskatīja: ja ekspertu grupas argumentāciju attiecina uz faktiem, kādi ir šajā gadījumā, fakts, ka lielākā daļa OPPF tiek izmantota, lai finansētu maksājumus par biodīzeļdegvielu, ir kvalificējams par "izmantošanu pārsvarā", kā definēts iepriekš, jo biodīzeļdegvielas nozare ir galvenais saņēmējs. Komisija arī atzīmē, ka biodīzeļdegvielas nozare ir viena no daudzajām ražošanas nozarēm daudzveidīgā ekonomikā ([14]) un ka OPPF kopš tā izveides ir atbalstījis gandrīz tikai biodīzeļdegvielas nozari.

([12]) WT/DS316/R, 2010. gada 30. jūnijs, *EC and certain Member States — Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, 7.494. punkts.
([13]) WT/DS316/R, 2010. gada 30. jūnijs, *EC and certain Member States — Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, 7.495. punkts.
([14]) Kā liecina jaunākie no Indonēzijas centrālās bankas saņemtie dati, neviena atsevišķa saimnieciskā darbība kopumā neveido vairāk par 20 % no Indonēzijas IKP. Avoti vietnē https://www.bi.go.id/en/iru/economic-data/real-sector/Contents/Default.aspx, skatīti 2019. gada 17. jūlijā.

(79) Tāpēc Komisija, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, secināja, ka IV ieviestais pasākumu kopums bija paredzēts, lai radītu ieguvumu vietējai biodīzeļdegvielas nozarei. Tas ir īpašs ne tikai de iure pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, bet arī īpašs de facto tā paša punkta c) apakšpunkta nozīmē.

3.2.3. *Secinājums*

(80) Komisija provizoriski konstatēja, ka IV ar pasākumu kopumu nodrošināja atbalstu biodīzeļdegvielas nozarei, tostarp ar naudas līdzekļu tiešu nodošanu ar Biodīzeļdegvielas subsīdiju fonda starpniecību. IV piešķīra ieguvumu saņēmējiem, kas ir īpašs un kas tādējādi ir kompensējama subsīdija.

3.2.4. *Subsīdijas apjoma aprēķināšana*

(81) Saskaņā ar pamatregulas 5. pantu Komisija aprēķināja kompensējamās subsīdijas apjomu katram ražotājam eksportētājam kā ieguvumu, kas piešķirts saņēmējam un kas, kā konstatēts, pastāvēja IL. Komisija novērtēja ieguvumu kā dotācijas kopējo summu, kas saņemta IL no OPPF. Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu Komisija minētos subsīdijas apjomus sadalīja pa ražotāju eksportētāju biodīzeļdegvielas pārdošanas radīto kopējo apgrozījumu izmeklēšanas laikposmā.

(82) Saistībā ar šo pasākumu kopumu provizoriski noteiktā subsīdijas likme izmeklēšanas laikposmā ražotājiem eksportētājiem ir šāda.

Uzņēmums	Subsīdijas likme
PT Ciliandra Perkasa	7,91 %
PT Intibenua Perkasatama un PT Musim Mas (Musim Mas grupa)	11,83 %
PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata grupa)	12,76 %
PT Wilmar Nabati Indonesia un PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar grupa)	12,23 %

3.3. **Valdības atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei, tostarp nodrošinot palmu eļļu (NPE) par neatbilstoši zemu atlīdzību**

3.3.1. *Sūdzība un subsīdiju shēma*

(83) Sūdzībā bija apgalvots, ka IV iejaukšanās dēļ NPE cenas Indonēzijā ir izkropļotas. Konkrētāk, sūdzībā bija norādīts, ka IV ir ieviesusi politiku, kas paredz noteikt lielus izvedmuitas nodokļus par NPE. NPE ir galvenā izejviela, ko izmanto biodīzeļdegvielas ražošanai Indonēzijā, un tā veido aptuveni 85 % no kopējām biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksām. Kā norādīts sūdzībā, ar šādu rīcību IV nodrošina to, ka biodīzeļdegvielas ražošanai izmantoto izejvielu cena saglabājas ievērojami zemāka nekā visā pasaulē, tādējādi radot ieguvumu Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(84) Turklāt sūdzībā ir arī norādīts, ka IV 2015. gada maijā ieviesa izvedmuitas nodevu, kas bija 50 USD par tonnu NPE un mazāka lejupējiem palmu eļļas pārstrādes produktiem, proti, konkrētā likme bija atkarīga no produkta.

(85) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, nosakot lielus izvedmuitas nodokļus un nodevas NPE, IV rada spiedienu uz palmu eļļas cenu Indonēzijas iekšzemes tirgū, tādējādi piešķirot acīmredzamu ieguvumu biodīzeļdegvielas ražotājiem. Tā arī mudina privātos NPE ražotājus pārdot to izstrādājumus Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka tādējādi IV uztic Indonēzijas palmu eļļas ražotājiem vai tos norīko nodrošināt NPE biodīzeļdegvielas ražotājiem par neatbilstoši zemu atlīdzību.

(86) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka IV patiešām piemēro NPE gan izvedmuitas nodokli, gan izvedmuitas nodevu.

(87) Izvedmuitas nodoklis pirmoreiz tika ieviests 1994. gadā. Kopš tā ieviešanas tas vairākas reizes ir mainīts. Tā jaunākajā versijā (Dekrēts Nr. 140/PMK.010/2016) izvedmuitas nodoklis sastāv no progresīvo tarifu tabulas, ko piemēro neapstrādātai palmu eļļai, kā arī 22 citiem izstrādājumiem, tostarp biodīzeļdegvielai (kam pastāvīgi tiek noteikts zemāks tarifs nekā NPE). Indonēzijas eksportētāji par NPE eksportu maksā mainīgu nodokli, kas piesaistīts IV noteiktajai atsauces cenai. Tādējādi, kad palielinās IV noteiktā atsauces eksporta cena, paaugstinās arī eksporta tarifs.

(88) Kad atsauces cena ir zemāka par 750 USD par tonnu, piemērojamā izvedmuitas nodokļa likme ir 0 %. Izmeklēšanas laikposmā NPE cena saglabājās zemāka nekā 750 USD par tonnu, tāpēc izvedmuitas nodoklis nebija jāmaksā.

(89) Papildus izvedmuitas nodoklim izmeklēšanas laikposmā IV piemēroja izvedmuitas nodevu NPE un lejupējiem izstrādājumiem. Izmeklēšanas laikposmā noteiktā izvedmuitas nodeva bija 50 USD par tonnu NPE un 20 USD par tonnu biodīzeļdegvielai.

(90) Papildus izvedmuitas nodokļa un nodevas noteikšanai NPE un lejupējiem produktiem IV arī iejaucas NPE tirgū, ar valstij piederošā uzņēmuma PTPN starpniecību de facto kontrolējot NPE cenas iekšzemes tirgū, tādējādi nodrošinot, ka NPE tiek pārdota par mākslīgi pazeminātām cenām. Turklāt IV nodrošina subsīdijas NPE ražotājiem, lai nodrošinātu, ka tie ievēro politiku nodrošināt NPE par mākslīgi pazeminātām cenām.

3.3.2. *Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērojums*

(91) Komisija informēja IV, ka tai, pārbaudot biodīzeļdegvielas nozarei piešķirtā iespējamā atbalsta, tostarp nodrošinot NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību, esību un apmēru, iespējams, būs jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.

(92) Vispirms Komisija prasīja, lai IV pārsūta antisubsidēšanas anketai (anketa, kas paredzēta palmu eļļas piegādātājiem) pievienoto B papildinājumu visiem palmu eļļas ražotājiem un izplatītājiem, kas nodrošinājuši palmu eļļu ražotājiem eksportētājiem. B papildinājums sastāvēja no Word formāta dokumenta (“*Appendix B_Input supplier Palm Oil*”) un Excel formāta datnes (“*Mini questionnaire intended for Suppliers*”). Pēc IV lūguma, ņemot vērā to uzņēmumu ievērojamo skaitu, kas nodrošina attiecīgā izstrādājuma galvenās izejvielas, Komisija labas sadarbības nolūkos un ar mērķi savākt vismaz dažus būtiskus izmeklēšanas datus 2019. gada 7. janvāra e-pastā piekrita ierobežot savu pieprasījumu, prasot IV pārsūtīt B papildinājumu un mazo anketu tikai 10 lielākajiem NPE piegādātājiem, vērtējot pēc piegādātā apjoma vienam ražotājam eksportētājam.

(93) Komisija savā 2019. gada 1. marta vēstulē par trūkstošo informāciju, ko tā nosūtīja IV, norādīja uz faktu, ka tā nav saņēmusi atbildes uz anketas B papildinājuma jautājumiem no palmu eļļas piegādātājiem PT Musim Mas, PT Intibenua Perkasatama, PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo. Komisija jo īpaši uzsvēra, ka tā nav saņēmusi atbildi pat no valstij piederošajiem NPE piegādātājiem, arī ne no PTPN. Citi NPE piegādātāji, tostarp ar ražotājiem eksportētājiem saistītie, izpildīja šo prasību.

(94) Atbildē uz vēstuli par trūkstošo informāciju IV norādīja, ka tā ir izpildījusi savu pienākumu paziņot B papildinājumu un mazās anketas attiecīgajiem Indonēzijas NPE piegādātājiem. Kā pierādījumu IV iesniedza pasta izziņu, kurā norādīts, ka attiecīgie Indonēzijas NPE piegādātāji ir saņēmuši minētos dokumentus. Citi pierādījumi par IV mēģinājumiem sazināties ar minētajiem piegādātājiem, sevišķi ar PTPN, netika iesniegti. Līdzīgs skaidrojums tiks sniegts pārbaudes apmeklējuma laikā IV telpās. Neatkarīgi no iepriekš izklāstītā, PTPN nav iesniedzis Komisijai pienācīgi aizpildītu B papildinājumu.

(95) Līdz ar to attiecībā uz iespējamību, ka valdība ir nodrošinājusi NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību, IV nesniedza vajadzīgo informāciju un pierādījumus, ko Komisija pieprasīja savā anketā un pārbaudes apmeklējuma laikā.

(96) Pietiekamas sadarbības trūkums neļāva Komisijai savākt visu informāciju, ko tā uzskatīja par būtisku konstatējumiem šajā izmeklēšanā. Konkrētāk, Komisija nevarēja iegūt no IV informāciju par palmu eļļas tirgu, pamatojoties uz tiešu informāciju, ko sniedza NPE piegādātāji, un tai arī nav pilnīgas informācijas par PTPN lomu šajā tirgū attiecībā uz biodīzeļdegvielas nozari.

(97) IV apgalvoja, ka tā ir sniegusi apkopotus datus par PTPN, kuri ietver arī anketas B papildinājumā prasītos datus. Šajā saistībā Komisija ņēma vērā, ka IV sniedza datus par PTPN atbildē uz anketas jautājumiem, kurā bija ietverta informācija par PTPN pārvaldības struktūru, gada pārskatiem un darījumu datiem. Tomēr Komisija norādīja, ka tā nav saņēmusi neko no detalizētās informācijas, ko tā prasīja anketas B papildinājumā un kas tai būtu ļāvusi gūt pilnīgu izpratni par PTPN lomu palmu eļļas tirgū un par citu attiecīgo ražotāju lomu.

(98) Saņēmusi vēstuli, kurā IV tika informēta par pamatregulas 28. panta iespējamo piemērošanu, IV 2019. gada 30. jūnijā sniedza atbildi uz B papildinājumu par PTPN. Tomēr Komisija konstatēja, ka atbilde tika sniegta ilgu laiku pēc minētās informācijas iesniegšanai noteiktā termiņa (termiņš bija 2019. gada 12. marts, bet Komisija to pagarināja līdz 2019. gada 14. martam) un pēc tam, kad bija veikts pārbaudes apmeklējums IV telpās. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka informācija nebija iesniegta laikus, nebija pārbaudāma un ka IV nebija rīkojusies, cik vien labi iespējams, kā prasīts pamatregulas 28. pantā.

(99) Tā kā no IV netika saņemta informācija par pretējo, Komisija saskaņā ar pamatregulas 28. pantu savos konstatējumos attiecībā uz šiem izmeklēšanas aspektiem daļēji pamatojās uz pieejamiem faktiem.

3.3.3. *Analīze*

(100) Lai konstatētu kompensējamu subsīdiju, ir jābūt trim šādiem elementiem: a) finansiāls ieguldījums vai ienākumu/cenu atbalsts; b) ieguvums un c) īpašas iezīmes (pamatregulas 3. pants) ([15]).

(101) Attiecībā uz pirmo elementu Komisija analizēja, vai IV pieņemto pasākumu kopums rada finansiālu ieguldījumu saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nodrošinot NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem eksportētājiem, un/vai to, vai IV pieņemtie pasākumi ietilpst biodīzeļdegvielas nozares ienākumu/cenu atbalsta kategorijā saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3.3.3.1. Finansiāls ieguldījums

(102) Vispirms Komisija konstatēja, ka visi ražotāji eksportētāji iepirka NPE iekšzemē gan no saistītiem, gan no nesaistītiem uzņēmumiem, lai to pārstrādātu rafinētā, balinātā, dezodorētā palmu eļļā un pēc tam biodīzeļdegvielā.

(103) Pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta otrajā ievilkumā noteikts, ka finansiāls ieguldījums pastāv, ja valdība "uztic privātai organizācijai vai norīko privātu organizāciju pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas i), ii) un iii) punktā, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un minētā darbība pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības". Pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā aprakstītās funkcijas rodas, ja "valdība piegādā preces vai pakalpojumus, kas nav daļa no vispārējās infrastruktūras, vai pērk preces (..)". Minētie noteikumi atspoguļo SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iii) un iv) apakšpunktu, un tie būtu jāinterpretē un jāpiemēro, ņemot vērā attiecīgo PTO judikatūru.

(104) PTO ekspertu grupa lietā "ASV — Eksporta ierobežojumi" ([16]) lēma, ka abu vārdu "uzticēt" (entrust) un "norīkot" (direct) parastā nozīme SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunktā paredz, ka valdības rīcībai ir jāietver deleģēšanas jēdziens (uzticēšanas gadījumā) vai pavēles jēdziens (norīkošanas gadījumā). Tā noraidīja ASV "cēloņu un seku argumentu" un prasīja nepārprotamu un apstiprinošu rīcību deleģējuma vai pavēles veidā.

([15]) Līdzīga analīze atrodama Komisijas 2016. gada 17. marta Īstenošanas regulā (ES) 2016/387, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafītu) cauruļu un caurulīšu importam (OV L 73, 18.3.2016., 1. lpp.).

([16]) Ekspertu grupas ziņojums, *US — Export Restraints* (WT/DS194/R), kas izplatīts 2001. gada 29. jūnijā, 8.29. punkts.

(105) Tomēr vēlākā lietā ([17]) Apelācijas institūcija lēma, ka standartā aizstāt vārdus "uzticēšana" un "norīkošana" ar vārdiem "deleģēšana" un "pavēle" būtu pārāk stingri. Apelācijas institūcija uzskatīja, ka "uzticēšana" notiek, kad valdība nodod atbildību privātai organizācijai, un "norīkošana" attiecas uz situācijām, kad valdība īsteno savu varu pār privātu organizāciju.

(106) Abās lietās valdība izmanto privātu organizāciju par starpnieci finansiāla ieguldījuma veikšanai, un "lielākoties ir paredzams, ka uzticēšana privātai organizācijai vai privātas organizācijas norīkošana būs saistīta ar noteiktiem draudiem vai piespiešanu". Tajā pašā laikā SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunkts neļauj dalībniekiem noteikt kompensācijas pasākumus izstrādājumiem, "ja valdība tikai īsteno savas vispārējās regulatīvās pilnvaras" vai ja valdības iejaukšanās "var dot vai nedot konkrētu rezultātu, vienkārši pamatojoties uz konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem un tirgus dalībnieku brīvu izvēli šajā tirgū". Uzticēšana un norīkošana drīzāk nozīmē "aktīvāku valdības rīcību, nevis tikai veicināšanas pasākumus".

(107) Turklāt PTO neuzskatīja, ka "rīcības brīvības atstāšana privātai organizācijai noteikti būtu pretrunā uzticēšanai šai privātajai organizācijai vai tās norīkošanai (..) ([18]). Lai gan var būt gadījumi, kad privātajai organizācijai atstātā rīcības brīvības ir tik plaša, ka nav iespējams pienācīgi secināt, ka šai privātajai organizācijai ir uzticēts vai ir tā ir norīkota (veikt konkrētu uzdevumu), tas ir faktu/pierādījumu jautājums, kas risināms, skatot katru gadījumu atsevišķi."

(108) Saskaņā ar minētajiem PTO nolēmumiem ne visi valdības pasākumi, kas var piešķirt ieguvumu, atbilst finansiālam ieguldījumam pamatregulas 3. panta un SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas nozīmē. Nepieciešami pierādījumi, ka valdībai ir politika vai programma, kura veicina izmeklējamo nozari (šajā konkrētajā gadījumā — biodīzeļdegvielas/biodegvielu nozari), īstenojot varu pār valsts vai privātām organizācijām (šajā gadījumā — NPE ražotājiem) vai nododot tām atbildību biodīzeļdegvielas nozarei nodrošināt NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību.

(109) Īsumā, attiecīgie PTO nolēmumi paredz, ka:

i) nosakot, vai pastāv "finansiāls ieguldījums" saskaņā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punktu, būtu jākoncentrējas uz valdības darbības *veidu*, nevis uz valdības darbības *sekām* vai *rezultātiem* ([19]). Citiem vārdiem sakot, tiek plaši atzīts, ka valdības darbojas tirgū kā *regulatori* un, to darot, tās izraisa *sekas* tirgū un attiecībā uz tā dalībniekiem. Šajā ziņā, piemēram, valdība var likumīgi piemērot izvedmuitas nodokļus, lai radītu ieņēmumus, ja kāda prece ir ļoti konkurētspējīga starptautiskajos tirgos. Turpretim eksporta ierobežojumu noteikšana nav likumīga, ja kļūst skaidrs, ka šāda instrumenta izmantošana kopā ar citiem mehānismiem, lai iekšzemes tirgū saglabātu preces un liktu piegādātājiem pārdot par cenu, kas ir zemāka par tirgus cenām, ir daļa no plašākas shēmas, kuru valdība izveidojusi nolūkā atbalstīt kādu konkrētu nozari vai nozaru kopu ar mērķi palielināt to konkurētspēju. Tādējādi valdības darbības veids, tostarp tās konteksts, objekts un mērķis, ir būtisks, izvērtējot "finansiāla ieguldījuma" elementu;

ii) "uzticēšana" vai "norīkošana" ietver nepārprotamu un apstiprinošu rīcību, kas vērsta uz konkrētu personu saistībā ar konkrētu uzdevumu vai pienākumu, un tas ļoti atšķiras no situācijas, kurā valdība kādā veidā iejaucas tirgū, kas var dot vai nedot konkrētu rezultātu, ņemot vērā faktiskos apstākļus un tirgus dalībnieku brīvu izvēli šajā tirgū. Visbeidzot, ļoti svarīgs jautājums aiz uzticēšanas vai norīkošanas jēdzieniem ir tāds, vai attiecīgā rīcība, t. i., finansiālais ieguldījums, kas tiek veikts, nodrošinot preces par neatbilstoši zemu atlīdzību, var tikt attiecināta uz valdību vai vēl joprojām ir privāto uzņēmēju brīva izvēle, ņemot vērā tirgus apsvērumus, piemēram, regulatīvus ierobežojumus ([20]);

([17]) WT/DS296/AB/R, 2005. gada 27. jūnijs, *United States — Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea*, 110. un 111. punkts. Līdzīga pieeja izmantota ziņojumā WT/DS299/R, 2005. gada 17. jūnijs, European Communities — Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea, 7.25. punktā.

([18]) WT/DS296/AB/R, 2005. gada 27. jūnijs, *United States — Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMs) from Korea*, 7.38. punkts.

([19]) Ekspertu grupas ziņojums, *US — Export Restraints* (WT/DS194/R), kas izplatīts 2001. gada 29. jūnijā, 8.33. un 8.34. punkts.

([20]) Ekspertu grupas ziņojums, *US — Export Restraints*, 8.29.–8.31. punkts.

iii) SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunkts būtībā ir noteikumu apiešanas novēršanas noteikums, un tādējādi uzticēšanas vai norīkošanas konstatējumam ir nepieciešams, ka valdība nodod atbildību privātai organizācijai vai īsteno varu pār privātu organizāciju, lai veiktu finansiālu ieguldījumu. Vairumā gadījumu būtu sagaidāms, ka uzticēšana privātai organizācijai vai tās norīkošana ir saistīta ar kāda veida draudiem vai piespiešanu, kas, savukārt, varētu būt uzticēšanas vai norīkošanas pierādījums ([21]). Tomēr valdībām, visticamāk, būs citi līdzekļi, ar kuriem īstenot varu pār privātu organizāciju un no kuriem daži var būt "neuzkrītošāki" nekā pavēle un, iespējams, neietver tādu pašu piespiešanas pakāpi ([22]);

iv) starp valdības rīcību un privātās organizācijas rīcību jābūt "pierādāmai saiknei" ([23]). Nav iemesla, kāpēc valdības veikta uzticēšana vai norīkošana nebūtu balstāma netiešos pierādījumos (piemēram, netieša un neformāla uzticēšanas darbība vai pavēlēšana), ja tie ir pierādoši un pārliecinoši ([24]). Šajā sakarā pierādījumi par valdības nodomu atbalstīt lejupējo nozari (piemēram, ar publiski izziņotu politiku vai valdības lēmumiem vai ar citādu valdības rīcību) vai par citiem valdības pasākumiem, kuri nodrošina konkrētu rezultātu tirgū (piemēram, eksporta ierobežojums kopā ar valdības pasākumu, kas liedz uzņēmējiem, uz kuriem attiecas minētie ierobežojumi, uzkrāt savu produkciju), var būt svarīgi, lai noteiktu "finansiāla ieguldījuma" esību saskaņā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunktu (konkrētāk, tas ir netiešs veids, kā valdība nodrošina preces, kā paredzēts iii) apakšpunktā). Dažos gadījumos valdības "vadlīnijas" *var* būt norīkojums ([25]). Īpašas *sekas* tirgū (piemēram, cenu samazināšanās) arī var būt faktors, kas jāņem vērā kopā ar visiem pārējiem pieejamajiem pierādījumiem, tostarp iespēju paredzēt šīs sekas konkrētā kontekstā. Visbeidzot, atkarībā no apstākļiem privāta organizācija var lemt neveikt funkciju, kura tai uzticēta vai kuras veikšanai tā norīkota, neraugoties uz iespējamām negatīvām sekām, kas varētu rasties. Tomēr tas pats par sevi neliecina, ka privātajai organizācijai attiecīgais nav bijis uzticēts vai tā nav tikusi norīkota ([26]).

(110) Tādēļ saskaņā ar minēto judikatūru Komisija ļoti rūpīgi izvērtēja IV iejaukšanās veidu, t. i., vai IV iejaukšanās ietver uzticēšanu NPE ražotājiem vai to norīkošanu, organizāciju, kurām uzticētas attiecīgās funkcijas, veidu, t. i., vai NPE ražotāji ir privātas organizācijas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē, un to organizāciju rīcību, kurām uzticētas attiecīgās funkcijas vai kuras norīkotas veikt attiecīgās funkcijas, t. i., vai NPE ražotāji, kam uzticētas attiecīgās funkcijas vai kas norīkoti veikt attiecīgās funkcijas, nodrošina NPE Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozarei par neatbilstoši zemu atlīdzību un tādējādi darbojas kā IV starpnieki. Turklāt Komisija pārbaudīja, vai attiecīgā funkcija parasti būtu valdības kompetencē, t. i., vai NPE nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību biodīzeļdegvielas ražotājiem Indonēzijā ir ierasta valdības rīcība, un vai šāda funkcija pēc būtības atšķiras no funkcijas, ko parasti veic valdības, t. i., vai tas, ka faktiski NPE nodrošina ražotāji, pēc būtības atšķiras no tā, ko parasti darītu pati valdība.

3.3.3.2. Funkciju uzticēšana NPE ražotājiem vai to norīkošana, ko veica IV

(111) Ņemot vērā 104.–109. apsvērumā minēto PTO judikatūru, Komisija vispirms analizēja, vai IV atbalsts Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozarei faktiski ir valdības politikas mērķis, nevis tikai vispārīgo regulatīvo pilnvaru īstenošanas "blakusefekts". Izmeklēšanā jo īpaši tika izvērtēts, vai konstatētie cenu izkropļojumi ir daļa no valdības mērķiem vai tomēr zemākas NPE cenas drīzāk ir vispārējā valdības regulējuma "netīšs" blakusefekts.

(112) Atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei tiek sniegts ar vairākiem pasākumiem un galvenokārt ar izvedmuitas nodokli un nodevu, ko piemēro NPE, un Biodīzeļdegvielas subsīdiju fondu.

(113) NPE izvedmuitas nodokļa režīmu IV pirmoreiz ieviesa 1994. gadā, un kopš tā laika tas ir vairākas reizes būtiski mainīts.

([21]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *US — DRAMS (WT/DS296/AB/R)*, kas izplatīts 2005. gada 27. jūnijā, 116. punkts.
([22]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *US —DRAMS*, 115. punkts.
([23]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *US —DRAMs*, 112. punkts.
([24]) Sk. ekspertu grupas ziņojumu, *Korea — Commercial Vessels* (WT/DS273/R), kas izplatīts 2005. gada 7. maijā, 7.373. punktu.
([25]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *US – DRAMs* (WT/DS296/A/R), 114. punkts.
([26]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *US — DRAMs* (WT/DS296/A/R), 124. punkts.

(114) Sākotnēji izvedmuitas nodokļa mērķis bija garantēt vietējo pieprasījumu pēc cepamās eļļas un nodrošināt tās cenas stabilitāti. Noteikumos Nr. 128/PMK.011/2011 paredzētais mērķis bija aizsargāt cepamās eļļas piedāvājumu iekšzemes tirgū un attīstīt lejupējās ražošanas nozares. Noteikumos bija konkrēti paredzēts, ka "saistībā ar atbalstu palmu eļļas ražošanas nozares lejupējiem centieniem palielināt pievienoto vērtību lejup vērtības ķēdē ir nepieciešams pārstrukturēt izvedmuitas nodokļa tarifu".

(115) Indonēzijas izvedmuitas nodokļa režīms kopš 1994. gada ir mainīts vairākas reizes, mainot arī NPE minimālo cenu, attiecībā uz kuru izvedmuitas nodoklis ir aktīvs, kā arī mainot likmes aprēķināšanas veidu no pārdošanas cenu procentuālās daļas uz nominālu summu. Faktiski izvedmuitas nodoklis sākotnēji tika ieviests ar Finanšu ministrijas dekrētu Nr. 439/KMK.017/1994. 1997. gada jūlijā ar Dekrētu Nr. 300/KMK.01/1997 tika mainīta izvedmuitas nodokļa aprēķināšanas metodika un NPE eksportam tika noteikts nodoklis no 7,5 % līdz 22,5 % apmērā atkarībā no IV noteiktās atsauces cenas. 2007. gada septembrī izvedmuitas nodokļa metodika tika vēlreiz pārskatīta ar Dekrētu Nr. 94/PMK.011/2007 un Dekrētu Nr. 128/PMK.011/2011. Noteikumu Nr. 13/2017 jaunākajā versijā, kas bija piemērojama IL, Finanšu ministrija ir noteikusi progresīvu izvedmuitas nodokļa tarifu, kas ir no 0 USD par tonnu, kad starptautiskā neapstrādātas palmu eļļas (NPE) cena ir zemāka par 750 USD, līdz 200 USD par tonnu, kad NPE cena ir augstāka par 1 250 USD.

(116) Izmeklēšanas laikposmā un atbilstoši Dekrētam Nr. 13/2017 izvedmuitas nodokļi par NPE un citiem palmu eļļas produktiem ir izteikti USD valūtā, nevis procentos no cenas. Turklāt Indonēzijas izvedmuitas nodoklis ir jāmaksā, kad valdības noteiktā atsauces cena pārsniedz konkrētu cenas līmeni. Attiecīgi, kā to arī apgalvojusi IV saistībā ar izmeklēšanu ASV lietā ([27]), "augstākas izvedmuitas cenas nozīmē arī augstākas tarifa likmes". Rezultātā IV šo eksporta sistēmu tieši sasaistīja ar starptautiskajām NPE cenām, nevis ar citiem faktoriem, piemēram, produkcijas līmeņiem vai ietekmi uz vidi. No tā izriet, ka ietekme uz cenām, ko maksā ražotāji eksportētāji, nav nejauša — tā ir tiešs un plānots IV noteikto pasākumu rezultāts ([28]). Saskaņā ar noteikumiem, kas bija piemērojami izmeklēšanas laikposmā, piemērojamā NPE izvedmuitas nodokļa likme bija šāda:

1. tabula

NPE izvedmuitas nodoklis

Cenas diapazons, USD	Jaunā sistēma, USD par tonnu
< 750	0
750–800	3
800–850	18
850–900	33
900–950	52
950–1 000	74
1 000–1 050	93
1 050–1 100	116
1 100–1 150	144
1 150–1 200	166
1 200–1 250	183
> 1 250	200

Avots: sūdzības iesniedzējs

([27]) *US Decision Memorandum for the Preliminary Affirmative Determination of the Countervailing duty Investigation of Biodiesel from the Republic of Indonesia*; 2017. gada 21. augusts, C-560-831 izmeklēšana, 15. lpp., 95. zemsvītras piezīme

([28]) Līdzīgu secinājumu sk. turpat, 15. lpp.

(117) Kā paskaidrots iepriekš, 2015. gadā IV ieviesa arī izvedmuitas nodevu par NPE un tās atvasinājumiem. Izvedmuitas nodevas likme izmeklēšanas laikposmā bija 50 USD par tonnu NPE un 30 USD par tonnu rafinētiem produktiem. Izvedmuitas nodevas ieviešana notika laikā, kad cenas Indonēzijā bija gandrīz tādas pašas kā cenas pasaulē. Izvedmuitas nodevas ieviešana ļauj biodīzeļdegvielas ražotājiem iepirkt NPE par zemākām cenām nekā cenas, kas tiem būtu pieejamas citos gadījumos. Faktiski iekšzemes patēriņš 2016. gadā būtiski palielinājās salīdzinājumā ar 2015. gadu (sk. 2. tabulu).

(118) Vairāki dokumenti liecina, ka atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei un tās attīstība ir skaidri noteikts IV politikas mērķis, jo īpaši cenšoties samazināt izejvielu (NPE) cenu iekšzemes tirgū un tādējādi sniedzot finansiālu ieguldījumu biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(119) Šajā saistībā IV sniedza publiskus paziņojumus, norādot, ka atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei patiešām ir izvedmuitas nodokļa režīma mērķis vai viens no pamatmērķiem. Faktiski Indonēzijas Muitas un akcīzes ģenerāldirektorāts ir publiski paskaidrojis, ka "izvedmuitas nodokļu mērķi (ir) nodrošināt izejvielu pieejamību un stimulēt iekšzemes lejupējo palmu eļļas nozari" ([29]). Tāpēc Komisija ņēma vērā, ka izvedmuitas nodokļa sistēma tika izstrādāta un ieviesta tieši ar mērķi atbalstīt lejupējās nozares, kuras izmanto palmu eļļu un kuru neatņemama sastāvdaļa ir biodīzeļdegvielas ražošana.

(120) Šo konstatējumu apstiprina arī citi publiski avoti, kuros analizēta IV ieviestā izvedmuitas nodokļu sistēma. Piemēram, PTO savā jaunākajā tirdzniecības politikas pārskatā par Indonēziju secināja, ka "politikas mērķi attiecībā uz preču izvedmuitas nodokļiem cita starpā ir cenu stabilizācija, lejupējo pārstrādes uzņēmumu attīstīšana un neatjaunojamo resursu izsīkšanas tempa mazināšana ieguves rūpniecībā". Savā ziņojumā PTO arī atzīmēja, ka "saskaņā ar [IV] iestāžu norādīto informāciju primāro preču izvedmuitas nodokļus var izmantot, lai samazinātu primāro produktu cenu iekšzemes tirgū nolūkā garantēt vietējām pārstrādes nozarēm starppatēriņa preču piegādi par cenām, kas ir zemākas par cenām pasaules tirgū. Šādā veidā izvedmuitas nodokļi rada stimulu attīstīt vietējās ražošanas vai pārstrādes nozares ar lielākas pievienotās vērtības eksportu."

(121) Arī ESAO nonāca pie tāda paša secinājuma savā 2010. gada ziņojumā par eksporta ierobežojumu ekonomisko ietekmi uz izejvielām, proti, tā konstatēja, ka Indonēzijā un Malaizijā tika piemēroti izvedmuitas nodokļi palmu eļļai, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas nozares un cepamās eļļas ražošanas nozares attīstību", un Eiropas Parlaments konstatēja, ka "Indonēzija un Taizeme izvedmuitas nodokļus arī izmantoja, lai samazinātu attiecīgi palmu eļļas un rīsu cenu iekšzemes tirgū" ([30]).

(122) Attiecībā uz izvedmuitas nodevu, kā paskaidrots 64. un 65. apsvērumā, IV, nespēdama sniegt nekādus pierādījumus šā apgalvojuma pamatošanai, paskaidroja, ka minēto nodevu iekasē, lai finansētu OPPF. Tomēr Komisija uzskatīja, ka būtībā tas ir atbalsta mehānisms biodīzeļdegvielas nozarei. Lai gan OPPF uzdevums ir plašāks nekā tikai biodīzeļdegvielas nozares atbalstīšana, Komisija, kā paskaidrots 77. apsvērumā, guva pierādījumus, ka šāds atbalsts de facto bija OPPF galvenā darbība izmeklēšanas laikposmā — lielākā daļa OPPF naudas līdzekļu faktiski tika izmantota, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas nozari.

(123) Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija uzskatīja, ka IV ieviestās eksporta ierobežojumu sistēmas mērķis patiešām ir tieši un netieši atbalstīt biodīzeļdegvielas nozari un ka tas nav tikai vispārējo regulatīvo pilnvaru īstenošanas "blakusefekts". Minētos eksporta ierobežojumus, kas ne tuvu nebija regulatīvs pasākums, kura mērķis bija valdībai gūt ienākumus, IV izstrādāja, ieviesa un uzraudzīja ar konkrētu mērķi, proti, saglabāt NPE cenas zemākā līmenī par labu lejupējām ražošanas nozarēm ([31]).

(124) Papildus eksporta ierobežojumu sistēmas ieviešanai IV iejaucas tirgū vēl plašāk, lai de facto kontrolētu NPE cenas ar valstij piederošā uzņēmuma PTPN starpniecību.

(125) IV apgalvo, ka PTPN rīkojas kā racionāls tirgus dalībnieks, kad tas pārdod NPE iekšzemes tirgū, un ka tas darbojās neatkarīgi no tirgus. Tomēr Komisijai pieejamie pierādījumi liecina, ka IV būtiski ietekmē PTPN rīcību, kad tas pārdod NPE iekšzemes tirgū, faktiski rīkojoties kā cenu noteicējs.

([29]) *Customs and Excise News Magazine*, 47. sējums, Nr. 9, 2015. gada septembris.
([30]) *Export taxes and other restrictions on raw material and their limitation through free trade agreements*: Impact on developing countries, 2016. gads.
([31]) Tāpat sk. Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-300/16, *Jindal Saw*, ECLI:EU:T:2019:235, 117. punktu.

(126) Vispirms, kā jau paskaidrots 93.–96. apsvērumā, Komisija norādīja, ka PTPN nesadarbojās izmeklēšanā un nav iesniedzis prasīto informāciju. Tomēr PTPN pārstāvji bija klāt pārbaudes apmeklējumā, kas notika IV telpās. Pārbaudes apmeklējuma laikā gan PTPN, gan IV sniedza dažus skaidrojumus par PTPN darbību, tomēr nesniedzot nekādus pierādījumus savu apgalvojumu pamatošanai. Tāpēc Komisija analīzi veica, pamatojoties uz pieejamiem faktiem.

(127) Komisija ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes par valdības kontroli pār PTPN. Tā analizēja arī, vai kontrole tiek izmantota būtiski. Šim nolūkam Komisijai bija daļēji jāpaļaujas uz pieejamiem faktiem, jo IV un PTPN atteicās iesniegt pierādījumus par lēmumu pieņemšanas procesu PTPN struktūrās.

(128) PTPN ir pilnībā valstij piederoša uzņēmumu grupa, kas ražo dažādas preces, tostarp NPE. Turklāt Komisija konstatēja, ka IV tieši kontrolē PTPN. Pārbaudes apmeklējuma laikā IV un PTPN paskaidroja, ka IV ieceļ visas PTPN korporatīvās struktūras. Konkrētāk, IV un PTPN paskaidroja, ka

(a) IV tieši ieceļ visu PTPN direktoru padomi,

(b) direktoru padome ir pakļauta komisāru padomei, ko arī pilnībā ieceļ IV, un

(c) galu galā visas korporatīvās struktūras atskaitās IV.

(129) Papildus minētajam izmeklēšanā arī tika konstatēts, ka direktoru padome ir atbildīga par visiem būtiskajiem lēmumiem, kurus pieņem PTPN uzņēmumu grupa, tostarp lēmumu par cenu noteikšanas stratēģiju NPE pārdošanai, kā arī par NPE piedāvājumu pieņemšanu saistībā ar izsoļu sistēmu, kas plašāk iztirzāta 132. apsvērumā. Tāpēc, ņemot vērā iepriekš izklāstīto korporatīvo pārvaldības sistēmu, Komisija secināja, ka IV faktiski virza visu PTPN lēmumu pieņemšanas procesu, tādējādi īstenojot izšķirošu ietekmi uz PTPN.

(130) Tāpēc Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, secināja, ka PTPN ir IV kontrolē.

(131) Izmeklēšanā arī tika gūti pierādījumi, ka IV īstenoja būtisku kontroli pār PTPN, kad tas noteica un apstiprināja NPE cenas, un ka PTPN rīkojas kā NPE cenu noteicējs Indonēzijas iekšzemes tirgū.

(132) Patiesi, PTPN organizē dienas izsoles savas NPE pārdošanai. Lai uzņēmumi varētu piekļūt tiešsaistes platformai, tiem ir jāreģistrējas. Izmeklēšanas gaitā savāktie pierādījumi liecina, ka vienīgās prasības, kas uzņēmumiem jāizpilda, lai reģistrētos, ir finansiālas, lai garantētu to maksātspēju. Komisija secināja, ka cenu, par kādu NPE tiek pārdota minētajās izsolēs, nosaka IV, un tā neatspoguļo neizkropļotus tirgus apstākļus.

(133) Komisija šādi uzskatīja, ņemot vērā PTPN lēmumu pieņemšanas procesu. Proti, IV paskaidroja, ka pirms dienas izsoles procesa sākšanas PTPN nosaka "ieteicamo cenu" konkrētajai dienai. Tomēr Komisija pārliecinājās, ka PTPN nav pienākums noraidīt piedāvājumus, kuru cena ir zemāka par "ieteicamo cenu". Tā vietā, ja potenciālā pircēja piedāvātā cena ir zemāka par minēto "ieteicamo cenu", jautājums tiek nodots izskatīšanai direktoru padomei, kura var nolemt, ka piedāvājums ir jāpieņem. Komisija pārbaudes apmeklējuma laikā pārliecinājās, ka šāda pieņemšana notiek regulāri. Jebkurā gadījumā fakts, ka lēmumus par cenām pieņem PTPN valde, kurā IV ir tikai pārstāvēta, liecina par to, ka IV īsteno būtisku kontroli pār PTPN un tā rīcību saistībā ar cenu noteikšanas lēmumiem.

(134) Ņemot vērā faktu, ka PTPN direktoru padomi ieceļ IV un tā atskaitās IV, Komisija secināja, ka faktiski IV nosaka NPE cenu iekšzemes tirgū.

(135) Izmeklēšana arī apliecināja, ka IV būtiskās kontroles dēļ PTPN nerīkojas kā racionāls tirgus dalībnieks. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, ir redzams, ka PTPN, izpildot IV norādījumus, pēdējos gados darbojās ar zaudējumiem. Jebkurš racionāls tirgus dalībnieks un jo īpaši racionāls tirgus dalībnieks, kuram ir tik būtiska ietekme NPE tirgū, ja tas rīkotos racionāli, būtu maksimāli palielinājis savu peļņu, nevis darbotos ar zaudējumiem.

(136) Izmeklēšana arī apliecināja, ka, piemērojot NPE izvedmuitas nodokli un izvedmuitas nodevu, IV vēl vairāk nostāda PTPN ekonomiski neracionālā stāvoklī, kura dēļ tam iekšzemes tirgū jāpārdod NPE par zemāku cenu, nekā tas varētu iegūt, ja nebūtu šādu eksporta ierobežojumu. Tāpēc PTPN ir liegta racionāla izvēle, un tas ir spiests ievērot politikas mērķi, kas ir izvedmuitas nodokļa un nodevas pamatā.

(137) Tāpēc, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija secināja, ka PTPN ir valsts iestāde ([32]). Pieejamie pierādījumi liecina, ka PTPN īsteno valdības funkcijas, kad tas pārdod NPE tirgū un norāda cenu, kas jāievēro visiem citiem NPE piegādātājiem tirgū un ko konsekventi un sistemātiski ievēro. Kā paskaidrots 142. apsvērumā, izmeklēšana patiešām apliecināja, ka neviens piegādātājs, kas piegādāja NPE ražotājiem eksportētājiem, nepārdeva NPE par cenu, kas ir augstāka par PTPN noteikto. Šī cenu noteikšana atbilst IV politikas, kura attiecas uz NPE un biodīzeļdegvielas nozari, tvērumam un saturam. Tā kā NPE piegādātāji nesniedza pietiekamu informāciju par pretējo, Komisija secināja, ka tie pielāgoja savu praksi PTPN noteiktajai praksei, lai izpildītu noteiktos politikas mērķus, proti, saglabāt NPE cenu mākslīgi pazeminātā līmenī.

(138) Jebkurā gadījumā, ja PTPN uzskatītu par privātu organizāciju, tad tie paši pierādījumi norādītu uz to, ka IV, mazākais, uzticēja PTPN vai to norīkoja noteikt NPE cenas mākslīgi pazeminātā līmenī pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē.

(139) Turklāt izmeklēšana apliecināja, ka NPE dienas cena iekšzemes tirgū precīzi atspoguļoja PTPN dienas izsolēs piešķirto cenu.

(140) Komisija konstatēja, ka iepirkumu dati ir publiski pieejami visiem uzņēmumiem, kas reģistrējušies PTPN informātikas sistēmā, neatkarīgi no tā, vai tie ir piedalījušies individuālos iepirkumos un vai to solītie piedāvājumi ir bijuši veiksmīgi. Komisija varēja pārliecināties, ka PTPN vienmēr publicē dienas iepirkuma rezultātus savā tiešsaistes platformā plkst. 15.30 iepirkuma dienā, norādot precīzu izsolīšanā apstiprināto vienības cenu par NPE.

(141) Visi ražotāji eksportētāji apstiprināja, ka tiem ir dienas apspriedes par NPE iepirkšanu ar valstij nepiederošu piegādātāju un ka šādas apspriedes parasti notiek, līdzko ir pieejami PTPN rīkoto iepirkumu rezultāti, un sarunu sākumcena ir PTPN dienas cena. Ražotāji eksportētāji arī paskaidroja, ka cenu atšķirības starp PTPN cenām un cenu, kas tiek apspriesta ar neatkarīgo NPE piegādātāju, rodas galvenokārt atšķirīgu loģistikas izmaksu dēļ. Šajā ziņā ražotāji eksportētāji paskaidroja, ka PTPN iepirkumi tiek izsludināti piegādēm pārsvarā Dumai (uz Sumatras salas) un Belavanā, kuru ģeogrāfiskais novietojums ir īpaši piemērots loģistikai. Citi neatkarīgi piegādātāji var atrasties attālākos reģionos, piemēram, uz Borneo salas, tāpēc loģistikas izmaksas palielinās. Ražotāji eksportētāji paskaidroja, ka tādējādi PTPN cenā ir ņemta vērā korekcija attiecībā uz transporta izmaksām.

(142) Komisija varēja pārliecināties, ka vienības cena, ko ražotāji eksportētāji maksāja valstij nepiederošiem NPE ražotājiem, IL vienmēr bija tāda pati kā PTPN noteiktā cena konkrētajai dienai vai zemāka.

(143) Tādējādi, arī pamatojoties uz visiem pieejamiem pierādījumiem, Komisija secināja, ka de facto visi neatkarīgie NPE piegādātāji Indonēzijā neatkarīgi no to lieluma pielāgo savas cenas PTPN dienas cenām un ka jebkuru novirzi no šīm cenām izraisa galvenokārt loģistikas izmaksas.

(144) PTO judikatūrā jēdziens "privātas organizācijas norīkošana" ir skaidrots kā "valdības varas īstenošana pār privātu organizāciju". Apelācijas institūcija lietā "ASV — Kompensācijas maksājums par DRAMS" paskaidroja, ka norīkošana patiešām ietver valdības varas īstenošanu, tomēr vienlaikus arī precizēja, ka "norīkošanas" interpretācija, to attiecinot tikai uz "pavēlēšanu", būtu pārāk šaura, jo "(..) valdībām, visticamāk, būs citi līdzekļi, ar kuriem īstenot varu pār privātu organizāciju. Daži no šādiem līdzekļiem var būt "neuzkrītošāki" nekā pavēle un, iespējams, neietver tādu pašu piespiešanas pakāpi".

([32]) WT/DS379/AB/R (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), Apelācijas institūcijas 2011. gada 11. marta ziņojums, DS 379, 318. punkts. Sk. arī Apelācijas institūcijas 2014. gada 8. decembra ziņojumu WT/DS436/AB/R (US — Carbon Steel (India)), 4.9., 4.10., 4.17.–4.20. punktu, un Apelācijas institūcijas 2014. gada 18. decembra ziņojumu WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), 4.92. punktu, kā arī Apelācijas institūcijas ziņojumu, United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS437/AB/RW, pieņemts 2019. gada 16. jūlijā, 5.96. punktu.

(145) Komisija uzskatīja, ka, organizējot pārredzamu cenu noteikšanas mehānismu, IV izmanto vienu no Apelācijas institūcijas minētajiem neuzkrītošākiem līdzekļiem, lai norīkotu Indonēzijas NPE piegādātājus. Pamatojoties uz pieejamiem pierādījumiem, Komisija uzskatīja, ka, publiskojot NPE dienas vienības cenu, IV patiesībā nosaka maksimālo cenu, par kādu prece tiks pārdota konkrētajā dienā. Esošā pārredzamība tirgū ļauj pircējiem saskaņot to rīcību praksē, nepērkot NPE no piegādātājiem, kas prasa augstāku cenu nekā cena, kuru noteikusi IV.

(146) Tāpat izmeklēšanā tika konstatēts, ka sarunu vešanas iespēju ziņā tirgus ir būtiski nelīdzsvarots par labu NPE pircējiem. NPE tirgus faktiski ir diezgan sadrumstalots, jo 40 % piegāžu ir no individuāliem lauksaimniekiem, aptuveni 6–9 % — no PTPN, bet atlikusī daļa ir no "lielākiem" piegādātājiem (salīdzinājumā ar individuāliem lauksaimniekiem), kuru tirgus daļa tāpat ir neliela. Turpretī — jo īpaši attiecībā uz biodīzeļdegvielas nozari — pircēji ir lielāki uzņēmumi, kam vajadzīgs ievērojams izejvielu daudzums, kuru to vietējie krājumi parasti nevar pilnībā nodrošināt. Šajā kontekstā jebkuram pircējam būs ievērojama pirktspējas pakāpe, tāpēc tas var pretoties jebkādiem tā piegādātāja centieniem prasīt cenu, kas ir augstāka par IV noteikto cenu. Tādējādi Komisija secināja, ka, pārredzami publiskojot NPE dienas cenas, IV ar PTPN starpniecību patiesībā nosaka NPE maksimālās dienas cenas Indonēzijā. Šāda atsauces cena ir uzskatāma par norādījumu NPE piegādātājiem pārdot NPE Indonēzijā atbilstoši noteiktajiem publiskajiem mērķiem.

(147) Turklāt Komisija uzskatīja, ka, piemērojot NPE izvedmuitas nodokli un izvedmuitas nodevu, IV nostāda Indonēzijas NPE ražotājus ekonomiski neracionālā stāvoklī, kura dēļ tiem iekšzemes tirgū jāpārdod savas preces par zemāku cenu, nekā viņi varētu iegūt, ja nebūtu šādu eksporta ierobežojumu. Tāpēc viņiem ir liegta racionāla izvēle, un viņi ir spiesti ievērot politikas mērķi, kas ir izvedmuitas nodokļa un nodevas pamatā.

(148) Izmeklēšanas laikposmā izvedmuitas nodoklis nebija jāmaksā, bet izvedmuitas nodeva gan bija maksājama. Tā rezultātā NPE piegādātāju rīcība tiek ierobežota, jo, piemērojot minēto nodevu, IV faktiski ierobežo NPE piegādātāju rīcības brīvību, de facto ierobežojot to saimnieciskās darbības lēmumu par to, par kādu cenu pārdot to produktu un kur to pārdot. Ja nebūtu izvedmuitas nodevas, NPE ražotāji, kas rīkojas racionāli, būtu centušies maksimāli palielināt savu peļņu, pārdodot vēl lielākus NPE daudzumus eksporta tirgū, nevis pārdodot NPE iekšzemes tirgū.

(149) Tādējādi, piemērojot minētos ierobežojumus, IV liedz NPE piegādātājiem iespēju gūt maksimālus ienākumus, ko viņi varētu gūt, ja nebūtu izvedmuitas nodevas.

(150) Atbilstoši Apelācijas institūcijas secinājumam lietā "ASV — Kompensācijas maksājums par DRAMS" Komisija uzskatīja, ka IV norīko NPE piegādātājus SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas iv) punkta nozīmē. Minētajā lietā Apelācijas institūcija faktiski secināja, ka "var būt grūti īsumā precīzi identificēt valdības darbību veidus, kas ir uzticēšana vai norīkošana, un darbību veidus, kas nav uzticēšana vai norīkošana. Konkrētais apzīmējums, ko izmanto valdības darbības raksturošanai, var nebūt dispozitīvs. Piemēram, kā atzīst Koreja, dažos gadījumos valdības "vadlīnijas" var būt norīkojums. Vairumā gadījumu būtu sagaidāms, ka uzticēšana privātai organizācijai vai tās norīkošana ir saistīta ar kāda veida draudiem vai piespiešanu, kas, savukārt, varētu būt uzticēšanas vai norīkošanas pierādījums. Uzticēšanas vai norīkošanas noteikšana būs atkarīga no konkrētajiem lietas faktiem." Šajā gadījumā Komisija nonāca pie secinājuma — ko apstiprināja arī pieejamie pierādījumi —, ka IV radīja sistēmu, kas piespiež piegādātājus pārdot NPE par konkrētu cenu, tādējādi norīkojot viņus to darīt. Kā paskaidrots 168. un 169. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka PTPN publicētā cena ir maksimālā cena Indonēzijas iekšzemes tirgū un to de facto ņem vērā visi NPE un biodīzeļdegvielas ražotāji tirgū. Visbeidzot, attiecībā uz prasību par zināmu valdības līdzdalību ir jāatgādina, ka PTPN ir valsts iestāde un tāpēc tā rīcību var uzskatīt par IV rīcību tirgū, un PTPN rīcība nepārprotami ir uzskatāma par "pierādāmo saikni" starp politiku un to iesaistīto privāto organizāciju rīcību, kuras rīkojas kā IV starpnieki, īstenojot tās politiku.

(151) Tāpēc ar minētajiem pasākumiem IV piespiež NPE piegādātājus saglabāt NPE Indonēzijā, jo viņi to nevar pārdot par labākām cenām, kas Indonēzijā būtu dominējošās cenas, ja nebūtu minēto pasākumu.

(152) Šajā ziņā izejvielu ražotājiem IV ir "uzticējusi" vai tos "norīkojusi" nodrošināt preces NPE lietotājiem iekšzemes tirgū un jo īpaši biodīzeļdegvielas ražotājiem par neatbilstoši zemu atlīdzību. NPE audzētājiem ir uzlikts pienākums Indonēzijā izveidot iekšzemes tirgu ar mākslīgi pazeminātām cenām.

(153) Citiem vārdiem sakot, IV, piemērojot aprakstīto pasākumu kopumu, apzinās, kā NPE reaģēs uz pasākumiem un kādas būs to sekas. Komisija arī guva pierādījumus, ka IV proaktīvi iejaucas NPE tirgū, lai mudinātu privātos NPE piegādātājus izpildīt tiem noteikto uzdevumu. Piemēram, kādā preses publikācijā bija paskaidrots, ka "Indonēzijas valdība turpina atbalstīt eļļas palmu plantāciju ilgtspējīgu attīstību, izmaksājot 6,35 miljardus IDR plantāciju atjaunošanas fondos 135 mazajiem partnerības lauksaimniekiem Āzijā". Minētajā publikācijā OPPF prezidents norādīja, ka "palmu eļļas ražošanas nozare ir viena no galvenajām nozarēm, kas sniedz būtisku pienesumu Indonēzijas ekonomikā. Pēc 25 gadiem mums ir jāatdzīvina palmu eļļas ražošanas nozare, lai nodrošinātu augstu produktivitāti atbilstoši nozares vajadzībām, ilgtspējīgu attīstību un uzlabotu labklājību mazajiem lauksaimniekiem un kopienām" ([33]). Šis paziņojums skaidri parāda, kā IV atbalsta NPE ražotājus, galvenokārt par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(154) Savukārt citā preses publikācijā ir norādīts, ka "Indonēzija patlaban īsteno subsidētu palmu plantāciju atjaunošanas programmu mazajiem lauksaimniekiem, lai palīdzētu palielināt ražīgumu, nepaplašinot plantāciju platības. Valdība ir izvirzījusi mērķi atjaunot palmu audzēšanas plantācijas 2,4 miljonu hektāru platībā līdz 2025. gadam" ([34]), arī norādot, kā IV subsidē NPE ražotājus, lai tos mudinātu ievērot minētos politikas mērķus.

(155) Lai gan NPE piegādātāji var nedaudz samazināt iekšzemes ražošanu, lai reaģētu uz izvedmuitas nodokļiem un citiem ierobežojošiem pasākumiem, ražošana nedz apstājās, nedz arī ievērojami samazinājās. Turpretī NPE ražošana Indonēzijā pastāvīgi palielinājās par vairāk nekā 5 % gadā (izņemot 2015. gadu) un 2018. gadā sasniedza 41 500 Mt. Šajā ziņā preses publikācijā ir norādīts, kā "papildus publisko finanšu pārdalīšanai programmā "B20" ir arī izvirzīts mērķis veicināt palmu eļļas iekšzemes patēriņu, ņemot vērā cenu samazinājumu šogad" ([35]), kas pierāda, ka IV, lai garantētu, ka NPE piegādātāji izpilda tiem noteikto uzdevumu, tos atbalsta, mākslīgi palielinot to pārdošanas apjomus.

(156) Komisija secināja, ka tas ir rezultāts tam, ka IV uzticēja NPE ražotājiem un tos norīkoja nodrošināt NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību.

(157) Šajā ziņā Komisija uzskatīja, ka tikai fakts, ka izvedmuitas nodokļi un/vai nodevas kā tādas nav skaidri minētas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, neizslēdz to, ka attiecīgie nodokļi un/vai nodevas ir iespējams finansiāla ieguldījuma veids, un tāpēc tie ietilpst subsīdijas definīcijā saskaņā ar pamatregulu un SKP nolīgumu. Komisija sniedza plašus pierādījumus par to, ka NPE izvedmuitas nodoklis un nodeva tika izmantoti, lai piespiestu NPE ražotājus ievērot valsts politikas mērķus tādā veidā, kas atbilst kompensējamai subsīdijai, kā tā noteikta pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

3.3.3.3. Uzticēšana privātām organizācijām vai to norīkošana pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē

(158) Pēc tam Komisija novērtēja, vai Indonēzijas NPE ražotāji ir privātas organizācijas, kam IV veikusi uzticēšanu vai ko tā norīkojusi pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē.

(159) Izmeklēšana apliecināja, ka, izņemot PTPN, visi NPE ražotāji Indonēzijā ir vai nu neatkarīgi lauksaimnieki, vai privāti uzņēmumi, kas nav saistīti ar IV. Neatkarīgi NPE ražotāji pārstāv vairāk nekā 90 % no tirgus, un visi ražotāji eksportētāji noteiktu daļu no tiem vajadzīgās NPE iepirka no minētajiem ražotājiem.

([33]) https://www.asianagri.com/en/medias/media/press-release/indonesian-oil-palm-estate-fund-agency-bpdpks-handed-the-idr-6-75-billion-of-replanting-fund-to-asian-agri-s-smallholders

([34]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-palmoil/palm-oil-watchdog-to-create-separate-standards-for-smallholders-indonesia-director-idUSKCN1SU1DL

([35]) https://www.theborneopost.com/2018/11/18/indonesia-boosts-domestic-palm-oil-consumption-as-currency-pressures-mount/

(160) Tāpēc Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, uzskatīja, ka visi NPE ražotāji ir privātas organizācijas, kurām IV pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē uzticēja nodrošināt NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību.

3.3.3.4. NPE nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

(161) Nākamajā posmā Komisija pārbaudīja, vai NPE ražotāji faktiski īsteno Indonēzijas valdības politiku, lai nodrošinātu NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību. Šajā nolūkā bija jāveic detalizēta analīze par tirgus norisēm Indonēzijā, par atsauci izmantojot atbilstīgu tirgus standartu.

(162) Ar attiecīgo pasākumu kopumu IV piespieda NPE ražotājus pārdot NPE iekšzemes tirgū par zemākām cenām, nekā tas būtu citādos apstākļos, t. i., ja nebūtu šo pasākumu, NPE ražotāji būtu eksportējuši NPE par augstāko pasaules tirgus cenu vai būtu vienkārši pielāgojuši savu piedāvājumu un cenas tirgus ierobežojumiem.

(163) Komisija arī uzskatīja, ka neatkarīgi no IV apgalvojuma, ka cena, ko PTPN noteica savai NPE, ir godīga, jo ieteicamās cenas pamatā ir Malaizijas NPE indekss, cenas Indonēzijas iekšzemes tirgū ir daudz zemākas nekā tirgus cenas. Lai nonāktu pie šā secinājuma, Komisija salīdzināja NPE cenas Indonēzijas iekšzemes tirgū ar Malaizijas cenām. Salīdzinājuma rezultāts liecināja, ka NPE cenas Indonēzijas iekšzemes tirgū pastāvīgi ir zemākas nekā NPE cenas Malaizijā un ka NPE vidējā cena izmeklēšanas laikposmā bija 540 USD par tonnu Indonēzijā, savukārt Malaizijā tā bija 599 USD par tonnu.

(164) Šajā ziņā IV savā atbildē uz anketas jautājumiem sniedza vēsturiskus datus par NPE cenas attīstību iekšzemes tirgū salīdzinājumā ar starptautiskām cenām.

(165) Komisija nav pārbaudījusi CIF korekcijas metodiku, ko IV izmantoja, lai sagatavotu iepriekš norādīto tabulu. Tomēr iesniegtie dati skaidri norāda, ka cenas Indonēzijas iekšzemes tirgū pastāvīgi bija zemākas nekā cenas starptautiskajā tirgū, pat ja izmantotā metodika būtu labvēlīga IV.

(166) Pie līdzīga konstatējuma var nonākt arī, salīdzinot NPE cenu izmaiņas iekšzemes tirgū izmeklēšanas laikposmā ar no Indonēzijas eksportētās NPE cenu izmaiņām.

(167) Pamatojoties uz IV sniegto informāciju, Indonēzijas NPE cenas iekšzemes tirgū izmeklēšanas laikposmā pastāvīgi bija par aptuveni 10 % zemākas nekā Indonēzijas NPE eksporta cenas saskaņā ar Indonēzijas eksporta statistikas datiem.

(168) Attiecībā uz NPE cenām, ko iekasēja valstij nepiederoši piegādātāji, izmeklēšanā tika arī konstatēts, ka visi NPE iepirkumi Indonēzijā tiek veikti par PTPN dienas cenām, ko pielāgo transporta izmaksām. Tādējādi sevišķi attiecībā uz tūlītējiem pirkumiem PTPN cena de facto bija NPE maksimālā cena konkrētajā dienā. Šo konstatējumu apstiprināja informācija, ko ražotāji eksportētāji sniedza savās atbildēs uz anketu. Komisija pārbaudīja vairākus darījumus un attiecībā uz visiem darījumiem konstatēja, ka cena par vienību, kas samaksāta attiecīgajam neatkarīgajam piegādātājam, bija zemāka par PTPN dienas cenu vai tāda pati kā PTPN dienas cena. Nevienam no darījumiem Komisija nevarēja konstatēt cenu, kas būtu augstāka par PTPN cenu konkrētajai dienai.

(169) Tādējādi Komisija uzskatīja, ka IV ar savu rīcību norīko NPE piegādātājus nodrošināt NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību inter alia biodīzeļdegvielas ražotājiem, de facto nosakot maksimālo cenu Indonēzijas NPO iekšzemes tirgū.

3.3.3.5. Funkcija, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un darbība, kura pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības

(170) Attiecībā uz "parastas atrašanās kompetencē" kritēriju, kas ekspertu grupā vēl nav sīkāk precizēts, Komisija uzskatīja, ka valstī esošu izejvielu nodrošināšana šīs valsts uzņēmumiem ir funkcija, kas parasti atrodas valdības kompetencē. Saskaņā ar vispārējām starptautiskajām tiesībām valstīm ir suverēnas tiesības uz to dabas resursiem. Lai gan valstīm lielā mērā ir rīcības brīvība organizēt savu dabas resursu izmantošanu, to suverenitāte parasti tiek īstenota ar valdības regulatīvajām pilnvarām šādi rīkoties. Šajā ziņā nav svarīgi, vai valdība parasti iesaistās šīs funkcijas izpildē. Tāpēc Komisija konstatēja, ka Indonēzijā esošas NPE nodrošināšana Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozarei ir funkcija, kas parasti atrodas valdības kompetencē.

(171) Attiecībā uz kritēriju "pēc būtības neatšķiras" Komisija konstatēja, ka šā formulējuma izcelsme ir Strīdu izšķiršanas padomes 1960. gada ziņojums par pārskatīšanu saskaņā ar XVI panta 5. punktu, kur līdzīgs formulējums tika izmantots attiecībā uz ražotāju maksātām nodevām, kas, kā tika uzskatīts, pēc būtības neatšķiras no valdības veiktas nodokļu uzlikšanas un subsidēšanas darbības. Ņemot to vērā, šim kritērijam nepieciešams apstiprinošs konstatējums par to, ka preču nodrošināšana, kas uzticēta privātai organizācijai, pēc būtības neatšķiras no pieņēmuma, ka valdība pati ir nodrošinājusi šīs preces. Komisija uzskatīja, ka tas tā ir. Tā vietā, lai nodrošinātu izejvielas tieši biodīzeļdegvielas nozarei ar mērķi sasniegt IV publiskās politikas mērķus veicināt biodīzeļdegvielas nozares attīstību, tostarp tās eksporta potenciālu, IV ar pasākumu kopumu piespiež privātas struktūras to darīt tās vārdā. Turklāt, ciktāl šāda valdības īstenota preču nodrošināšana ir saistīta ar zināmiem ieņēmumu zaudējumiem (piemēram, subsīdiju piešķiršanu izejvielu iegādei vai atteikšanos no ienākumiem, nodrošinot preces par neatbilstoši zemu atlīdzību), šāda rīcība būtu jāuzskata par tipiskām funkcijām, kuras parasti ir valdības kompetencē ([36]).

3.3.3.6. Secinājums

(172) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija secināja, ka IV noteikto pasākumu kopums rada finansiālu ieguldījumu, kas izpaužas kā valdības nodrošināta NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem eksportētājiem pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē.

3.3.3.7. Cenu vai ienākumu atbalsts

(173) Papildus iepriekš izklāstītajam un turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka minēto pasākumu kopumu, ko IV īstenoja, iejaucoties NPE tirgū, var uzskatīt arī par ienākumu un cenu atbalstu, ko IV piešķīrusi par labu Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(174) Patiešām, "finansiāla ieguldījuma"/"ienākumu vai cenu atbalsta" kategorijas viena otru neizslēdz. Apelācijas institūcija faktiski ir apstiprinājusi, ka "tādu valdības pasākumu klāstu, ar kuriem var sniegt subsīdijas ["finansiāla ieguldījuma" ietvaros], vēl vairāk paplašina jēdziens "ienākumu vai cenu atbalsts" 1.1. panta a) iedaļas 2. punktā" ([37]). Šī interpretācija atbilst arī SKP nolīguma priekšmetam un mērķim, proti, "plašāk un labāk izmantot GATT kārtību attiecībā uz subsīdiju un kompensācijas pasākumu izmantošanu" ([38]). Tāpēc konstatējums, ka pasākums ir finansiāls ieguldījums, neliedz to pašu pasākumu kvalificēt arī par ienākumu vai cenu atbalstu. Līdzīgi uz konstatējumu, ka pasākums neatbilst prasībām, kurām jābūt izpildītām, lai to kvalificētu par uzticēšanu vai norīkošanu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē, var vienlīdz attiecināt plašāko ienākumu vai cenu atbalsta kategoriju atbilstoši pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

(175) Jēdziena "ienākumu vai cenu atbalsts" izcelsme ir atrodama GATT XVI pantā, mijnorāde uz kuru ir ietverta pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā. GATT XVI pants attiecas uz "jebkuru subsīdiju, tostarp jebkāda veida ienākumu vai cenu atbalstu, kas tieši vai netieši darbojas, lai palielinātu jebkura ražojuma eksportu no tā teritorijas vai samazinātu šā ražojuma importu minētajā teritorijā". Šajā ziņā ienākumu vai cenu atbalsts ir vēl viens subsidēšanas veids ([39]).

(176) Termins "jebkāda veida" norāda šīs kategorijas plašo tvērumu tādā nozīmē, ka tas ietver visus valdības izvēlētos veidus, kuru rezultātā tiek nodrošināts ienākumu vai cenu atbalsts. Šajā nozīmē jēdziens "veids" [angļu valodā "form"] vārdnīcā tiek skaidrots šādi: "one of the different modes in which a thing exists or manifests itself; *a species, kind, or variety*", kā arī "*manner, method, way*" ([40]). Tādējādi "jebkāda veida" ietver jebkuru veidu vai formu, kādā valdība kādam nodrošina ienākumu vai cenu atbalstu ([41]).

([36]) Sk. ekspertu grupas ziņojumu, *United States — Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (Drams) from Korea*, WT/DS296, 2005. gada 21. februāris, 57. zemsvītras piezīme ("[M]ēs uzskatām, ka atsauce uz funkcijām, kuras "parasti atrodas valdības kompetencē", būtu arī jāsaprot kā atsauce uz nodokļu un ieņēmumu zaudējumu funkcijām. (..) Ciktāl aizdevumi un pārstrukturēšanas pasākumi ietver nodokļu vai ieņēmumu zaudējumus, uz tiem var attiecināt minētā noteikuma darbības jomu").

([37]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States — Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada*, WT/DS257/AB/R, pieņemts 2004. gada 17. februārī, DSR 2004:II, 571. lpp., 52. punkts.

([38]) Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States — Countervailing Duties on Certain Corrosion-Resistant Carbon Steel Flat Products from Germany*, WT/DS213/AB/R un 1. kļūdu labojums, pieņemts 2002. gada 19. decembrī, DSR 2002:IX, 3779. lpp., 73. punkts, 65. zemsvītras piezīme.

([39]) Sk. ģenerāladvokāta *Van Gerven* 1989. gada 7. marta secinājumus lietā *Fediol/Komisija*, C-70/87, ECLI:EU:C:1989:110, 33. zemsvītras piezīmi.

([40]) *Oxford English Dictionary online*, I.5.b un I.10.

([41]) *GATT* Subsīdiju un valsts tirdzniecības ekspertu grupa, Ziņojums par subsīdijām, L/1160, 1960. gada 23. marts (ekspertu grupa piekrita, ka "sistēma, saskaņā ar kuru valdība ar tiešām vai netiešām metodēm uztur šādu cenu, veicot iepirkumus un tālākpārdošanu ar zaudējumiem, ir subsīdija").

(177) "Atbalsts" [angļu valodā "support"] vārdnīcā tiek skaidrots šādi: "the action of contributing to the success or maintaining the value of something" ([42]). Terminu "atbalsts" bieži izmanto saistībā ar lauksaimniecību, atsaucoties uz valdības atbalsta programmām ([43]). Tādējādi termina "atbalsts" nozīme pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā attiecas uz valdības darbību, kas veicina panākumus vai saglabā cenu vai kāda saņemto ienākumu vērtību.

(178) Komisija atzīst, ka jebkurai valdības darbībai var būt nejaušs dažāda apjoma blakusefekts uz kāda ienākumiem vai tās rezultātā var tikt jebkādā veidā atbalstītas cenas ([44]). Lai uz šādu atbalstu varētu attiecināt pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jābūt pierādāmai saiknei starp valdības darbībām un ienākumu vai cenu atbalsta ietekmi, kas izriet no šādām darbībām. Šāda saikne būtu jānosaka, pamatojoties uz visu pieejamo pierādījumu kopumu, ņemot vērā arī valdības veikto pasākumu būtību, struktūru un paredzamo darbību.

(179) Visbeidzot, atsauce "GATT 1994 XVI panta izpratnē" ietver visus ienākumu vai cenu atbalsta veidus, ar ko tieši vai netieši palielina "jebkura ražojuma" eksportu no kāda PTO dalībnieka teritorijas vai samazina šā ražojuma importu tā teritorijā. Šīs potenciālās vai faktiskās sekas ir skaidri aprakstītas GATT 1994 XVI panta 1. punktā: "(..) tostarp jebkāda veida ienākumu vai cenu atbalstu, kas tieši vai netieši darbojas, lai palielinātu jebkāda veida ražojuma eksportu no savas teritorijas vai samazinātu šā ražojuma importu minētajā teritorijā".

(180) Rezumējot, pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts līdzīgi kā SKP nolīguma 1.1. panta b) punkts aptver valdības jebkāda veida pasākumus, kas kādam sniedz ienākumu vai cenu atbalstu un kam ir tādas potenciālas vai faktiskas ([45]) sekas, ka tiek palielināts jebkura ražojuma eksports no kāda PTO dalībnieka teritorijas vai samazināts šā ražojuma imports tā teritorijā.

(181) Saskaņā ar šo interpretāciju papildus pārbaudei, vai IV pieņemto pasākumu kopumu varētu raksturot kā "finansiālu ieguldījumu", Komisija arī analizēja, vai IV pasākumu kopumu var raksturot kā ienākumu vai cenu atbalstu, uz ko attiecas pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Šajā procesā Komisija pārbaudīja, pirmkārt, vai IV plāno atbalstīt biodīzeļdegvielas nozares izveidi un attīstību; otrkārt, kādus pasākumus IV ir pieņēmusi, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas nozari, un, treškārt, vai šie pasākumi ir kvalificējami par "jebkāda veida ienākumu/cenu atbalstu" GATT 1994 XVI panta nozīmē. Rezumējot, Komisija pārbaudīs, vai IV bija iecerējusi deklarētā politikas mērķa ietvaros atbalstīt biodīzeļdegvielas nozares attīstību, kā arī pārbaudīs instrumentus, ko valdība izmantoja šim mērķim, un to, vai minētos instrumentus vai IV darbības var raksturot kā ienākumu vai cenu atbalstu GATT 1994 XVI panta nozīmē.

(a) ***IV nodoms atbalstīt iekšzemes biodīzeļdegvielas nozari kā publiskās politikas mērķis***

(182) IV ar Prezidenta noteikumiem Nr. 66/2018 ir ieviesusi skaidru politiku iekšzemes biodīzeļdegvielas nozares attīstīšanai. Daži IV publiskie paziņojumi, kas jau minēti 119. punktā, liecina par to, ka IV nodoms ir kontrolēt NPE cenas par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem, proti, "politikas mērķi attiecībā uz preču izvedmuitas nodokļiem cita starpā ir cenu stabilizācija, lejupējo pārstrādes uzņēmumu attīstīšana (..)" vai "izvedmuitas nodokļu mērķi (ir) nodrošināt izejvielu pieejamību un stimulēt iekšzemes lejupējo palmu eļļas nozari".

(183) Komisija arī guva pierādījumus tam, ka IV vairākus gadus bija īstenojusi skaidru politiku biodīzeļdegvielas nozares paplašināšanās veicināšanai un atbalstīšanai. Kādā preses publikācijā atjaunojamās enerģijas lietu ģenerāldirektors norādīja, ka Indonēzijas mērķis ir noteikt obligātu prasību izmantot ar degvielu ar biodīzeļdegvielas piemaisījumu visiem transportlīdzekļiem un smagajai tehnikai no 2018. gada 1. septembra. Minētajā publikācijā ir arī norādīts,

([42]) *Oxford English Dictionary online*, I.3.b.

([43]) SKP nolīguma 15.4. pants ("[..] vai ir bijis lielāks slogs valdības atbalsta programmām"); sk. arī Nolīguma par lauksaimniecību 6. pantu un II un III pielikumu ("iekšzemes atbalsts").

([44]) Ekspertu grupas ziņojums, *China — Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States*, WT/DS414/R un 1. papildinājums, pieņemts 2012. gada 16. novembrī, atbalstīts Apelācijas institūcijas ziņojumā WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, 6369. lpp., 7.86. punkts.

([45]) "Potenciālas" sekas attiecas uz sekām, kas dabiskā ceļā izriet no pasākuma vispārējās uzbūves, koncepcijas un struktūras, un nav nepieciešamas "novērotas" vai faktiskas sekas tirgū.

ka "pēc jauno noteikumu piemērošanas Indonēzijas degvielas uzpildes stacijām nebūs atļauts pārdot nesajauktu dīzeļdegvielu", piebilstot, ka "uzņēmumiem, kuri tiks pieķerti nesajauktas degvielas pārdošanā, tiks piemērots naudas sods" ([46]). Šajā saistībā citā preses publikācijā ir paskaidrots, ka "Indonēzija plāno noteikt prasību, ka, sākot no nākamā mēneša [2018. gada septembra], visai dīzeļdegvielai, ko izmanto valstī, sastāvā jābūt biodīzeļdegvielai, lai veicinātu palmu eļļas patēriņu / degvielas importu un mazinātu pašreizējo tekošās bilances iztrūkumu" (izcēlums pievienots) ([47]).

(184) Citā preses publikācijā tika plašāk paskaidrots, ka "Indonēzijā Jakarta Post ziņo, ka valdība dara visu iespējamo, lai stimulētu pieprasījumu pēc palmu eļļas biodīzeļdegvielas, un patlaban veic izpēti par valstij piederošā energoapgādes uzņēmuma PLN dīzeļdegvielas ražotņu pārveidošanu, lai tās pielāgotu biodīzeļdegvielas ražošanai. Tā arī izvērtē iespēju atļaut privātajiem energoapgādes uzņēmumiem, kas izmanto biodīzeļdegvielu, nevis fosilo dīzeļdegvielu, ražot elektroenerģiju, lai to tieši novirzītu PLN. Valdība jau ir palielinājusi sajauktās biodīzeļdegvielas apjomu, ko papildus autotransporta nozarei izmanto dzelzceļa transports un smagā tehnika" ([48]).

(185) Minētais mērķis atbalstīt biodīzeļdegvielas nozari tika apstiprināts arī pārtikas un lauksaimniecības ministra vietnieka publiskajos paziņojumos. Kādā preses publikācijā viņš paziņoja, ka, "pateicoties **jaunai vietējā biodīzeļdegvielas patēriņa veicināšanas programmai**, biodīzeļdegvielas ražošanas apjoms Indonēzijā varētu palielināties par 40 %, 2019. gadā sasniedzot 7 miljonus tonnu, salīdzinājumā ar plānotajiem 5 miljoniem tonnu šogad [2018. gadā]" (izcēlums pievienots) ([49]).

(186) IV ir skaidri paziņojusi par savu atbalstu biodīzeļdegvielas nozarei, kas tiek sniegts, izveidojot OPPF, kura politikas uzdevums de facto ir tikai atbalstīt biodīzeļdegvielas nozari. Šāds atbalsts turpinājās arī pēc izmeklēšanas laikposma, jo minētajā laikposmā un līdz 2018. gada augustam OPPF izmaksāja naudas līdzekļus biodīzeļdegvielas ražotājiem. Šis OPPF mērķis tika arī skaidri formulēts publiskos paziņojumos. Kādā preses publikācijā OPPF norādīja, ka tas ir "pārliecināts, ka tas var atbalstīt papildu subsīdiju izmaksu ražotājiem atbilstoši valdības jaunajai biodīzeļdegvielas politikai par atlikušo gadu", un fonda direktors arī norādīja, ka "2018. gada pirmajā pusē fonds ir iekasējis palmu eļļas izvedmuitas nodevās 6,4 triljonus rūpiju, kas ir gandrīz 60 procenti no šā gada mērķrādītāja (10,9 triljoni rūpiju), un no tiem lielākā daļa tiek izmantota, lai stimulētu atjaunojamās enerģijas ražošanu". Tajā pašā publikācijā bija arī paskaidrots, ka "tomēr šī politika [piejaukuma norma] arī palielinās subsīdijas, ko izmaksā 19 biodegvielas ražotājiem, tostarp Wilmar un Sinar Mas grupai. Fonds, kas zināms arī kā BPDPKS, lēš, ka šīs politikas rezultātā pieprasījums pēc biodegvielas šā gada otrajā pusē divkāršosies, sasniedzot 2,1 miljonu kilolitru" ([50]).

(187) Tāpēc Komisija secināja, ka IV nodoms atbalstīt Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozares izveidi un attīstību ir nepārprotams.

(b) ***Valdības darbības biodīzeļdegvielas nozares attīstīšanai***

(188) Ar vairāku instrumentu starpniecību IV iejaucas NPE tirgū, lai veicinātu biodīzeļdegvielas nozares attīstību. Pirmkārt, IV ir ieviesusi eksporta ierobežojumu sistēmu (izmantojot izvedmuitas nodokļus un izvedmuitas nodevas), ko izmanto kā rīku, lai Indonēzijā radītu spiedienu uz NPE cenām par labu lejupējām nozarēm, tostarp biodīzeļdegvielas ražotājiem. Otrkārt, IV ar valstij piederošā uzņēmuma PTNP starpniecību de facto nosaka mākslīgi samazinātas NPE cenas, kas citiem NPE piegādātājiem ir jāievēro saskaņā ar noteikto politiku, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas nozares attīstību. IV arī izmanto citus pasākumus, piemēram, tiešas subsīdijas NPE ražotājiem, lai nodrošinātu, ka NPE ražotāji ievēro politikas mērķus.

(189) Visas šīs darbības ir jāskata plašākā biodīzeļdegvielas nozares attīstības veicināšanas kontekstā, piemēram, kopsakarā ar obligātajām sajaukšanas prasībām, kā arī OPPF izveidi par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem. Patiešām, IV ir ieviesusi sistēmu, kas ar piejaukuma normas starpniecību mākslīgi rada lielu pieprasījumu pēc biodīzeļdegvielas. IV ir ieviesusi tā dēvēto "B20" piejaukuma normu ([51]). Saskaņā ar šo programmu attiecībā uz vairākiem lietojumiem, piemēram, sabiedriskajam transportam, uzņēmumiem ir likumā noteikts pienākums par

([46]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-to-make-biodiesel-use-compulsory-from-september-1-official-idUSKBN1KM4WK, skatīts 2019. gada 17. jūlijā.
([47]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-bets-big-on-biodiesel-to-limit-costs-of-oil-imports-idUSKBN1KS0CC, skatīts 2019. gada 17. jūlijā.
([48]) https://www.biofuelsdigest.com/bdigest/2019/01/08/indonesia-wants-to-push-for-power-production-from-palm-oil-biodiesel/, skatīts 2019. gada 17. jūlijā.
([49]) https://www.ofimagazine.com/news/indonesian-biodiesel-production-could-grow-by-40, skatīts 2019. gada 17. jūlijā.
([50]) https://jakartaglobe.id/context/indonesia-oil-palm-estate-fund-adequate-to-support-b20-biodiesel-policy/, skatīts 2019. gada 17. jūlijā.
([51]) Piejaukuma norma ieviesta atbilstoši Enerģētikas un minerālu resursu ministrijas noteikumiem Nr. 12/2015.

degvielu izmantot minerālās dīzeļdegvielas un biodīzeļdegvielas maisījumu, kura sastāvā ir vismaz 20 % biodīzeļdegvielas. Tuvākajā nākotnē šo piejaukuma normu plānots palielināt līdz 30 %. Šajā saistībā Komisija uzskatīja, ka tad, ja nebūtu piejaukšanas pienākuma un OPPF apvienojuma, pieprasījums pēc biodīzeļdegvielas Indonēzijā būtu mazāks, un tādējādi arī ieņēmumi no biodīzeļdegvielas pārdošanas katrā ziņā būtu ievērojami mazāki.

(190) Tāpēc Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, secināja, ka IV ir ieviesusi pasākumu kopumu, lai iejauktos tirgū, nodrošinot konkrētu rezultātu, t. i, to, ka biodīzeļdegvielas ražotāji gūst labumu no mākslīgi pazeminātām NPE cenām, kas veido aptuveni 90 % no to ražošanas izmaksām.

(c) ***IV pieņemto pasākumu kopums ir kvalificējams par "jebkāda veida ienākumu/cenu atbalstu" GATT 1994 XVI panta nozīmē***

(191) Ar iepriekš aprakstīto pasākumu kopumu IV nodrošina ienākumu atbalstu biodīzeļdegvielas nozarei. Tas, ka NPE piegādātājiem šī izejviela jāpārdod biodīzeļdegvielas ražotājiem par zemākām cenām nekā starptautiskajā tirgū pieejamās cenas, nav IV noteikto regulatīvo nosacījumu blakusefekts. Šāds rezultāts ir plānots un tiek veiksmīgi sasniegts ar IV darbībām. IV ieviesto pasākumu kopums ļauj biodīzeļdegvielas ražotājiem piekļūt to galvenajai izejvielai un izmaksu elementam par cenu, kas ir zemāka par cenu pasaules tirgū un ko pēc tam pārvērš mākslīgi palielinātā peļņā, kuru rada galvenokārt eksports uz trešām valstīm. Šajā ziņā IV darbības palīdz biodīzeļdegvielas ražotājiem gūt ienākumus. Ja nebūtu šādu darbību, biodīzeļdegvielas ražotāji negūtu labumu no kropļojošās ietekmes uz NPE, kuru izraisa valsts iejaukšanās.

(192) Visi šie pasākumi liecina, ka IV atbalsta un mākslīgi stimulē Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozari. Šo konstatējumu apstiprina biodīzeļdegvielas ražotāju pieaugošais skaits Indonēzijā, kā arī ražošanas jaudas un eksporta straujais kāpums pēdējos 10 gados, par ko liecina turpmāk norādītā tabula.

2. tabula

Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozares attīstība (miljoni litru)

Gads	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ražošanas jauda (nominālā)	3 128	3 921	3 921	4 881	5 670	5 670	6 887	10 898	11 547	11 357
Jaudas izmantojums (%)	10,5 %	19,9 %	46,2 %	46,5 %	52,0 %	69,9 %	24,0 %	33,5 %	29,6 %	34,3 %
Ražošanas apjoms	330	780	1 812	2 270	2 950	3 962	1 653	3 656	3 416	3 900
Biodīzeļdegvielas eksports no Indonēzijas	204	563	1 440	1 608	1 942	1 569	343	476	187	1 772
Eksports, % no saražotā	62 %	72 %	79 %	71 %	66 %	40 %	21 %	13 %	5 %	45 %
Patēriņš	119	223	359	669	1 048	1 845	860	3 008	2 572	3 300
Noslēguma krājumi	22	16	29	27	11	559	1 009	1 181	1 839	1 439
Ražotāju skaits	20	22	22	22	26	26	27	30	32	31

Avots: IV atbilde uz anketas jautājumiem, 2018. gada GAIN ziņojums par biodegvielu Indonēzijā un eksporta statistika no Global Trade Atlas (2018. gada dati (izņemot eksporta statistiku), balstīti uz aplēsēm)

(193) Kā redzams tabulā, biodīzeļdegviela ir bijusi galvenokārt uz eksportu vērsta nozare. Kad eksports iepriekš samazinājās, galvenokārt Savienībā pastāvošo tirdzniecības aizsardzības pasākumu dēļ, krājumi ievērojami palielinājās.

(194) Tāpēc Komisija secināja, ka IV sniedz biodīzeļdegvielas nozarei ienākumu vai cenu atbalstu atbilstoši pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

3.3.3.8. Ieguvums

(195) Tā kā lielākā daļa IV pasākumu bija vērsti uz to, lai mākslīgi pazeminātu NPE cenu iekšzemes tirgū, Komisija pārbaudīja, vai IV atbalsts biodīzeļdegvielas nozarei radīja ieguvumu, vērtējot pēc starpības starp cenām, ko maksājuši iekšzemes biodīzeļdegvielas ražotāji, iepērkot NPE iekšzemes tirgū, un tirgus standartu, kura pamatā ir dominējošie NPE tirgus apstākļi.

(196) Komisija uzskatīja, ka šādas starpības rezultātā ir radīts ieguvums Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem, kas varēja iepirkt ražošanas procesā izmantoto galveno izejvielu par cenu, kas bija zemāka nekā cena starptautiskajā tirgū. Šī salīdzinošā metode arī nodrošināja to, ka netika divreiz ieskaitītas citas šajā izmeklēšanā kompensētās subsīdijas, kuras arī nodrošina ienākumu/cenu atbalstu Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(197) Iepirkšanas cenas bija jāsalīdzina ar atbilstīgu tirgus standartu. Saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punktu atlīdzības atbilstību nosaka, ņemot vērā tirgus nosacījumus, kas dominē attiecībā uz konkrēto izstrādājumu tā nodrošināšanas valstī, t. i., Indonēzijā, tostarp cenu, kvalitāti, pieejamību, pieprasījumu, piegādes maksu un citus pirkšanas nosacījumus ([52]).

(198) Komisija uzskatīja, ka no Indonēzijas uz pārējo pasauli eksportētās NPE FOB cenas, kas norādītas Indonēzijas eksporta statistikas datos, ir atbilstīgs tirgus standarts, jo minētās cenas nosaka atbilstoši brīvā tirgus principiem, tās atspoguļo Indonēzijā dominējošos tirgus apstākļus, un tās neizkropļo valdības iejaukšanās. Pie šāda secinājuma Komisija nonāca, jo NPE imports Indonēzijā bija niecīgs un nebija reprezentatīvs, tāpēc tā nevarēja noteikt neizkropļotu NPE cenu iekšzemes tirgū. Turklāt Komisija uzskatīja, ka izmantotais tirgus standarts ir visatbilstošākais cenai, kāda tā būtu neizkropļotā Indonēzijas iekšzemes tirgū, ja nebūtu IV iejaukšanās. Visbeidzot, Komisija analizēja arī citus iespējamus tirgus standartus, piemēram, NPE CIF cenu Roterdamas ostā. Tā kā šī cena ietvēra dažādu NPE veidu apvienojumu ar izcelsmi daudzās citās valstīs, kas nav Indonēzija, Komisija uzskatīja, ka tā ir mazāk atbilstīgs tirgus standarts, ciktāl runa ir par dominējošiem tirgus apstākļiem Indonēzijā. Jebkurā gadījumā Komisija konstatēja, ka cenu starpība starp dažādajiem tirgus standartiem ir minimāla.

(199) Komisija aprēķināja no Indonēzijas uz pārējo pasauli eksportētās NPE FOB cenu vidējo vērtību katram IL mēnesim un uzskatīja, ka šādi aprēķinātās cenas ir visprecīzākā aizstājējvērtība neizkropļotām NPE cenām Indonēzijas iekšzemes tirgū.

(200) Tad Komisija salīdzināja NPE cenu iekšzemes tirgū, ko maksāja Indonēzijas ražotāji, ar tirgus standartu, kas aprēķināts, kā paskaidrots 199. apsvērumā.

(201) Minētās starpības summa ir "ietaupījums", ko gūst Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāji, kuri iepērk NPE izkropļotajā Indonēzijas iekšzemes tirgū, salīdzinājumā ar cenu, ko tie būtu maksājuši, ja nebūtu izkropļojumu. Šī summa tātad ir ieguvums, ko izmeklēšanas laikposmā IV piešķīra Indonēzijas ražotājiem.

3.3.3.9. Īpašas iezīmes

(202) IV pasākumu kopums tika vērsts uz to, lai radītu ieguvumu konkrētām nozarēm, tostarp iekšzemes biodīzeļdegvielas nozarei. Lai gan ar NPE saistītie izkropļojumi rada ieguvumu arī lejupējiem izstrādājumiem, kas nav biodīzeļdegviela, ieguvums tomēr ir pieejams tikai dažām ražošanas nozarēm Indonēzijā, proti, tām, kas aktīvi iesaistās palmu eļļas vērtības ķēdē. Šo konstatējumu apstiprina publiskie paziņojumi, ko sniegusi pati IV, kā arī paziņojumi vēlākajos leģislatīvajos aktos, ar kuriem īsteno un groza izvedmuitas nodokļu un nodevas režīmu. Piemēram, Noteikumos Nr. 128/PMK.011/2011 bija konkrēti noteikts, ka "saistībā ar atbalstu palmu eļļas ražošanas nozares lejupējiem centieniem palielināt pievienoto vērtību lejup vērtības ķēdē ir nepieciešams pārstrukturēt izvedmuitas nodokļa tarifu". Tāpēc tie ir īpaši saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

3.3.4. *Secinājums*

(203) Ar pasākumu kopumu, tostarp izvedmuitas nodokļiem un nodevu, un de facto darbodamās kā cenu noteicēja tirgū, IV piespieda iekšzemes NPE ražotājus pārdot NPE iekšzemes tirgū un "uzticēja" tiem vai tos "norīkoja" nodrošināt šo izejvielu Indonēzijā par neatbilstoši zemu atlīdzību. Minētajiem pasākumiem bija vēlamās sekas,

([52]) Sk. WT/DS436/AB/R *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, 2014. gada 8. decembris, 4.244. punkts.

proti, tie izkropļoja NPE iekšzemes tirgu Indonēzijā un radīja spiedienu uz cenu, to mākslīgi pazeminot par labu lejupējai biodīzeļdegvielas nozarei. Funkcija, kuras mērķis ir nodrošināt NPE par neatbilstoši zemu atlīdzību, parasti atrodas valdības kompetencē, ņemot vērā publiskās politikas mērķi atbalstīt biodīzeļdegvielas nozari, un tas, ka to veic NPE piegādātāji, pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības, īstenojot līdzīgus politikas mērķus ar citiem atbalsta veidiem (piemēram, dotācijām vai negūtiem ieņēmumiem).

(204) Tāpēc Komisija secināja, ka IV sniedza finansiālu ieguldījumu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkta nozīmē, kā to interpretē un piemēro saskaņā ar attiecīgo PTO standartu atbilstīgi SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punkta iv) apakšpunktam. Alternatīvi Komisija arī secināja, ka IV, iejaukdamās NPE tirgū, sniedz ienākumu vai cenu atbalstu biodīzeļdegvielas ražotājiem atbilstoši pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktam, to lasot saistībā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 2) punktu.

(205) Komisija arī secināja, ka šāds finansiāls ieguldījums rada īpašu ieguvumu tā saņēmējiem.

(206) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Komisija konstatēja, ka IV ar pasākumu kopumu nodrošināja atbalstu biodīzeļdegvielas nozarei, tostarp nodrošinot palmu eļļu (NPE) par neatbilstoši zemu atlīdzību. IV piešķīra ieguvumu saņēmējiem, kas ir īpašs un kas tādējādi ir kompensējama subsīdija.

3.3.5. *Subsīdijas apjoma aprēķināšana*

(207) Saskaņā ar pamatregulas 5. pantu Komisija aprēķināja kompensējamās subsīdijas apjomu katram ražotājam eksportētājam kā ieguvumu, kas piešķirts saņēmējam un kas, kā konstatēts, pastāvēja IL. Komisija novērtēja ieguvumu kā summu, ko veido starpības starp cenām, kuras tika maksātas par iekšzemes tirgū iepirktu NPE, un NPE standarta cenu, kas aprēķināta par katru IL mēnesi. Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu Komisija minētos subsīdijas apjomus sadalīja ražotāju eksportētāju no NPE iegūtās produkcijas kopējam apgrozījumam izmeklēšanas laikposmā (saucējs), jo subsīdija sniedza ieguvumu visai no NPE iegūto produktu ražošanai, nevis tikai attiecīgajam izstrādājumam vai eksportam paredzētajai produkcijai.

(208) Saistībā ar šo pasākumu kopumu noteiktā subsīdijas likme izmeklēšanas laikposmā ražotājiem eksportētājiem ir šāda.

Uzņēmums	Subsīdijas likme
PT Ciliandra Perkasa	0,13 %
PT Intibenua Perkasatama un PT Musim Mas (Musim Mas grupa)	4,40 %
PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata grupa)	5,15 %
PT Wilmar Nabati Indonesia un PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar grupa)	3,43 %

3.4. **Valdības atbalsts negūto ieņēmumu veidā — muitas zonas shēma**

3.4.1. *Subsīdiju shēma*

(209) IV ieviesa muitas zonas shēmu ar Finanšu ministrijas noteikumiem Nr. 147/PMK.04/2011 un vēlāk to grozīja ar Finanšu ministra noteikumiem Nr. 255/PMK.04/2011 un Nr. 120/PMK.04/2013.

(210) Muitas zonas definē kā Indonēzijas Republikas muitas teritorijas zonas, kurās ievedmuitas nodoklis un PVN importētajām precēm ir apturēts (ievedmuitas nodokļa gadījumā) vai atcelts (PVN gadījumā). Gan atcelšana, gan atbrīvojums attiecas uz kapitāla precēm, izejvielām un atbalsta materiālu.

(211) Pārbaudes apmeklējuma laikā IV paskaidroja, ka nav tādu iepriekšdefinētu Indonēzijas Republikas teritorijas zonu, kas ir apzīmētās kā muitas zonas, — tā vietā uzņēmumi var pieteikties, un, ja to pieteikums tiek apstiprināts, to telpas kļūst par muitas zonu.

3.4.1.1. Atbilstība

(212) Pārbaudes apmeklējuma laikā IV arī paskaidroja, ka muitas zonu shēma ir pieejama tikai "uz eksportu vērstiem uzņēmumiem", proti, uzņēmumiem, kuriem vairāk nekā 50 % apgrozījuma veido eksports. Tāpat pārbaudes apmeklējuma laikā IV paskaidroja, ka atbilstoši Finanšu ministrijas noteikumiem Nr. 4/2014 var piemērot atbrīvojumu no minētās prasības, ļaujot arī uzņēmumiem, kas nav vērsti uz eksportu, gūt labumu no shēmas. Tomēr, pamatojoties uz izmeklēšanas laikā savāktajiem pierādījumiem, nebija iespējams identificēt tiesību aktos noteiktus objektīvus kritērijus šāda atbrīvojuma piešķiršanai. Attiecīgo tiesību aktu neoficiālā tulkojumā ir norādīts: "*Ieteikumu, kas minēts 1. pantā, var sniegt, kad ir ņemti vērā šādi aspekti:*

(a) pieteikuma iesniedzēja uzņēmuma izstrādājums — vai tas ir līdzīgas preces tieša importa aizstājējtirgus, lai nodrošinātu piedāvājumu atbilstoši iekšzemes tirgus pieprasījumam;

(b) jebkāds eksporta samazinājums un/vai

(c) to vietējo nozaru aizsardzība, kuras ražo muitas zonas izstrādājumiem līdzīgus izstrādājumus, ņemot vērā vietējās nozares spēju nodrošināt piedāvājumu iekšzemes tirgus pieprasījuma apmierināšanai."

(213) Attiecībā uz iepriekš izklāstīto IV pārbaudes apmeklējuma laikā paskaidroja, ka uzņēmumiem biodīzeļdegvielas nozarē parasti piešķir atbrīvojumu no prasības, ka eksportam jāveido vairāk nekā 50 % no to apgrozījuma. Saskaņā ar pārbaudes apmeklējuma laikā sniegto skaidrojumu šādi rīkojas, lai atbalstītu biodīzeļdegvielas uzņēmumus nolūkā palīdzēt tiem izpildīt IV noteiktās piejaukuma normas.

(214) Tāpēc Komisija secināja, ka minētais atbrīvojums tiek piešķirts pilnībā pēc IV ieskatiem.

(215) Visbeidzot, IV paskaidroja, ka šī shēma ir pieejama tikai uzņēmumiem, kas importē preces Indonēzijas Republikā to turpmākai pārstrādei. Tas nozīmē, ka uzņēmumi, kas tikai importē, nevar pieteikties muitas zonas statusa iegūšanai.

3.4.1.2. Priekšrocības, ko sniedz atrašanās muitas zonās

(216) Muitas zonā importēšanas process tiek apturēts, līdz uzņēmumi pārdod gatavās preces Indonēzijas Republikas teritorijā. Citiem vārdiem sakot, ievedmuitas nodoklis muitas zonās importētajiem izstrādājumiem tiek apturēts, līdz izstrādājumi tiek pārdoti Indonēzijas iekšzemes tirgū. Ja izstrādājums (piemēram, iekārtas) paliek muitas zonā vai tiek tieši eksportēts, ievedmuitas nodokli tā arī neiekasē.

(217) Līdzīgi ievedmuitas nodoklim arī PVN iekasēšanu par importētajiem izstrādājumiem aptur, līdz gatavās preces tiek pārdotas iekšzemes tirgū. Ja izstrādājums (piemēram, iekārtas) paliek muitas zonā vai tiek tieši eksportēts, PVN tā arī neiekasē.

(218) Saskaņā ar šo shēmu ievedmuitas nodokļa un PVN atbrīvojumu piešķir kapitāla preču (piemēram, biodīzeļdegvielas ražošanā izmantotu iekārtu), izejvielu un rezerves detaļu importam.

3.4.1.3. Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērojums

(219) Attiecībā uz informāciju, ko Komisija pieprasīja procedūras gaitā par muitas zonu shēmu, Wilmar pilnībā nesadarbojās ar Komisiju. Tāpēc Komisija informēja Wilmar, ka tai, pārbaudot biodīzeļdegvielas nozarei piešķirtā iespējamā atbalsta, tostarp atbalsta, kas sniegts, piešķirot atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa iekārtām un precēm, kuras importē muitas zonā, esību un apmēru, iespējams, būs jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.

(220) Vēstulē par trūkstošo informāciju, kas nosūtīta 2019. gada 15. februārī, Komisija prasīja, lai Wilmar sniedz konkrētu informāciju par izejvielu un iekārtu importu kopš katras saistītās vienības (biodīzeļdegvielas ražotāji un NPE piegādātāji) izveides dienas. Savā atbildē uz vēstuli par trūkstošo informāciju Wilmar daļēji sniedza prasīto informāciju, apgalvojot, ka tam ir tehniskas grūtības savākt visu prasīto datu kopumu. Līdzīgs skaidrojums tiks sniegts pārbaudes apmeklējuma laikā. Tāpēc Komisija varēja pārbaudīt tikai ierobežotu datu kopumu.

(221) Tādējādi attiecībā uz iespējamo atbalstu, kas piešķirts biodīzeļdegvielas nozarei ar atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa iekārtām un precēm, kuras importē muitas zonā, Wilmar nesniedza nepieciešamo informāciju un pierādījumus, ko Komisija prasīja savā vēstulē par trūkstošo informāciju un pārbaudes apmeklējuma laikā.

(222) Nepieciešamās un būtiskās informācijas un/vai dokumentu trūkums, kā aprakstīts iepriekš, ievērojami kavē izmeklēšanu. Tas radīja Komisijai nopietnas grūtības izdarīt precīzus un pamatotus konstatējumus saistībā ar šo subsīdiju shēmu.

(223) Wilmar argumentēja, ka prasītā informācija, pirmām kārtām, nav nepieciešama pamatregulas 28. panta nozīmē un ka jebkurā gadījumā daļējā informācija, ko tas ir sniedzis, atbilst pamatregulas 28. panta 3. punktam. Wilmar arī apgalvoja, ka ir sniedzis visu informāciju, kas ir tā rīcībā.

(224) Šajā ziņā Komisija konstatēja, ka apgalvojumu, ka Wilmar nevarēja iegūt šādu informāciju, nevar pieņemt, jo tas ir atkarīgs no tehniskas problēmas, kas, kā tiek apgalvots, padara konkrētās informācijas iegūšanu pārāk apgrūtinošu. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka informācija ir Wilmar grupas rīcībā un Wilmar grupa bija varējusi minēto informāciju iegūt, lai sniegtu pilnīgu atbildi uz vēstuli par trūkstošo informāciju.

(225) Turklāt prasītā informācija ir nepieciešama, it īpaši ņemot vērā faktu, ka pilnībā trūkst nozīmīga datu apjoma par ievedmuitas nodokļa apjomu, attiecībā uz kuru piešķirts atbrīvojums. Tāpēc Komisija nevar noteikt precīzu subsīdijas apjomu, ko Wilmar grupa saņēma atbilstoši šai shēmai.

(226) Komisija arī konstatēja, ka Wilmar apgalvojums, ka Komisija nav papildus prasījusi šādu informāciju, nav pieņemams. Pārbaudes apmeklējuma laikā Komisija prasīja, vai trūkstošā informācija ir pieejama, un ņēma vērā, ka tā nav pieejama.

(227) Tāpēc Komisija saskaņā ar pamatregulas 28. pantu savos konstatējumos attiecībā uz šiem izmeklēšanas aspektiem daļēji pamatojās uz pieejamiem faktiem.

3.4.2. *Analīze*

3.4.2.1. Finansiāls ieguldījums

(228) Turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ Komisija uzskatīja, ka atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa par iekārtām, kuru piešķīra ar muitas zonu shēmu, ir IV finansiāls ieguldījums ražotājiem eksportētājiem tās negūtu ieņēmumu veidā.

(229) Kā norādīts 216.–218. apsvērumā, uzņēmumiem, kas atrodas muitas zonās, ir pieejams i) atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa importētām iekārtām un izejvielām un ii) atbrīvojums no PVN importētām iekārtām un izejvielām. Atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa un no PVN paliek spēkā, līdz importētā prece tiek pārdota iekšzemes tirgū. Tas nozīmē, ka uzņēmumi, kuri atrodas muitas zonās, iespējams, tā arī nekad nemaksā ne ievedmuitas nodokli, ne PVN par precēm, kas nekad netiek izvestas no muitas zonas, piemēram, iekārtām, vai kas tiek tieši eksportētas.

(230) Komisija arī konstatēja, ka visi ražotāji eksportētāji saņēma ieguvumu no šīs shēmas un ekskluzīvi tad, kad tie importēja iekārtas un rezerves detaļas savām biodīzeļdegvielas ražotnēm. Tā kā galvenā izejviela biodīzeļdegvielas ražošanā faktiski ir NPE, un visa NPE tiek iepirkta vietēji, potenciālās summas, kas netiek iekasētas par importētām izejvielām, ir nelielas.

(231) Tāpēc Komisija, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, secināja, ka attiecīgie ražotāji eksportētāji patiesībā nekad nemaksāja ievedmuitas nodokli un PVN par iekārtām, ko tie importēja. Faktiski iekārtas tiek importētas attiecīgajā muitas zonā ražotnes ierīkošanas vajadzībām un pēc uzstādīšanas nekad netiek izvestas no zonas.

(232) Tāpēc Komisija secināja, ka atbrīvojums no ievedmuitas nodokļiem iekārtu un aprīkojuma importam ir negūti vai neiekasēti ieņēmumi pamatregulas 3. panta 1. punkta ii) apakšpunkta nozīmē. Attiecībā uz atbrīvojumu no PVN Komisija uzskatīja, ka IV arī negūst publiskus ieņēmumus, jo normālos apstākļos ražotāji eksportētāji vispirms samaksātu PVN valstij un tad kompensētu samaksāto PVN, veicot pārdevumus iekšzemes tirgū ([53]).

([53]) Apelācijas institūcijas ziņojumi, *Brazil — Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/AB/R un 1. papildinājums / WT/DS497/AB/R un 1. papildinājums, pieņemti 2019. gada 11. janvārī, 5.212.–5.221. punkts.

3.4.2.2. Ieguvums

(233) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka iekārtas, ko izmanto muitas zonās, pārsvarā tiek importētas un ka pēc uzstādīšanas tās nekad netiek izvestas no muitas zonas. Tādējādi ievedmuitas nodoklis par šādām iekārtām patiesībā nekad nav jāmaksā. Attiecībā uz atbrīvojumu no PVN par importētām iekārtām un rezerves detaļām Komisija konstatēja, ka ražotāji eksportētāji arī guva labumu no naudas pieejamības priekšrocības ([54]).

(234) Tāpēc Komisija, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uzskatīja, ka šī shēma piešķir ieguvumu ražotājiem eksportētājiem, jo tie atrodas izdevīgākā finansiālajā situācijā nekā tad, ja shēmas nebūtu. Faktiski, ja shēmas nebūtu, tie, importējot iekārtas un rezerves detaļas, būtu maksājuši nodokli un PVN.

3.4.2.3. Īpašas iezīmes

(235) Shēma ir īpaša, jo tā ir pieejama tikai konkrētiem uzņēmumiem atkarībā no to eksporta rādītājiem un atrašanās vietas noteiktās ģeogrāfiskās zonās piešķirējas iestādes jurisdikcijā saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu.

3.4.3. *Secinājums*

(236) Komisija konstatēja, ka ar pasākumu kopumu IV sniedza atbalstu biodīzeļdegvielas nozarei, atsakoties no ieņēmumiem saistībā ar muitas zonu shēmu un piešķirot atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa PVN importētajām iekārtām un rezerves detaļām. IV piešķīra ieguvumu saņēmējiem, kas ir īpašs un kas tādējādi ir kompensējama subsīdija.

3.4.4. *Subsīdijas apjoma aprēķināšana*

(237) Komisija aprēķināja ieguvumu, ko ražotāji eksportētāji guva no šīs shēmas saistībā ar atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa importētajām iekārtām, kā nesamaksātā nodokļa summu, to sadalot pa visu IL, pamatojoties uz pamatā esošo aktīvu lietderīgās lietošanas laiku. Attiecībā uz atbrīvojumu no PVN importētajām iekārtām un izejvielām ieguvums bija nenozīmīgs un tāpēc būtiski neietekmēja galīgos rezultātus.

(238) Saistībā ar šo pasākumu kopumu noteiktā subsīdijas likme izmeklēšanas laikposmā ražotājiem eksportētājiem ir šāda.

Uzņēmums	Subsīdijas likme
PT Ciliandra Perkasa	0,03 %
PT Intibenua Perkasatama un PT Musim Mas (Musim Mas grupa)	0,12 %
PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata grupa)	0,16 %
PT Wilmar Nabati Indonesia un PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar grupa)	0,11 %

3.5. **Citas shēmas**

(239) Sūdzībā bija norādītas vairākas papildu subsīdijas un subsīdiju programmas un jo īpaši subsīdijas negūtu vai neiekasētu ieņēmumu veidā, piemēram, nodokļu atbrīvojumi par biržas sarakstos iekļautiem ieguldījumiem, rūpniecisko kompleksu subsīdijas, pioniernozaru nodokļu atvieglojumi un eksporta finansējuma un garantiju nodrošināšana ar izdevīgiem nosacījumiem, ko veic Indonesian Eximbank.

(240) Tā kā Komisijai nebija pierādījumu, ka kāds no ražotājiem eksportētājiem ir izmantojis minētās subsīdijas, tās šajā iedaļā ir aplūkotas visas kopumā.

([54]) Ekspertu grupas ziņojumi, *Brazil — Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/R, 1. papildinājums un 1. kļūdu labojums / WT/DS497/R, 1. papildinājums 1. kļūdu labojums, pieņemti 2019. gada 11. janvārī, grozīti ar Apelācijas institūcijas ziņojumiem WT/DS472/AB/R / WT/DS497/AB/R, 7.491.–7.494. punktu.

3.5.1. *Ienākuma nodokļa atvieglojumi par biržas sarakstos iekļautiem ieguldījumiem*

(241) Sūdzībā bija apgalvots, ka šī shēma piešķir ienākuma nodokļa atvieglojumus par ieguldījumiem konkrētās darījumdarbības jomās un/vai konkrētā reģionā, lai sekmētu tiešos ārvalstu un vietējos ieguldījumus Indonēzijā. Konkrētāk, sūdzībā ir apgalvots, ka šī shēma piešķir:

(a) nodokļa kopējo samazinājumu par 30 % visiem ieguldījumiem kopā, sešu gadu garumā 5 % apmērā katru gadu;

(b) paātrinātu nolietojumu un amortizāciju;

(c) ienākuma nodokļa likmi par dividendēm, kas iemaksātas ārvalstu nodoklī, 10 % vai mazākā apmērā saskaņā ar Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumu un

(d) zaudējumu kompensāciju par vairāk nekā pieciem gadiem, bet nepārsniedzot 10 gadus.

(242) Sūdzībā ietvertie apgalvojumu izmeklēšanas gaitā kopumā apstiprinājās. Izmeklēšanā faktiski tika konstatēts, ka programma tika ieviesta 2007. gada 1. janvārī atbilstoši Valdības noteikumiem Nr. 1/2007 un tika atjaunota un grozīta 2015. gada 6. aprīlī ar Valdības noteikumiem Nr. 18/2015, kuri vēlāk tika grozīti ar Valdības noteikumiem Nr. 9/2016. Lai gan Valdības noteikumi Nr. 1/2007 tika atcelti ar Valdības noteikumiem Nr. 18/2015, uzņēmumi, kas saņēma ieguvumus atbilstoši Valdības noteikumiem Nr. 1/2017, varēja turpināt tos saņemt līdz to sākotnējā termiņa beigām.

(243) Atbilstoši šai shēmai uzņēmumi, kas veic ieguldījumus noteiktos Indonēzijas Republikas teritorijas reģionos un īpašā rūpniecības nozarē, var gūt labumu no šādiem atvieglojumiem:

(a) nodokļa kopējais samazinājums par 30 % visiem ieguldījumiem kopā, sešu gadu garumā 5 % apmērā katru gadu;

(b) paātrināts nolietojums un amortizācija;

(c) ienākuma nodokļa likmi par dividendēm, kas iemaksātas ārvalstu nodoklī, 10 % vai mazākā apmērā saskaņā ar Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas nolīgumu un

(d) zaudējumu kompensācija par vairāk nekā pieciem gadiem, bet nepārsniedzot 10 gadus.

(244) Pārbaudes apmeklējuma laikā IV paskaidroja, ka šī shēma ir pieejama par ieguldījumiem reģionos, izņemot Javas un Sulavesi reģionu, un, lai šo shēmu varētu izmantot, atrašanās vietai jābūt tur, kur tiek veikti ieguldījumi, nevis tur, kur ir ieguldošā uzņēmuma mītne. IV arī apstiprināja, ka NPE vērtības ķēde, tostarp biodīzeļdegvielas ražotāji, ir tiesīgi izmantot šo shēmu.

(245) Izmeklēšana apstiprināja, ka neviens no ražotājiem eksportētājiem neizmantoja šo shēmu dažādu iemeslu dēļ. Uzņēmumi vai nu darbojās ar zaudējumiem un tāpēc no tiem netika iekasēts ienākuma nodoklis, vai arī tie nebija tiesīgi izmantot shēmu, jo neatbilda nosacījumam par noteiktu ieguldījumu reģionu.

(246) Tā kā neviens ražotājs eksportētājs neizmantoja šo shēmu, Komisija neveica shēmas plašāku analīzi.

3.5.2. *Rūpniecisko kompleksu subsīdija*

(247) Sūdzībā ir apgalvots, ka rūpniecisko kompleksu shēmas ietvaros IV ar dažādu atvieglojumu starpniecību piešķir subsīdijas Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem. Konkrētāk, sūdzībā ir apgalvots, ka IV ieviesa tā dēvēto "rūpniecisko kompleksu subsīdiju" atbilstoši Noteikumiem Nr. 142/2015. Saskaņā ar šo shēmu ikvienam "*rūpniecības uzņēmumam*", kas atrodas "*rūpnieciskā kompleksā*", tiek piešķirti nodokļu atvieglojumi un papildus var tikt piešķirti reģionāli atvieglojumi.

(248) Kā norādīts sūdzībā, šī programma sniedz Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem finansiālu ieguldījumu IV negūtu ieņēmumu veidā un nodrošina biodīzeļdegvielas eksportētājiem ieguvumu, kas ir līdzvērtīgs nodokļu ietaupījumam. Tāpat sūdzībā ir apgalvots, ka šīs shēma ir īpaša, jo tikai konkrēti uzņēmumi, kas atrodas rūpnieciskā kompleksā, var pretendēt uz šo programmu atbilstoši minētajos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem.

(249) Izmeklēšana apliecināja, ka IV ieviesa šo shēmu, lai atbalstītu rūpnieciskas darbības, kuras notiek noteiktā ģeogrāfiskajā zonā, kas Valdības 2015. gada noteikumu Nr. 142 1.4. pantā definēta kā nozīmīga rūpnieciskās darbības zona, kurā ir atbalsta infrastruktūra, ko attīstījis un pārvalda Rūpnieciskā kompleksa uzņēmums.

(250) Izmeklēšana arī apliecināja, ka šī shēma var radīt ieguvumu saņēmējiem, jo Finanšu ministrijas noteikumos Nr. 105/2016 ir paredzēti konkrēti uzņēmumu ienākuma nodokļa atvieglojumi, kā arī atbrīvojumi no PVN un ievedmuitas nodokļa.

(251) Tomēr izmeklēšana pierādīja, ka neviens no ražotājiem eksportētājiem nav izmantojis šo shēmu, tāpēc Komisija neveica tās plašāku analīzi.

3.5.3. *Pioniernozaru nodokļu atvieglojums*

(252) Sūdzībā ir apgalvots, ka ar pioniernozaru nodokļu atvieglojumu programmas starpniecību IV nodrošina vairākus nodokļu atvieglojumus, lai palielinātu tiešos ieguldījumus tā dēvētajās "pioniernozarēs". Konkrētāk, sūdzībā ir apgalvots, ka šī shēma tika ieviesta 2011. gadā ar Finanšu ministra noteikumiem Nr. 130/2011. Vēlāk tā pārskatīta vairākas reizes. Šī programma nesen, 2018. gada 29. martā, tika pārskatīta ar Finanšu ministra noteikumiem Nr. 35/2018.

(253) Kā norādīts sūdzībā, šī shēma sniedz saņēmējiem finansiālu ieguldījumu IV negūtu ieņēmumu veidā, kā arī sniedz tiem ieguvumu nodokļu ietaupījuma veidā.

(254) Izmeklēšana apliecināja, ka konkrētā shēma būtībā sastāv no uzņēmumu ienākuma nodokļa samazinājuma, ko piešķir uzņēmumiem, kuri iesaistās konkrētās darījumdarbībās (tā dēvētajās "pioniernozarēs"), kas uzskaitītas Finanšu ministra noteikumos Nr. 159/2015, kuri grozīti ar Finanšu ministra noteikumiem Nr. 103/2016. Izmeklēšanā arī tika konstatēts, ka uzņēmumiem, lai varētu izmantot šo shēmu, ir ne tikai jābūt aktīviem "pioniernozarē", kā to definējusi Finanšu ministrija, bet arī jāiegulda vismaz 1 000 000 000 000,00 IDR (viens triljons rūpiju) visos pioniernozaru sektoros, izņemot informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) sektoru, kurā ieviež augsto tehnoloģiju. IKT sektorā uzņēmumiem, lai tie varētu saņemt ieguvumu, jāiegulda vismaz 500 000 000 000,00 (piecsimt miljoni rūpiju). Papildus iepriekš minētajam piemēro dažus citus atbilstības kritērijus, proti, depozīts vismaz 10 procentu apmērā no ieguldījumu plāna Indonēzijas bankās, parāda un akciju kapitāla attiecība pastāvīgi uzturēta līmenī vismaz 4:1, kā arī Indonēzijas tiesību subjekta statuss kopš 2011. gada 15. augusta.

(255) Tomēr izmeklēšana pierādīja, ka neviens no ražotājiem eksportētājiem nav izmantojis šo shēmu, tāpēc Komisija neveica tās plašāku analīzi.

3.5.4. *Eksporta finansējuma un garantiju nodrošināšana ar izdevīgiem nosacījumiem, ko veic Indonesian Eximbank*

(256) Sūdzībā ir apgalvots, ka Lempabaga Pembiyaan Ekspor Indonesia ("Eximbank"), kas ir pilnībā valstij piederoša banka, darbojas kā Finanšu ministrijas īpašā finanšu iestāde, kuras nolūks ir atbalstīt Indonēzijas ārējo tirdzniecību. Kā norādīts sūdzībā, šādā statusā Eximbank nodrošina eksporta finansējumu ar izdevīgiem nosacījumiem Indonēzijas lejupējām palmu eļļas ražošanas nozarēm, tostarp biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(257) Saskaņā ar sūdzībā norādīto Eximbank mērķis ir atbalstīt valdības politikas saistībā ar valsts eksporta programmas veicināšanu, nodrošinot valsts eksporta finansējumu, un Eximbank savā 2017. gada pārskatā ir arī norādījusi, ka ir apņēmusies aktīvi atbalstīt ar palmu eļļu saistītās Indonēzijas nozares, kas veido tās klientu bāzes galveno daļu.

(258) Sūdzībā ir arī apgalvots, ka plašais finanšu pakalpojumu klāsts, piemēram, eksporta finansējums, eksporta garantijas, eksporta apdrošināšana un konsultāciju pakalpojumi, ko sniedz Eximbank, ir kvalificējami par IV finansiālu ieguldījumu. Sūdzībā turklāt ir minēts, ka Likumā Nr. 2/2009 ir norādīts, ka Eximbank funkcija ir nodrošināt finansējumu jebkuram darījumam vai projektam, kas nav atbilstošs atbalsta saņemšanai no komercbankām, lai tādējādi stimulētu eksportu. Šajā saistībā sūdzībā ir apgalvots, ka saskaņā ar Eximbank 2017. gada pārskatu Eximbank piederēja finansējums un aizdoti aktīvi ar 0 % nominālo procentu likmi, izteikti gan rūpijās, gan arī ārvalstu valūtās. Sūdzībā bija arī apgalvots, ka, lai gan nav iespējams precīzi noteikt procentu likmi, ko Eximbank noteica biodīzeļdegvielas ražotājiem, tā tomēr ir zemāka par tirgus cenu un attiecīgi veido ieguvumu par labu biodīzeļdegvielas ražotājiem.

(259) Izmeklēšana apliecināja, ka IV izveidoja Eximbank atbilstoši Likumam Nr. 2/2009 un ka Eximbank nodrošina finansējumu apgrozāmā kapitāla un/vai ieguldījumu veidā. Konkrētāk, izmeklēšanā tika atklāts, ka Eximbank ir iesaistījusies šādās darbībās:

— garantiju nodrošināšana Indonēzijas eksportētājiem, ārvalstu importētājiem un ar projektu īstenošanu saistītiem iepirkumiem;

— apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana eksportētājiem gadījumos, kad esošās eksporta apdrošināšanas aģentūras nevar sniegt pakalpojumus, un

— konsultatīvu sagatavošanas pakalpojumu sniegšana un konsultāciju pakalpojumu sniegšana bankām, finanšu iestādēm, eksporta preču ražotājiem eksportētājiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem un kooperatīviem.

(260) Izmeklēšana atklāja, ka tikai vienam no ražotājiem eksportētājiem bija līgumiskas attiecības ar Eximbank. Neatkarīgi no iepriekš minētā Komisija pārbaudīja visus aizdevuma līgumus, kas noslēgti starp ražotājiem eksportētājiem un jebkuru valstij piederošu banku. Šajā saistībā Komisijai bija iespēja pārliecināties, ka procentu likme, ko valstij piederošas bankas piemēroja aizdevumiem, ir pielīdzināma starptautiskiem tirgus standartiem, — gan Indonēzijas rūpijās (IDR), gan ASV dolāros izteiktiem aizdevumiem. Attiecībā uz IDR izteiktiem aizdevumiem Komisija salīdzināja procentu likmi, ko maksā ražotāji eksportētāji visā aizdevuma termiņā, ar ienesīgumu no Indonēzijas obligācijām ar līdzīgu termiņu, pamatojoties uz Bloomberg datiem. Komisija konstatēja, ka likme un ienesīgums ir salīdzināmi.

(261) Attiecīgi, ņemot vērā faktu, ka Komisija nekonstatēja ar šo shēmu piešķirtu ieguvumu, tā neveica shēmas plašāku analīzi.

3.6. **Secinājums par subsidēšanu**

(262) Komisija aprēķināja kompensējamo subsīdiju apjomu katram ražotājam eksportētājam saskaņā ar pamatregulas noteikumiem, pārbaudot katru subsīdiju vai subsīdiju programmu, un saskaitīja iegūtos skaitļus kopā, lai aprēķinātu subsidēšanas kopējo apjomu katram ražotājam eksportētājam izmeklēšanas laikposmā. Lai aprēķinātu turpmāk norādīto kopējo subsidēšanu, Komisija vispirms aprēķināja subsidēšanas procentuālo apjomu, t. i., subsīdijas apjomu, kas izteikts procentos no uzņēmuma kopējā apgrozījuma. Tad šo procentuālo apjomu izmantoja, lai aprēķinātu subsīdiju, kas piešķirta attiecīgā izstrādājuma eksportam uz Savienību izmeklēšanas laikposmā. Pēc tam tika aprēķināts subsīdijas apjoms par izmeklēšanas laikposmā uz Savienību eksportētā attiecīgā izstrādājuma tonnu un aprēķinātas turpmāk minētās starpības procentos no tā paša eksporta tonnas CIF (izmaksas, apdrošināšana un frakts) vērtības.

(263) Ņemot vērā, ka Indonēzijas ražotāji eksportētāji pilnībā sadarbojās izmeklēšanā, apjoms "visiem pārējiem uzņēmumiem" tika provizoriski noteikts tādā līmenī, kas atbilst lielākajam apjomam, kurš noteikts uzņēmumiem, kas sadarbojās.

Uzņēmums	Subsīdijas likme
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama un PT Musim Mas (Musim Mas grupa)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata grupa)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia un PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar grupa)	15,7 %
Visi pārējie uzņēmumi	18,0 %

4. **KAITĒJUMS**

4.1. **Savienības ražošanas nozares definīcija un Savienības ražošanas apjoms**

(264) Izmeklēšanas laikposmā Savienībā līdzīgo izstrādājumu ražoja 44 ražotāji, kas bija EBP locekļi, un vēl 196 zināmi ražotāji, kuri nebija EBP locekļi. Visi šie ražotāji ir "Savienības ražošanas nozare" pamatregulas 9. panta 1. punkta nozīmē.

(265) Kā norādīts 17.–20. apsvērumā, Komisija atlasīja trīs Savienības ražotājus, kas pārstāv 18 % no līdzīgā izstrādājuma kopējā ražošanas apjoma Savienībā.

(266) Komisija, pamatojoties uz EBP sniegto informāciju par Savienības ražošanas nozari, noteica, ka kopējais biodīzeļdegvielas ražošanas apjoms Savienībā izmeklēšanas laikposmā bija aptuveni 13 miljoni tonnu.

(267) EBP apkopo datus par ražošanu, kurus tā saņem no saviem locekļiem, kas pārstāv aptuveni 70 % no biodīzeļdegvielas ražošanas apjoma Savienībā. Attiecībā uz ražotājiem, kas nav EBP locekļi un pārstāv aptuveni 30 % no biodīzeļdegvielas ražošanas apjoma Savienībā, tā informāciju par ražošanu apkopo no attiecīgajām valstu nozares apvienībām un citiem publiski pieejamiem avotiem.

(268) Saistībā ar EBP datu vākšanas metodiku un datu pareizību EBP telpās tika veikts pārbaudes apmeklējums saskaņā ar pamatregulas 26. pantu.

3. tabula

Ražošanas apjoms Savienībā (t)

	2015	2016	2017	IL
Kopējais ražošanas apjoms Savienībā	11 789 896	11 958 862	13 071 053	13 140 582
Indekss	*100*	*101*	*111*	*111*

Avots: EBP

(269) No 2015. gada līdz 2017. gadam kopējais ražošanas apjoms Savienībā pakāpeniski palielinājās par 11 %. No 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposma beigām tas saglabājās stabils. Salīdzinājumā ar patēriņu Savienībā, kas norādīts 4. tabulā, ar Savienības ražošanas nozares produkciju nevarēja apmierināt pieprasījumu, tāpēc trūkstošā biodīzeļdegviela tika importēta.

4.2. **Patēriņš Savienībā**

(270) Biodīzeļdegvielas patēriņu Savienībā Komisija noteica, biodīzeļdegvielas importam Savienībā pieskaitot Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu Savienības tirgū.

(271) Patēriņa dinamika Savienībā bija šāda.

4. tabula

Patēriņš Savienībā (t)

	2015	2016	2017	IL
Kopējais patēriņš Savienībā	11 791 953	11 435 468	14 202 128	15 634 102
Indekss	*100*	*97*	*120*	*133*

Avots: EBP, ES importa statistika

(272) Līdz 2016. gadam Savienības biodīzeļdegvielas patēriņš bija stabils. 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā tas palielinājās par 33 % salīdzinājumā ar 2015. gadu. Biodīzeļdegvielas patēriņš ir atkarīgs no diviem galvenajiem faktoriem, proti, dīzeļdegvielas patēriņa un biodīzeļdegvielas satura šajā degvielā.

(273) Stabili augošais pieprasījums un Savienības ražošanas apjoms izriet no Savienības enerģētikas politikas. Atjaunojamo energoresursu direktīvā 2009/285 ("AED") ([55]) noteikts: "*Katra dalībvalsts nodrošina, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars visā transportā 2020. gadā ir vismaz 10 % no enerģijas galapatēriņa transportā attiecīgajā dalībvalstī*" ("sajaukšanas uzdevums" jeb "piejaukuma norma"). Minētā direktīva ļauj katrai dalībvalstij noteikt pašai savas normas.

(274) Otrā Atjaunojamo energoresursu direktīva 2018/2001 ("AER II") tika publicēta 2018. gada 21. decembrī ([56]), pēc izmeklēšanas laikposma beigām. Ar minēto direktīvu tiek turpināta atjaunojamās degvielas izmantošanas politika transporta nozarē, turpināts 10 % atjaunojamo energoresursu mērķrādītājs transporta nozarē, un tajā ir noteikti biodegvielas ilgtspējas kritēriji visai biodegvielai, ko ražo vai patērē ES.

(275) Tas, ka ar minerālo dīzeļdegvielu tiek sajaukts vairāk biodīzeļdegvielas, ir svarīgs Savienības biodīzeļdegvielas tirgus tendenču analīzes elements. Biodīzeļdegvielas ražošanas izmaksas un cenas parasti ir augstākas par minerālās dīzeļdegvielas ražošanas izmaksām un cenām. Savienības tiesību akti nosaka degvielas ražotājiem (pārstrādes rūpnīcām) pienākumu iepirkt biodīzeļdegvielu, lai to sajauktu ar fosilo degvielu.

([55]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

([56]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

(276) Biodīzeļdegvielas patēriņš ir tieši saistīts ar pasākumiem, kas ieviesti katrā dalībvalstī, lai izpildītu prasību piejaukt fosilajai degvielai noteiktu biodīzeļdegvielas daudzumu. Tiek prognozēts, ka, arvien lielākam dalībvalstu skaitam transponējot ES direktīvās noteiktos mērķrādītājus to vietējos tiesību aktos, biodīzeļdegvielas patēriņš palielināsies.

(277) Vēl viens svarīgs faktors ir saistīts ar dīzeļdegvielas patēriņu autotransportam Savienībā. Šo patēriņu veicina vispārējā ekonomiskā situācija Savienībā, kas nosaka vajadzību pārvadāt preces un pasažierus.

(278) Cits faktors, kas saistīts ar dīzeļdegvielas (un attiecīgi arī biodīzeļdegvielas) patēriņu Savienībā, ir ar dīzeļdegvielu darbināmo kravas automobiļu, autobusu un automobiļu degvielas patēriņa efektivitāte. Jo lielāka degvielas patēriņa efektivitāte, jo mazāks dīzeļdegvielas patēriņš. Vēl viens faktors ir pāreja no dīzeļdzinējiem uz dzinējiem, kas izmanto citus degvielas veidus, piemēram, benzīnu, sašķidrinātu/saspiestu dabasgāzi, un hibrīddzinējiem un pilnībā elektriskiem dzinējiem.

4.3. **Imports no attiecīgās valsts**

4.3.1. *Importa no attiecīgās valsts apjoms un tirgus daļa*

(279) Komisija noteica biodīzeļdegvielas importa apjomu un tā tirgus daļu, pamatojoties uz Surveillance 2 ([57]) datubāzi.

(280) Biodīzeļdegvielas importa no attiecīgās valsts Savienībā dinamika bija šāda. IL sadalīts ceturkšņos, lai parādītu ietekmi, kāda bija maksājumu atcelšanai 2018. gada martā.

5. tabula

Importa apjoms (tonnās) un tirgus daļa

	2015	2016	2017	IL
Importa apjoms no Indonēzijas (tonnās)	13 340	31 115	24 984	516 088
Indekss	*100*	*233*	*187*	*3 869*
Tirgus daļa	0,1 %	0,3 %	0,2 %	3,3 %
Indekss	*100*	*241*	*156*	*2 918*

Avots: "Surveillance 2" datubāze.

6. tabula

Importa apjoms no Indonēzijas IL pa ceturkšņiem (t)

	2017. g. 4. cet.	2018. g. 1. cet.	2018. g. 2. cet.	2018. g. 3. cet.
Importa apjoms no Indonēzijas (tonnās)	0	25 275	227 114	263 678

Avots: "Surveillance 2" datubāze.

(281) Antidempinga maksājumu dēļ, kas attiecās uz importu no Indonēzijas un kas 2013. gada 26. novembrī tika noteikti ar Regulu (ES) 1194/2013 ([58]), no 2015. gada līdz 2018. gada augustam importa apjoms no Indonēzijas Savienībā bija neliels.

([57]) Datubāze par konkrētiem izstrādājumiem, uz kuriem attiecas uzraudzība vai novērošana un kurus importē Savienības muitas teritorijā; šo datubāzi uztur Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorāts.

([58]) Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013 (2013. gada 19. novembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, OV L 315, 26.11.2013., 2. lpp.

(282) Tomēr 2018. gada martā ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumu minētie maksājumi tika atcelti ([59]), kā rezultātā imports pēc tam būtiski palielinājās, kā redzams 6. tabulā.

4.3.2. *Importa no attiecīgās valsts cenas un cenu samazinājums*

(283) Kā izklāstīts iepriekš, imports no Indonēzijas notika visā attiecīgajā laikposmā. Cenu dinamika attiecīgajā laikposmā no 2015. gadu līdz izmeklēšanas laikposmam bija šāda.

7. tabula

Importa cena

	2015	2016	2017	IL
Importa no Indonēzijas cenas (EUR par t)	853	619	803	671

Avots: "Surveillance 2" datubāze.

(284) IL minētās importa cenas ES pārdošanas cenas atšķīrās par aptuveni 15 % (10. tabula). No 2015. gada līdz 2017. gadam šī atšķirība bija 5–10 %.

(285) Cenu samazinājumu izmeklēšanas laikposmā Komisija noteica, salīdzinot šādus faktorus:

(1) atbilstošās katra izstrādājuma veida vidējās svērtās cenas par importu, kuru veikuši Indonēzijas ražotāji, pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienības tirgū, noteiktas izmaksu, apdrošināšanas un frakts (CIF) cenas līmenī, attiecīgi koriģētas, ņemot vērā importēšanas izmaksas, un

(2) katra izstrādājuma veida vidējās svērtās pārdošanas cenas, ko atlasītajiem Savienības ražotājiem Savienības tirgū maksājuši nesaistīti pircēji.

(286) Komisija veica cenu salīdzinājumu darījumiem pa izstrādājuma veidiem vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī, vajadzības gadījumā veicot atbilstīgas korekcijas un atskaitot rabatus un atlaides.

(287) Salīdzinājums pa izstrādājuma veidiem galvenokārt attiecās uz CFPP salīdzinājumu neatkarīgi no izmantotās izejvielas. Vēl viena iezīme, ko Komisija ņēma vērā, bija tas, vai par izstrādājumu lielākajā daļā dalībvalstu tiek veikta "divkāršā uzskaite". Attiecībā uz Vāciju, kur pastāv atšķirīgs veids, kā aprēķināt CO_2 emisiju samazinājuma efektivitāti, Komisija ņēma vērā arī šo Vācijas tirgus īpatnību.

(288) Komisija konstatēja, ka daži Indonēzijas eksportētāji ziņoja par eksportu uz ES bez sertifikāta (zināms kā "AED sertifikāts"), kas saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu direktīvu ir vajadzīgs, lai biodīzeļdegvielu varētu uzskaitīt ES piejaukuma normā. Komisija uzskatīja, ka šie pārdevumi tieši konkurēja ar Savienības ražošanas nozares pārdevumiem, kas veikti ar šādu AER sertifikātu, jo šis imports bija brīvā apritē un izstrādājuma tehniskās specifikācijas ir tādas pašas.

(289) Komisija konstatēja, ka vairumā gadījumu galapircējs, iegādājoties biodīzeļdegvielu, nezina par ražošanā izmantotajām izejvielām un nevēlas to zināt, taču pieprasa izstrādājumu, kas atbilst noteiktam maksimālajam CFPP līmenim. Šis līmenis atšķiras atkarībā no gadalaika un klimatiskajiem apstākļiem. Vasaras mēnešos un siltākos reģionos var pārdot biodīzeļdegvielu ar augstāku CFPP līmeni, savukārt pieprasījums pēc biodīzeļdegvielas ar zemāku CFPP līmeni ir ziemas mēnešos un aukstākos reģionos.

([59]) Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ("Vispārējā tiesa") 2016. gada 15. septembrī pieņēma spriedumus lietās T-80/14, T-111/14 līdz T-121/14 (5) un T-139/14 (6) ("spriedumi"), ar kuriem atcēla galīgās regulas 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz prasītājiem minētajās lietās ("attiecīgie ražotāji eksportētāji"). Sākotnēji Eiropas Savienības Padome pārsūdzēja minētos spriedumus. Tomēr pēc Padomes lēmuma pārsūdzības atsaukt 2018. gada 2. un 5. martā lietas tika izņemtas no Eiropas Savienības Tiesas reģistra (Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. februāra rīkojums apvienotajās lietās C-602/16 P un no C-607/16 P līdz C-609/16 P un 2018. gada 16. februāra rīkojums lietās no C-603/16 P līdz C-606/16 P). Minētie spriedumi tādējādi kļuva galīgi un saistoši no to pasludināšanas dienas.

(290) Ņemot vērā, ka tīrai NPE ir augstāks CFPP līmenis (parasti CFPP +13), to parasti nejauc uzreiz kopā ar minerālu dīzeļdegvielu, bet vispirms sajauc ar citām biodīzeļdegvielām, kurām ir zemāks CFPP, lai iegūtu maisījumu ar CFPP +5 vai CFPP 0, un pēc tam to sajauc ar minerālu dīzeļdegvielu.

(291) Maisījumā izmantotās NPE daudzums ir atkarīgs no gadalaika un vietas Eiropā. Dienvideiropā ziemā izmanto CFPP -5, savukārt vasarā izmanto CFPP +5. Ziemeļeiropā ziemā izmanto CFPP -10, bet vasarā izmanto CFPP 0. Jo augstāks CFPP, jo lielāks NPE īpatsvars, ko var izmantot biodīzeļdegvielas maisījumā ([60]).

(292) Lai aprēķinātu cenu samazinājumu katra ražotāja eksportētāja līmenī, Komisija vispirms salīdzināja tīras palmu eļļas biodīzeļdegvielas importu no Indonēzijas ar Savienības ražošanas nozares veiktajiem tīras palmu eļļas biodīzeļdegvielas pārdošanas apjomiem.

(293) Attiecīgi Savienības ražošanas nozares pārdotās biodīzeļdegvielas veids tieši konkurēja ar biodīzeļdegvielu, ko importēja no Indonēzijas, kā norādīts PTO ekspertu grupas ziņojumā par biodīzeļdegvielu no Indonēzijas ([61]). Šis salīdzinājums attiecās uz aptuveni 20 % no visa atlasīto Savienības ražotāju pārdotā apjoma. Saskaņā ar PTO judikatūru nav prasības, kas nosaka kādu konkrētu iekšzemes ražošanas nozares pārdošanas apjoma procentuālo daļu, kura jāņem vērā cenu ietekmes analīzē ([62]).

(294) Komisija šā NPE importa un NPE pārdošanas apjoma tiešā salīdzinājuma rezultātu izteica procentos no atlasīto Savienības ražotāju NPE pārdošanas apgrozījuma izmeklēšanas laikposmā. Tas liecināja, ka vidējā svērtā cenu samazinājuma starpība ar eksportētāju veikto importu no attiecīgās valsts Savienības tirgū ir no 6,0 % līdz 11,6 %.

(295) Atlikušajam atlasīto Savienības ražotāju pārdošanas apjomam ir zemāks CFPP, kas ļauj šos izstrādājumus patērēt zemākās temperatūrās. Tā kā minētais Indonēzijas importa un Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma salīdzinājums attiecās tikai uz aptuveni 20 % no atlasīto Savienības ražotāju pārdošanas apjoma, Komisija veica vēl divus cenu salīdzinājumus, lai novērtētu šā konstatējuma par cenu samazinājumu ticamību.

(296) Otrajā reizē Komisija paplašināja salīdzinājumu, tajā iekļaujot biodīzeļdegvielu, kuras CFPP līmenis ir aptuveni 0 grādu ("FAME0"), — atlasīto Savienības ražotāju visbiežāk pārdoto biodīzeļdegvielas veidu. Šajā nolūkā FAME0 cenas tika koriģētas uz leju, ņemot vērā fizikālo īpašību atšķirības tirgus vērtību. Šī tirgus vērtība tika novērtēta, pamatojoties uz FAME10 un FAME0 cenu starpību Savienības tirgū. Šis salīdzinājums attiecās uz 55 % no visa Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma un parādīja, ka cenu samazinājums ir 7,4 %.

(297) Šajā salīdzinājumā ir ņemts vērā, ka CFPP0–FAME0 biodīzeļdegviela parasti ir dažādu veidu biodīzeļdegvielas sajaukums, kurā bieži ir līdz 20 % NPE. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka FAME0 pārdošanas cenu Savienības tirgū ietekmē tās iegūšanai sajaukto biodīzeļdegvielas veidu cena, tāpēc ir atbilstoši veikt salīdzināšanu, lai pārbaudītu līdzvērtīgo izstrādājumu salīdzinājumu.

(298) Trešajā reizē Komisija salīdzināja Indonēzijas ražotāju eksportētāju visu importu ar atlasīto Savienības ražotāju pārdošanas apjomu neatkarīgi no izstrādājuma veida. Salīdzinājums parādīja, ka cenu samazinājums ir 17,5 % ([63]).

(299) Šis salīdzinājums pierādīja, ka NPE imports no Indonēzijas par subsidētām cenām pazeminātu cenu lielākajai daļai maisījumu, kurus pārdod Savienības tirgū.

(300) Tādējādi visi trīs cenu salīdzinājumu veidi liecināja par ievērojamu cenu samazinājuma līmeni. Tāpēc neatkarīgi no izmantotās metodikas Komisija provizoriski konstatēja, ka Indonēzijas importa cenas būtiski samazināja Savienības ražošanas nozares cenas.

(301) Turklāt 328. apsvērumā Komisija analizēja, vai subsidētais imports radīja spiedienu uz Savienības ražošanas nozares cenām.

([60]) WT/DS480/R, *European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, 7.152. punkts.
([61]) WT/DS480/R, European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia, 7.143.–7.161. punkts.
([62]) WT/DS480/R, European Union — Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia, 7.160. punkts.
([63]) Lietā WT/DS480/R, 7.160. punktā, Indonēzija apgalvoja, ka nepietiek tikai salīdzināt Indonēzijas importu ar sajaukto CFFP0 biodīzeļdegvielu, ko pārdod Savienības ražošanas nozare un kas veido 37 % no visa Savienības pārdošanas apjoma. Indonēzija arī argumentēja, ka Komisijai vajadzēja salīdzināt pārdošanas cenas par atlikušajiem 63 % Savienības pārdošanas apjoma. Šis salīdzinājums tāpat kā cenu starpība, kas minēta 284. apsvērumā, apstiprina, ka IL bija būtisks cenu samazinājums.

4.4. **Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis**

4.4.1. *Vispārīgas piezīmes*

(302) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 5. punktu, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, tika izvērtēti visi ekonomiskie rādītāji, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli attiecīgajā laikposmā.

(303) Kā minēts 17.–20. apsvērumā, lai noteiktu kaitējumu un negatīvo ietekmi uz pārdošanas cenu līmeni, pārdotajiem daudzumiem, Savienības ražošanas nozares tirgus daļu un peļņu, tika izmantota atlase.

(304) Lai noteiktu kaitējumu, Komisija nošķīra makroekonomiskos un mikroekonomiskos kaitējuma rādītājus. Makroekonomiskos rādītājus Komisija novērtēja, pamatojoties uz datiem, ko savās atbildēs uz anketas jautājumiem bija snieguši atlasītie Savienības ražotāji, kā arī uz EBP sniegto informāciju.

(305) Komisija pārliecinājās par EBP iesniegto datu vākšanas metodiku un to, ka informācija ir pamatota ar atbilstošu dokumentāciju un izpētes procedūrām.

(306) Abi datu kopumi tika atzīti par reprezentatīviem attiecībā uz Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli.

(307) Makroekonomiskie rādītāji ir šādi: ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms, tirgus daļa, izaugsme, nodarbinātība, ražīgums, subsidēšanas apjoms un atgūšanās no iepriekšējās subsidēšanas vai dempinga.

(308) Mikroekonomiskie rādītāji ir šādi: vienības vidējās cenas, vienības izmaksas, darbaspēka izmaksas, krājumi, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu.

4.4.2. *Makroekonomiskie rādītāji*

4.4.2.1. Ražošanas jauda un jaudas izmantojums

(309) Kopējās Savienības ražošanas jaudas un jaudas izmantojuma dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

8. tabula

Ražošanas jauda un jaudas izmantojums

	2015	2016	2017	IL
Ražošanas jauda (t)	16 009 878	16 561 814	16 594 853	17 031 230
Indekss	*100*	*103*	*104*	*106*
Jaudas izmantojums	74 %	72 %	79 %	77 %

Avots: EBP

(310) Ražošanas jauda visā attiecīgajā laikposmā lēnām palielinājās, ņemot vērā augošo pieprasījumu. Tomēr, tā kā subsidētā importa ievērojamā palielinājuma dēļ, it īpaši izmeklēšanas laikposmā, Savienības ražošanas nozare varēja izmantot tirgus izaugsmi tikai ļoti ierobežotā apjomā, ražošanas jaudas palielinājums ir ievērojami mazāks nekā pieprasījuma pieaugums.

(311) Līdzīgi kā attiecībā uz informāciju par ražošanas apjomu, kā aprakstīts 309. apsvērumā, EBP apkopo datus par savu locekļu (tostarp valstu apvienību) jaudu, bet par ražotājiem, kas nav tās locekļi, EBP vāc informāciju par jaudu no citiem publiski pieejamiem avotiem.

(312) Ražošanas jaudas rādītāji neietver ievērojamu jaudas daļu, kas uzskatāma par neizmantotu. EBP paskaidroja, ka vairāki biodīzeļdegvielas ražošanas uzņēmumi jau vairākus gadus nedarbojas un būtu uzskatāmi par tādiem, kas ilgstoši netiek izmantoti. Minētās ražotnes, lai gan tās ir faktiski aprīkotas, spētu atsākt ražošanu tikai pēc ieguldījumiem tehniskos pielāgojumos un pēc ievērojama laika.

(313) Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojums attiecīgajā laikposmā palielinājās par trīs procentpunktiem — no 74 % līdz 77 %. Ražošanas nozare sasniedza augstāko jaudas izmantojuma līmeni 2017. gadā un izmeklēšanas laikposmā.

4.4.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

(314) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma un tirgus daļas dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

9. tabula

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

	2015	2016	2017	IL
Pārdošanas apjoms Savienības tirgū (t)	11 305 117	10 920 665	13 004 462	12 741 791
Indekss	*100*	*97*	*115*	*113*
Tirgus daļa	95,9 %	95,5 %	91,6 %	81,5 %

Avots: EBP, importa un eksporta statistika

(315) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms samazinājās no 2015. gada līdz 2016. gadam, palielinājās 2017. gadā, bet tad izmeklēšanas laikposmā atkal nedaudz samazinājās.

(316) Faktori, kas noteica pārdošanas apjomu, ir tie paši, kas noteica patēriņu Savienībā. Imports 2015.–2016. gadā būtiski neietekmēja pārdošanas apjomu, tādēļ pārdošanas apjoma un tirgus daļas līmenis bija salīdzinoši stabils.

(317) Līdz ar maksājumu atcelšanu importam no Indonēzijas situācija tirgū 2018. gadā mainījās. Pēc maksājumu atcelšanas Savienības ražošanas nozare, salīdzinot ar 2016. gadu, zaudēja ievērojamu tirgus daļu (gandrīz 15 %), jo īpaši no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam.

4.4.2.3. Izaugsme

(318) Patēriņš Savienībā attiecīgajā laikposmā pieauga par 33 %, tomēr pārdošanas un ražošanas apjomi Savienības ražošanas nozarē palielinājās tikai attiecīgi par 13 % un 11 %. Tāpēc Savienības ražošanas nozare attiecīgajā laikposmā tikai daļēji varēja izmantot tirgus izaugsmi, jo ievērojamu daļu no šīs izaugsmes absorbēja pieaugošais importa, piemēram, subsidētā importa no Indonēzijas, apjoms.

4.4.2.4. Nodarbinātība un ražīgums

(319) Nodarbinātības un ražīguma izmaiņu dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

10. tabula

Nodarbinātība un ražīgums

	2015	2016	2017	IL
Nodarbināto skaits	2 763	2 762	2 733	2 841
Indekss	*100*	*100*	*99*	*103*
Ražīgums (t uz darbinieku)	4 267	4 329	4 782	4 625
Indekss	*100*	*101*	*112*	*108*

Avots: EBP

(320) Nodarbinātība Savienības ražošanas nozarē saglabājās stabila visā attiecīgajā laikposmā. Ražīgums palielinājās no 2016. gada līdz 2017. gadam un tad nedaudz samazinājās, proti, par četriem procentpunktiem.

4.4.2.5. Kompensējamo subsīdiju apjoms un atgūšanās no iepriekšējās subsidēšanas vai dempinga

(321) Subsidētā importa no Indonēzijas ietekme uz Savienības ražošanas nozari, iespējams, būs ievērojama, ņemot vērā šā importa ievērojamos apjomus un zemās cenas.

(322) ES 2013. gada 26. novembrī noteica galīgos antidempinga maksājumus biodīzeļdegvielas importam no Indonēzijas. Maksājumu apmērs bija no 8,8 % līdz 20,5 %.

(323) Kā minēts 282. apsvērumā, šie antidempinga maksājumi tika atcelti 2018. gada martā, tādēļ imports no Indonēzijas sāka ievērojami palielināties. Kā norādīts 280. apsvērumā, Indonēzijas importa tirgus daļa izmeklēšanas laikposmā, gandrīz tikai tā otrajā pusē, sasniedza 3,3 %.

(324) Tā kā importa par zemām cenām palielinājums ievērojami samazināja Savienības ražošanas nozares cenas vai radīja spiedienu uz tām, Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļu un nespēja izmantot tirgus izaugsmi.

4.4.3. *Mikroekonomiskie rādītāji*

4.4.3.1. Cenas un tās ietekmējoši faktori

(325) Atlasīto Savienības ražotāju vidējās svērtās vienības pārdošanas cenas nesaistītiem pircējiem Savienībā dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

11. tabula

Pārdošanas cenas Savienībā

	2015	2016	2017	IL
Vienības vidējā pārdošanas cena visā Savienības tirgū (EUR/t)	715	765	832	794
Indekss	*100*	*107*	*116*	*111*
Vienības ražošanas izmaksas (EUR/t)	728	767	827	791
Indekss	*100*	*105*	*114*	*109*

Avots: atlasītie Savienības ražotāji

(326) Atlasīto Savienības ražotāju vidējā svērtā vienības pārdošanas cena nesaistītiem pircējiem no 2015. gad līdz 2017. gadam palielinājās par 16 %. Vēlāk, no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam, cenas ievērojami samazinājās — par pieciem procentpunktiem.

(327) Atlasīto Savienības ražotāju vienības ražošanas izmaksas atbilda cenu tendencēm un no 2015. gada līdz 2017. gadam palielinājās par 14 %. Vēlāk, no 2017. gada līdz izmeklēšanas laikposmam, izmaksas samazinājās par pieciem procentpunktiem.

(328) Biodīzeļdegvielas tirgus ir uz cenu izmaiņām reaģējošs izejvielu tirgus. Šādā izejvielu tirgū cenu samazinājums par aptuveni 10 % nerada būtisku lejupēju spiedienu uz cenām. Šā cenu spiediena dēļ Savienības ražošanas nozare nevarēja gūt labumu no izmaksu samazinājuma izmeklēšanas laikposmā, jo tai šis izmaksu samazinājums bija pilnībā jāpārnes uz saviem pircējiem, lai nezaudētu vēl lielāku tirgus daļu.

(329) Rezultātā Savienības ražošanas nozare nevarēja uzlabot savu neapmierinošo peļņas normu ievērojamā subsidētā importa par zemām cenām izraisītā cenu spiediena dēļ tirgus apstākļos, kas citādā ziņā bija labvēlīgi.

4.4.3.2. Darbaspēka izmaksas

(330) Atlasīto Savienības ražotāju vidējo darbaspēka izmaksu dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

12. tabula

Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto

	2015	2016	2017	IL
Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto (EUR)	71 573	65 237	65 874	65 730
Indekss	*100*	*91*	*92*	*92*

Avots: atlasītie Savienības ražotāji

(331) Vidējās darbaspēka izmaksas samazinājās no 2015. gada līdz 2016. gadam un vēlāk saglabājās stabilas līdz izmeklēšanas laikposma beigām.

4.4.3.3. Krājumi

(332) Atlasīto Savienības ražotāju krājumu dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

13. tabula

Krājumi

	2015	2016	2017	IL
Noslēguma krājumi (t)	85 725	92 291	87 864	88 457
Indekss	*100*	*108*	*102*	*103*

Avots: atlasītie Savienības ražotāji

(333) Atlasīto Savienības ražotāju krājumu līmenis visā attiecīgajā laikposmā saglabājās salīdzinoši stabils. Tā kā attiecīgo izstrādājumu pārdod bez taras, viena piegāde var ietvert ievērojamu apjomu, kas pārsniedz 10 000 tonnu, un tai var būt būtiska ietekme uz krājumu līmeni atkarībā no konkrētā darījuma datuma. Tāpēc krājumu līmenis ir mazāk nozīmīgs Savienības ražošanas nozares rādītājs.

4.4.3.4. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu

(334) Atlasīto Savienības ražotāju rentabilitātes, naudas plūsmas, ieguldījumu un ienākuma no ieguldījumiem dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

14. tabula

Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem

	2015	2016	2017	IL
Nesaistītiem klientiem Savienībā veiktās pārdošanas rentabilitāte (% no pārdošanas apgrozījuma)	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Indekss	*–100*	*900*	*800*	*824*
Naudas plūsma (EUR)	23 004 159	26 458 832	35 102 719	26 286 866
Indekss	*100*	*115*	*153*	*114*

	2015	2016	2017	IL
Ieguldījumi (EUR)	19 697 707	8 039 845	38 946 892	13 265 279
Indekss	*100*	*41*	*198*	*67*
Ienākums no ieguldījumiem	– 3 %	18 %	16 %	17 %
Indekss	*– 100*	*600*	*533*	*573*

Avots: atlasītie Savienības ražotāji

(335) Komisija noteica trīs atlasīto Savienības ražotāju rentabilitāti, tīro peļņu pirms nodokļu nomaksas no līdzīgā izstrādājuma pārdošanas nesaistītiem pircējiem Savienībā izsakot procentos no šīs pārdošanas apgrozījuma. Rentabilitātes pamatā ir pārdoto preču izmaksas.

(336) Visā attiecīgajā laikposmā rentabilitāte bija ap nulli, saglabājoties zem 1 % no apgrozījuma.

(337) Neraugoties uz zemo peļņas līmeni, Savienības ražošanas nozare no savas darbības nodrošināja pozitīvu naudas plūsmu visā attiecīgajā laikposmā. Tā spēja pašfinansēt savu darbību.

(338) Savienības ražošanas nozare turpināja ieguldīt visā attiecīgajā laikposmā. Visā laikposmā bija vērojamas būtiskas ieguldījumu svārstības, augstāko līmeni sasniedzot 2017. gadā.

(339) Ienākums no ieguldījumiem ir peļņa, kas izteikta procentos no ieguldījumu uzskaites neto vērtības. Ienākums no ieguldījumiem bija zems, tomēr pozitīvs, un ražošanas nozare darbojās rentabli no 2016. gada līdz izmeklēšanas laikposma beigām.

(340) Savienības ražošanas nozares finanšu rādītāji peļņas ziņā izmeklēšanas laikposmā ierobežoja tās spēju piesaistīt kapitālu.

4.4.4. *Secinājums par kaitējumu*

(341) Imports no Indonēzijas bija nenozīmīgs visā attiecīgajā laikposmā līdz 2018. gada martam, kad tika pārtraukti esošie antidempinga maksājumi. Rezultātā izmeklēšanas laikposmā imports ievērojami palielinājās, sasniedzot 3,3 %.

(342) Patēriņš Savienībā attiecīgajā laikposmā pastāvīgi palielinājās, visā laikposmā palielinoties par 33 %. Šī pozitīvā tendence tikai daļēji atspoguļojās Savienības rūpniecības nozares ražošanas apjomā un pārdošanas apjomā, kas tajā pašā laikposmā palielinājās tikai attiecīgi par 11 % un 13 %. Rezultātā importa — ieskaitot importu no Indonēzijas — tirgus daļa palielinājās.

(343) Attiecīgajā laikposmā kaitējuma rādītāji bija neviendabīgi. Savienības ražošanas nozares ražošanas un pārdošanas apjoms zināmā atbilda tirgus pieprasījumam, tomēr Savienības ražošanas nozare varēja gūt tikai ļoti ierobežotu labumu no tirgus izaugsmes līdz attiecīgā laikposma beigām.

(344) Ieguldījumu apjoms visā attiecīgajā laikposmā bija svārstīgs. Nodarbināto skaits Savienības ražošanas nozarē saglabājās stabils visā attiecīgajā laikposmā, un tas apvienojumā ar ražošanas pieaugumu palielināja ražīgumu uz vienu nodarbināto.

(345) Tomēr Savienības ražošanas nozares rentabilitāte saglabājās zema visā attiecīgajā laikposmā. Tas liecina, ka Savienības ražošanas nozarei nebija izdevies sasniegt normālu un rentablu darbības līmeni.

(346) Neraugoties uz pārdošanas un ražošanas apjomu pieaugumu, ko izraisīja pieaugošais patēriņš, nekas neliecināja par Savienības ražošanas nozares ekonomiskā stāvokļa uzlabošanos. Lai gan Komisija nav pārliecināta, vai izmeklēšanas laikposmā pastāvēja būtisks kaitējums, tā pārbaudīs, vai pastāv vismaz būtiska kaitējuma draudi.

5. **KAITĒJUMA DRAUDI**

5.1. **Ievads**

(347) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 8. punktu Komisija pārbaudīja, vai subsidētais imports no Indonēzijas rada būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei.

(348) Analizējot būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei saskaņā ar pamatregulas 8. panta 8. punkta otro daļu, Komisija ņēma vērā šādus faktorus:

— attiecīgās subsīdijas vai subsīdiju iezīmes un iespējamās sekas uz tirdzniecību;

— ievērojams subsidētā importa daļas pieaugums Savienības tirgū, kas norāda uz būtisku importa palielināšanās iespēju;

— pietiekama brīvi pieejama eksportētāja jaudas rezerve vai draudīga un ievērojama šādas jaudas palielināšanās, kas norāda uz to, ka subsidētā eksporta apjoms uz Savienību var ievērojami palielināties, ņemot vērā arī citu eksporta tirgu pieejamību, kas varētu absorbēt jebkuru papildu eksportu;

— tas, vai importa preces ieved par cenām, kas ievērojami samazinātu cenas vai kavētu cenu palielināšanos, kura citādi būtu notikusi un, iespējams, palielinātu pieprasījumu pēc turpmāka importa, un

— krājumu līmenis.

5.2. **Attiecīgās subsīdijas vai subsīdiju iezīmes un iespējamās sekas uz tirdzniecību**

(349) Komisija 263. apsvērumā saskaņā ar pamatregulas noteikumiem provizoriski secināja, ka pastāv kompensējamas subsīdijas. Minētās subsīdijas liecina, ka attiecīgā izstrādājuma importam ir valdības atbalsts. Paredzams, ka ievērojamais cenu samazinājums un spiediens uz cenām, kas konstatēts izmeklēšanas laikposmā, nākotnē vēl vairāk negatīvi ietekmēs Savienības ražošanas nozares nestabilo ekonomisko stāvokli, kas jau tika novērots izmeklēšanas laikposmā.

(350) Turklāt, kā paskaidrots 203. apsvērumā, IV pasākumi, ar ko atbalsta iekšzemes biodīzeļdegvielas nozari, nodrošina to, ka biodīzeļdegvielas eksports joprojām ir ļoti konkurētspējīgs, jo NPE ieguves izmaksas ir zemākas (atšķirībā no Savienības ražotājiem, kas nevar gūt labumu no šādām zemām cenām). Tāpēc ir paredzams, ka subsidētais attiecīgā izstrādājuma imports, ņemot vērā IV atbalsta pasākumu iezīmes, turpinās negatīvi ietekmēt Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli.

5.3. **Ievērojams subsidētā importa daļas pieaugums Savienības tirgū, kas norāda uz būtisku importa palielināšanās iespēju**

(351) Pastāv skaidra saikne starp pēkšņo un būtisko importa apjoma no Indonēzijas palielināšanos Savienības tirgū kopš 2018. gada marta un antidempinga maksājumu atcelšanu tajā pašā mēnesī. Tas norāda uz Indonēzijas ražotāju eksportētāju spēju ātri reaģēt uz mainīgajiem tirgus apstākļiem.

(352) Tāpēc, ņemot vērā Savienības tirgus pievilcīgumu Indonēzijas eksportam, Komisija uzskatīja, ka pēc antidempinga maksājumu izbeigšanas 2018. gada martā tas, ka biodīzeļdegvielas importa apjoms no Indonēzijas ir ievērojami palielinājies, liecina par iespējamību, ka šāds imports turpinās palielināties.

5.4. **Pietiekama brīvi pieejama jaudas rezerve un trešo valstu absorbcijas spēja**

(353) Kā liecina IV sniegtā informācija, Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāju ražošanas jauda būtiski — par aptuveni 300 % — pārsniedz iekšzemes pieprasījumu. Vairāk nekā puse šīs ražošanas jaudas ir neizmantotā jauda, kas Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem būs jāeksportē, ja viņi vēlēsies palielināt savu pašlaik zemo jaudas izmantojumu.

(354) Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotāju neizmantotā jauda izmeklēšanas laikposmā ir noteikta aptuveni 40 % apmērā no patēriņa ES. Šā rādītāja pamatā ir pārbaudīta informācija, ko sniedza IV.

(355) ASV 2017. gada novembrī noteica provizoriskus antidempinga maksājumus un kompensācijas maksājumus pret dīzeļdegvielas importu no Indonēzijas. Tie lielākoties tika apstiprināti ar galīgajiem maksājumiem 2018. gada aprīlī, kuri tika noteikti no 92 % līdz 277 % apmērā antidempinga maksājumiem un no 34 % līdz 65 % apmērā kompensācijas maksājumiem.

(356) ASV noteikto maksājumu līmenis nozīmē to, ka šis tirgus nespēs absorbēt ievērojamu daļu Indonēzijas neizmantotās jaudas. Nav citu zināmu eksporta tirgu, kas varētu absorbēt šo ļoti lielo Indonēzijas neizmantoto jaudu, jo ASV un Savienība kopā veido aptuveni divas trešdaļas no biodīzeļdegvielas patēriņa pasaulē.

(357) Ja nebūs citu Indonēzijas ražotājiem pieejamu nozīmīgu tirgu, tiem sava neizmantotā jauda, iespējams, būs jānovirza uz Savienības tirgu, radot vēl lielāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

5.5. **Subsidētā importa cenas līmenis**

(358) Biodīzeļdegviela no Indonēzijas, kas Savienības tirgū nonāca izmeklēšanas laikposmā, tika importēta par ievērojami zemākām cenām nekā Savienības ražošanas nozares noteiktās cenas. Kā paskaidrots 294. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka vidējais svērtais cenu samazinājums izmeklēšanas laikposmā bija no 6,0 % līdz 11,6 %. Arī visu izstrādājuma kategoriju salīdzinājums liecina par cenu samazinājumu 15–17,5 % apmērā.

5.6. **Krājumu līmenis**

(359) Atlasīto Savienības ražotāju krājumu līmeņa dinamika ir sīki aprakstīta 332. apsvērumā. Kā paskaidrots, ņemot vērā to, ka attiecīgo izstrādājumu pārdod bez taras, krājumu līmenis ir mazāk nozīmīgs rādītājs kaitējuma draudu analīzē.

5.7. **Secinājums**

(360) Ņemot vērā to faktoru analīzi, kas attiecas uz kaitējuma draudiem un uzskaitīti 348. apsvērumā, Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozares trauslo ekonomisko stāvokli var vēl vairāk pasliktināt apjomīgais, nenovēršamais un pastāvīgais subsidētais biodīzeļdegvielas imports no Indonēzijas, un tas pamato provizorisku konstatējumu par kaitējuma draudiem atbilstoši pamatregulas 8. panta 8. punktam.

6. **CĒLOŅSAKARĪBA**

6.1. **Subsidētā importa sekas**

(361) Kā norādīts 280. apsvērumā, no 2015. gada līdz 2017. gadam un izmeklēšanas laikposma pirmajos mēnešos importa Savienībā no Indonēzijas nebija vai tas bija tikai nenozīmīgs. Tomēr importa apjoms ievērojami palielinājās izmeklēšanas laikposma otrajā pusē. Kā norādīts 280. apsvērumā, Indonēzijas importa tirgus daļa izmeklēšanas laikposmā bija 3,3 %. Kā pierādīts 294. apsvērumā, izmeklēšanas laikposmā Indonēzijas biodīzeļdegvielas importa cenas bija par vismaz 6,0–11,6 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas, un atkarībā no izmantojamās pieejas šāds palielinājums varētu būt vēl lielāks. Komisija arī konstatēja, ka Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports izmeklēšanas laikposmā radīja spiedienu uz Savienības ražošanas nozares cenām.

(362) Tā kā ievērojami un strauji palielinājās subsidētais Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports par cenām, kas bija zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas, Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas laikposmā zaudēja tirgus daļu un nespēja uzlabot savu neapmierinošo peļņas normu tirgus apstākļos, kas citādā ziņā bija labvēlīgi.

(363) Tāpēc Komisija secināja, ka minētajam subsidētajam importam bija negatīva ietekme uz Savienības ražošanas nozares stāvokli.

(364) Turklāt papildus tam, ka Indonēzijas biodīzeļdegvielas ražotājiem ir ievērojama neizmantotā jauda, ko var novirzīt uz Savienību, līdz ar otrā lielākā Indonēzijas eksporta tirgus, proti, ASV tirgus, norobežošanu liekā produkcija ir novirzīta no Indonēzijas uz Savienību, veidojot 40 % no patēriņa pasaulē. Tādējādi Savienība ir kļuvusi par pievilcīgāko galamērķi subsidētam Indonēzijas biodīzeļdegvielas importam, un tas kaitē Savienības ražošanas nozarei.

(365) Tāpēc Komisija uzskatīja, ka subsidētais Indonēzijas biodīzeļdegvielas imports rada būtiska kaitējuma draudus Savienības ražošanas nozarei.

6.2. **Citi zināmi faktori**

(366) Komisija arī pārbaudīja, vai citi zināmi faktori atsevišķi vai kopā var mazināt konstatēto cēloņsakarību starp subsidēto importu un provizoriski konstatētajiem kaitējuma draudiem tiktāl, lai varētu uzskatīt, ka šāda cēloņsakarība vairs faktiski nepastāv un nav ievērojama.

6.2.1. *Imports no trešām valstīm*

(367) Izņemot importu no Indonēzijas, attiecīgajā laikposmā ievērojama tirgus daļa bija tikai importam no trīs citām valstīm, proti, Argentīnas, Malaizijas un Ķīnas Tautas Republikas (ĶTR). Importa apjoma no citām trešām valstīm dinamika attiecīgajā laikposmā bija šāda.

15. tabula

Imports no trešām valstīm

Valsts		2015	2016	2017	IL
Argentīna	Apjoms (t)	31 340	0	394 005	1 525 081
	Indekss	*100*	*0*	*1 257*	*4 866*
	Tirgus daļa	0,3 %	0 %	2,8 %	9,8 %
	Vidējā cena	633	0	636	621
Malaizija	Apjoms (t)	349 571	273 427	378 395	404 058
	Indekss	*100*	*78*	*108*	*116*
	Tirgus daļa	3,0 %	2,4 %	2,7 %	2,6 %
	Vidējā cena	880	975	1 007	899
ĶTR	Apjoms (t)	1 159	38 496	217 313	272 146
	Indekss	*100*	*3 320*	*18 742*	*23 472*
	Tirgus daļa	0 %	0,3 %	1,5 %	1,7 %
	Vidējā cena	818	763	812	778
Visas pārējās valstis, izņemot Argentīnu, Indonēziju, Malaiziju un ĶTR	Apjoms (t)	90 620	169 864	181 209	174 938
	Indekss	*100*	*187*	*200*	*193*
	Tirgus daļa	0,8 %	1,5 %	1,3 %	1,1 %
	Vidējā cena	771	789	894	852

Avots: "Surveillance 2" datubāze.

(368) Importa no Argentīnas tirgus daļa 2017. gadā sasniedza 2,8 %, izmeklēšanas laikposmā palielinoties līdz gandrīz 10 %. Uz minēto importu attiecās agrāka izmeklēšana, kuras rezultātā 2019. gada februārī tika noteikts galīgs kompensācijas maksājums ([64]) un veikta saistību piedāvājumu pieņemšana ([65]). Izmeklēšana parādīja, ka tajā laikā subsidētais imports draudēja izraisīt būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei attiecīgās lietas izmeklēšanas laikposma beigās, t. i., 2017. gada beigās.

([64]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/244 (2019. gada 11. februāris), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, OV L 40, 12.2.2019., 1. lpp.

([65]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2019/245 (2019. gada 11. februāris), ar ko pēc galīgo kompensācijas maksājumu noteikšanas Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam pieņem saistību piedāvājumus, OV L 40, 12.2.2019., 71. lpp.

(369) Imports no Argentīnas zināmā mērā bija "atbildīgs" par dažu kaitējuma rādītāju negatīvo attīstību, piemēram, Savienības ražošanas nozares tirgus daļas zaudēšanu un tās nespēju pilnībā izmantot patēriņa pieaugumu Savienībā izmeklēšanas laikposmā. Proti, Indonēzijas importa vidējā cena, kas izmeklēšanas laikposmā bija 671 EUR par tonnu, bija augstāka nekā Argentīnas importa cena izmeklēšanas laikposmā, kas bija 621 EUR par tonnu.

(370) Tomēr iepriekš Argentīnas importa radītie kaitējuma draudi, tostarp šā importa īpaši zemās cenas, tika novērsti, 2019. gada februārī nosakot kompensācijas maksājumus un pieņemot saistību piedāvājumus. Tādējādi Indonēzijas imports kopš tā laika ir kļuvis par galveno kaitējuma draudu cēloni Savienības ražošanas nozarei, un Argentīnas imports nevājina cēloņsakarību starp subsidēto importu un būtiska kaitējuma draudiem tiktāl, lai šādu cēloņsakarību uzskatītu par faktiski nepastāvošu vai nebūtisku.

(371) Imports no Malaizijas visā attiecīgajā laikposmā bija stabils, ar tirgus daļu no 2,4 % līdz 3,0 % apmērā, un tā cenas bija ievērojami augstākas (899 EUR par tonnu) nekā Indonēzijas cenas (671 EUR par tonnu) un pat vēl augstākas nekā Savienības pārdošanas cenas. Tāpēc tas nevājina cēloņsakarību.

(372) Imports no ĶTR attiecīgajā laikposmā pastāvīgi palielinājās, izmeklēšanas laikposmā sasniedzot tirgus daļu 1,7 % apmērā. Tomēr imports no ĶTR apjoma ziņā ir ievērojami mazāks nekā imports no Indonēzijas, un ĶTR cenas ir ievērojami augstākas (778 EUR par tonnu) nekā Indonēzijas cenas (671 EUR par tonnu). Tāpēc tās nevājina cēloņsakarību.

(373) Imports no trešām valstīm, izņemot Argentīnu, Indonēziju, ĶTR un Malaiziju, kopā nekad nepārsniedza tirgus daļu 1,5 % apmērā. Tāpēc neviena no šīm citām valstīm nevarēja būtiski ietekmēt Savienības ražošanas nozari, jo īpaši ņemot vērā šā importa ierobežoto apjomu.

(374) Pamatojoties uz minēto analīzi, Komisija secināja, ka imports no citām valstīm nevājināja cēloņsakarību starp subsidēto importu un kaitējuma draudiem Savienības ražošanas nozarei izmeklēšanas laikposmā.

6.2.2. *Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji*

(375) Neviens no atlasītajiem Savienības ražotājiem attiecīgajā laikposmā biodīzeļdegvielu neeksportēja. Tāpēc turpmāk izklāstītā eksporta statistika ir balstīta uz Eurostat un sniedz aptuvenu aplēsi par visu Savienības ražošanas nozari. Attiecīgie dati ir publicētie dati par biodīzeļdegvielas eksportu no ES ar KN kodiem 3826 00 10 un 3826 00 90.

16. tabula

Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji

	2015	2016	2017	IL
Eksporta apjoms (t)	199 740	336 394	323 085	462 368
Indekss	*100*	*168*	*162*	*231*

Avots: Eurostat

(376) Savienības ražošanas nozares eksporta līmenis bija ierobežots. Nevienā attiecīgā laikposma gadā tas nepārsniedza 4 % no šīs nozares pārdošanas apjoma. Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji nevar būt vājinājuši cēloņsakarību starp subsidēto importu un kaitējuma draudiem.

6.3. **Secinājums**

(377) Komisija konstatēja saikni starp subsidētā Indonēzijas importa pieaugumu attiecīgajā laikposmā un būtiska kaitējuma draudiem.

(378) Komisija nošķīra un nodalīja visu zināmo faktoru sekas attiecībā uz Savienības ražošanas nozares stāvokli no kaitējuma, ko izraisīja subsidētais imports no Indonēzijas.

(379) Komisija konstatēja, ka pārējie apzinātie faktori, piemēram, imports no citām trešām valstīm un Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji, ne atsevišķi, ne visi kopā nevājināja cēloņsakarību. Komisija atzīmē, ka, lai gan arī subsidētais imports no Argentīnas bija viens no faktoriem, kas veicināja kaitējuma draudus izmeklēšanas laikposmā un neilgi pēc tā, šis jautājums tajā pašā laikā tika risināts, 2019. gada februārī nosakot kompensācijas maksājumus un pieņemot saistību piedāvājumus.

(380) Imports no Indonēzijas pēc 2019. gada februāra faktiski turpināja palielināties, apliecinot, ka tas tik un tā ir kaitējuma draudu galvenais cēlonis.

17. tabula

Importa apjoms no Indonēzijas pēc IL, tonnās

	10./2018.	11./2018.	12./2018.	1./2019.	2./2019.	3./2019.	4./2019.	5./2019.
Imports no Indonēzijas (tonnās)	53 204	7 020	78 866	63 409	41 757	129 511	113 831	56 283

Avots: "Surveillance 2" datubāze.

7. **SAVIENĪBAS INTERESES**

(381) Komisija saskaņā ar pamatregulas 31. pantu pārbaudīja, vai tā var nepārprotami secināt, ka šajā gadījumā nebūtu Savienības interesēs noteikt kompensācijas pasākumus, kas atbilst kompensējamo subsīdiju kopējam apjomam, kaut arī ir konstatēta subsidēšana, kas izraisa kaitējumu. Komisija noteica Savienības intereses, ņemot vērā visas dažādās saistītās intereses, ieskaitot Savienības ražošanas nozares, importētāju un patērētāju intereses.

7.1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(382) Biodīzeļdegviela ir svarīgs elements centienos samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un uzlabot energoapgādes ilgtspēju Eiropas Savienībā.

(383) Savienības ražošanas nozare izmanto galvenokārt Savienības lauksaimniecībā ražotas izejvielas. Augšupējā lauksaimniecības produktu eļļas ražošanas nozare ir lielā mērā atkarīga arī no biodīzeļdegvielas nozares. Tādējādi biodīzeļdegvielas imports no Indonēzijas ietekmētu ne tikai biodīzeļdegvielas nozari, bet arī lauksaimniecības nozari Savienībā.

(384) Komisija konstatēja, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis ir nestabils, jo tā nav atguvusies no iepriekšējā dempinga. Tāpēc Komisija provizoriski secināja, ka pasākumu noteikšana būtu Savienības ražošanas nozares interesēs.

7.2. **Nesaistīto importētāju intereses**

(385) Kā minēts 22. apsvērumā, tikai divi nesaistīti importētāji atbildēja uz Komisijas nosūtītās aptaujas anketas jautājumiem. Abi importētāji norādīja, ka neatbalsta pasākumu noteikšanu. Importētājs Gunvor arī piebilda, ka konkrētā situācija Savienības ražošanas nozarē radusies neefektīvas ražošanas sistēmas un pārvaldības dēļ.

(386) Komisija norāda, ka biodīzeļdegvielas importētāji, tostarp abi uzņēmumi, kas sadarbojās, Savienības tirgū ļoti bieži ir tirgotāji, kuri ne tikai importē un eksportē biodīzeļdegvielu visā pasaulē, bet arī tirgo biodīzeļdegvielu, kas iepirkta no Savienības ražotājiem. Abi importētāji, kas sadarbojās, iepērk biodīzeļdegvielu no Indonēzijas, citām trešām valstīm un Savienības ražošanas nozares. Tāpēc to darījumdarbība tikai līdz noteiktam apjomam ir atkarīga no piegādēm no Indonēzijas.

(387) Tomēr Savienības ražotāji, īpaši lielākie ražotāji, lielā mērā paļaujas uz saviem izplatīšanas kanāliem. Tāpēc Komisija negaida, ka importētāji varētu pilnībā aizstāt pasākumu skarto importa apjomu ar biodīzeļdegvielu, kas iepirkta no Savienības ražotājiem.

(388) Komisija secināja, ka maksājumu noteikšana nebūtu importētāju interesēs. Tomēr iespējamo negatīvo ietekmi uz importētājiem var daļēji līdzsvarot ar tādas biodīzeļdegvielas tirdzniecības apjoma pieaugumu, kura iegādāta no Savienības ražošanas nozares.

7.3. **Lietotāju/patērētāju intereses**

(389) Neviens no lietotājiem vai patērētājiem nesadarbojās izmeklēšanā, lai gan paziņojumā par procedūras sākšanu tie tika nepārprotami aicināti sadarboties.

(390) Dīzeļdegvielas ražotāji, kas ir pārstrādes rūpnīcas, iepērk biodīzeļdegvielu, ko importē vai ražo Savienības ražošanas nozare. Šīs regulas 273. un 274. apsvērumā minēto tiesisko prasību dēļ pārstrādes rūpnīcām ir jāpiemaisa tirgū pārdotajai minerālajai dīzeļdegvielai biodīzeļdegviela.

(391) Tāpēc, ja pēc pasākumu noteikšanas paaugstinātos no sūkņiem uzpildāmās dīzeļdegvielas cenas, tas skartu tieši galapatērētāju. Minerālās dīzeļdegvielas cena ir — ar retiem izņēmumiem — zemāka nekā biodīzeļdegvielas cena. Ņemot vērā, ka ar minerālo dīzeļdegvielu sajauktās biodīzeļdegvielas apjoms parasti nepārsniedz 10 %, jebkāda biodīzeļdegvielas cenu paaugstinājuma negatīvā ietekme tiek izkliedēta, pirms to pārnes uz patērētāju.

7.4. **Subsīdiju kropļojošā ietekme uz tirdzniecību / efektīvas konkurences atjaunošana**

(392) Saskaņā ar pamatregulas 31. panta 1. punktu īpaši tika ņemta vērā vajadzība likvidēt kaitējumu izraisošās subsidēšanas kropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci.

(393) Izmeklēšanā ir konstatēts, ka Indonēzijas ražotāji pārdod Savienības tirgū ievērojamus subsidētās biodīzeļdegvielas apjomus par mākslīgi pazeminātām cenām. Ja šī situācija turpināsies, Indonēzijas eksportētāji turpinās gūt negodīgas konkurences priekšrocības, vēl vairāk vājinot jau tā neaizsargāto Savienības ražošanas nozari. Rezultātā subsidētā Indonēzijas importa radītā tirdzniecību kropļojošā ietekme laika gaitā palielināsies un turpinās liegt vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības ražošanas nozarei.

7.5. **Secinājums par Savienības interesēm**

(394) Komisija provizoriski secināja, ka maksājumu noteikšanas gadījumā palielinātos patēriņa cenas. Tomēr, ņemot vērā ierobežoto biodīzeļdegvielas saturu gala izstrādājumā, ko pērk patērētāji (parasti tas nepārsniedz 10 %), šī negatīvā ietekme uz dīzeļdegvielas cenu būtu neliela, salīdzinot ar biodīzeļdegvielas cenas tiešajām izmaiņām.

(395) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, Komisija provizoriski secināja, ka nav pārliecinošu iemeslu, kas liecinātu par to, ka noteikt kompensācijas pasākumus, kas atbilst kompensējamo Indonēzijas izcelsmes importa subsīdiju kopējam apjomam, nav Savienības interesēs.

8. **REĢISTRĀCIJA**

(396) Sūdzības iesniedzēji 2019. gada 22. maijā iesniedza pieprasījumu reģistrēt importu no Indonēzijas saskaņā ar pamatregulas 24. panta 5. punktu.

(397) Sūdzības iesniedzēji pieprasīja reģistrāciju, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem:

(a) pierādījumi par apjomīgu Indonēzijas biodīzeļdegvielas nozares subsidēšanu;

(b) faktisks un ievērojams tāda būtiska kaitējuma risks, ko būtu grūti labot, ja importa palielinājums turpinātos ar tādām pašām tendencēm, un

(c) vajadzība reģistrēt importu, cik drīz vien iespējams, lai nepieļautu kaitējuma atkārtošanos importa sezonalitātes dēļ.

(398) Komisija izskatīja pieprasījumu, ņemot vērā pamatregulas 16. panta 4. punktu, kurā izklāstīti maksājumu iekasēšanas nosacījumi reģistrētajam importam. Izskatot pieprasījumu, Komisija arī ņēma vērā no IV, importētāja Gunvor un Wilmar ražotāju eksportētāju grupas saņemtās piezīmes par reģistrācijas pieprasījumu.

(399) Pamatregulas 16. panta 4. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka Komisijai ir jāņem vērā, vai ir pietiekami pierādījumi, ka būs kritiski apstākļi, kuros attiecīgajam izstrādājumam tāda izstrādājuma liela apjoma imports salīdzinoši īsā laikposmā, kas iegūst no kompensējamām subsīdijām, būs radījis kaitējumu, ko ir grūti labot.

(400) Turklāt pamatregulas 16. panta 4. punkta d) apakšpunktā ir noteikts, ka Komisijai ir jānovērtē, vai "uzskata, ka tāpēc, lai nepieļautu šāda kaitējuma atkārtošanos, jāaprēķina šādam importam kompensācijas maksājumi ar atpakaļejošu datumu".

(401) Kā paskaidrots 4. iedaļā iepriekš, Komisija nesecināja, ka izmeklēšanas laikposmā Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums. Kā paskaidrots 5. un 6. iedaļā, Komisija drīzāk konstatēja, ka pastāv kaitējuma draudi, ko izraisa subsidētais imports.

(402) Attiecīgi Komisija nevarēja noteikt, ka subsidētais imports izraisa kaitējumu, ko ir grūti labot, pamatregulas 16. panta 4. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

(403) Tāpēc Komisija secināja, ka nosacījumi, lai veiktu reģistrāciju, nav izpildīti.

(404) Tā kā Komisijai bija pietiekami pierādījumi, ka 16. panta 4. punkta c) apakšpunktā noteiktā prasība nav izpildīta, tā nereģistrēja biodīzeļdegvielas importu no Indonēzijas par trīs nedēļu ilgo iepriekšējas informācijas izpaušanas periodu saskaņā ar pamatregulas 24. panta 5. punkta a) apakšpunktu.

9. **PAGAIDU KOMPENSĀCIJAS PASĀKUMI**

(405) Pamatojoties uz Komisijas izdarītajiem secinājumiem par subsidēšanu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm un saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punktu, būtu jānosaka pagaidu kompensācijas maksājums Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.

9.1. **Pagaidu pasākumi**

(406) Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam būtu jānosaka pagaidu kompensācijas pasākumi saskaņā ar pamatregulas 12. panta 1. punktu, kurā noteikts, ka pagaidu maksājums atbilst iepriekš noteikto kompensējamo subsīdiju kopējam apjomam.

(407) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, pagaidu kompensācijas maksājuma likmes, kas izteiktas CIF cenā līdz Savienības robežai pirms muitas nodokļa samaksas, ir šādas.

Uzņēmums	Pagaidu kompensācijas maksājums
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama un PT Musim Mas (Musim Mas grupa)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata grupa)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia un PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar grupa)	15,7 %
Visi pārējie uzņēmumi	18,0 %

(408) Individuālās uzņēmumu kompensācijas maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, tika noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tādējādi tās atspoguļo izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Tādējādi šīs maksājumu likmes piemēro tikai tāda attiecīgā izstrādājuma importam, kura izcelsme ir attiecīgajā valstī un ko ražojuši konkrēti minētie tiesību subjekti. Uz tādu attiecīgo izstrādājumu importu, kurus ražojis kāds cits, šīs regulas rezolutīvajā daļā konkrēti neminēts uzņēmums, tostarp tiesību subjekti, kas ir saistīti ar konkrēti minētajiem tiesību subjektiem, būtu jāattiecina maksājuma likme, kura piemērojama "visiem pārējiem uzņēmumiem". Uz tiem neattiecas individuālas kompensācijas maksājuma likmes.

(409) Uzņēmums var pieprasīt piemērot minētās individuālās kompensācijas maksājuma likmes, ja tas nomaina pēc tam tā struktūras nosaukumu. Šāds pieprasījums ir adresējams Komisijai ([66]). Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmē tā tiesības gūt labumu no tam piemērojamās maksājuma likmes, paziņojumu par nosaukuma maiņu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

10. **INFORMĀCIJA PAGAIDU POSMĀ**

(410) Komisija saskaņā ar pamatregulas 29. a pantu informēja ieinteresētās personas par pagaidu maksājumu plānoto noteikšanu. Šī informācija tika arī publiskota Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē. Ieinteresētajām personām tika dotas trīs darbdienas, lai sniegtu piezīmes par to, vai ir pareizi aprēķini, kas tām tika izpausti.

(411) Piezīmes tika saņemtas no *Wilmar* grupas, *Permata* grupas un *P.T. Ciliandra Perkasa*. Komisija ņēma vērā piezīmes, kas bija uzskatāmas par tīri formālām, un attiecīgi koriģēja likmes.

11. **NOBEIGUMA NOTEIKUMI**

(412) Pareizas pārvaldības labad Komisija konkrētā termiņā aicinās ieinteresētās personas sniegt rakstiskas piezīmes un/vai lūgt uzklausīšanu Komisijā un/vai pie tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonas.

(413) Konstatējumi attiecībā uz pagaidu maksājumu noteikšanu ir provizoriski un var tikt grozīti izmeklēšanas galīgajā posmā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek noteikts pagaidu kompensācijas maksājums importētiem Indonēzijas izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļām, kuri iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā un kurus patlaban klasificē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (TARIC kodi 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 un 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodi 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 un 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kods 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodi 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 un 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodi 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 un 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodi 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 un 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodi 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 un 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC kodi 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 un 3824 99 92 20), 3826 00 10 un ex 3826 00 90 (TARIC kodi 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 un 3826 00 90 30).

2. Pagaidu kompensācijas maksājuma likmes, kas piemērojamas turpmāk minēto uzņēmumu 1. punktā raksturotā izstrādājuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, ir šādas.

Uzņēmums	Pagaidu kompensācijas maksājums	TARIC papildu kods
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama un PT Musim Mas (Musim Mas grupa)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata grupa)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia un PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar grupa)	15,7 %	B789
Visi pārējie uzņēmumi	18,0 %	C999

3. Laižot 1. punktā minēto izstrādājumu brīvā apgrozībā Savienībā, iemaksā drošības naudu pagaidu maksājuma apmērā.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

([66]) Eiropas Komisija, Tirdzniecības ģenerāldirektorāts, H direktorāts, Rue de la Loi 170, 1040 Brisele, Beļģija.

2. pants

1. Ieinteresētajām personām rakstiskās piezīmes par šo regulu jāiesniedz Komisijai 15 kalendāro dienu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

2. Ieinteresētajām personām, kas to vēlas, uzklausīšana Komisijā jāpieprasa 5 kalendāro dienu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

3. Ieinteresētajām personām, kas to vēlas, uzklausīšana pie tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonas jāpieprasa 5 kalendāro dienu laikā no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Uzklausīšanas amatpersona izskata arī pēc šā termiņa iesniegtos pieprasījumus un attiecīgā gadījumā var lemt par šo pieprasījumu apmierināšanu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 1. pantu piemēro četrus mēnešus.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 12. augustā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER